

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΡΑΦΑΗΛ Η ΣΙΣΤΙΝΑ ΠΑΝΑΓΙΑ

VOL. XI. No. 12

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΚΟΥΡΙΑΛ
ΑΔΡΙΑΤΟΥ

DECEMBER, 1925

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

⌘ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ⌘
⌘ ⌘ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ⌘ ⌘
⌘ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ⌘
ΔΡΧ. 240,000,000.00

⌘ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ⌘
⌘ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ⌘
Συμφώνως τῷ Νόμῳ 2517 (1921)
ΔΡΧ. 75,000,000.00
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
ΔΡΧ. 3,560,500,000.00

Διοικητής: **ΚΛ. Ν. ΔΙΟΜΗΔΗΣ**

Συνδιοικητής: **ΙΩ. Κ. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ**

Υποδιοικηταί: **ΕΜΜ. Ι. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ, Κ. Π. ΚΡΙΕΖΗΣ**

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Κρήτης
ΑΓΡΙΝΙΟΝ
ΑΘΗΝΑΙ
ΔΙΓΓΙΟΝ
ΔΕΛΦΑΝΑΡΟΥΠΟΛΙΣ
ΔΑΜΥΡΟΣ
ΑΜΑΛΙΑΣ
ΑΡΦΙΣΣΑ
ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ
ΑΡΤΑ
ΑΥΤΑΛΑΝΤΗ
ΒΑΜΟΣ
ΒΕΡΡΟΙΑ
ΒΟΛΟΣ
ΓΡΕΒΕΝΑ
ΓΥΘΙΟΝ
ΔΗΜΗΓΕΣΑΝΑ
ΑΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΝ
ΔΡΑΜΑ

ΕΛΕΥΣΑ
ΕΛΛΑΣΣΟΝ
ΖΑΚΥΝΘΟΣ
ΠΡΑΚΑΔΙΟΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΘΗΒΑΙ
ΘΗΡΑ
ΙΘΑΚΗ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΚΑΒΑΛΑ
ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ
ΚΑΛΑΜΑΙ
ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΝ
ΚΑΣΤΟΡΙΑ
ΚΑΤΕΡΙΝΗ
ΚΕΡΚΥΡΑ
ΚΙΑΚΙΣ
ΚΟΖΑΝΗ

ΚΟΜΟΤΙΝΗ
ΚΟΡΙΝΘΟΣ
ΚΥΘΗΡΑ
ΚΥΜΗ
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ
ΛΑΜΙΑ
ΛΑΡΙΣΣΑ
ΑΕΒΛΑΔΕΙΑ
ΔΕΥΚΑΣ
ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΣΣΟΛΟΙΤΤΙΟΝ
ΜΕΣΣΗΝΗ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ
ΝΑΥΠΑΤΟΝ
ΝΙΓΡΙΤΑ
ΞΑΝΘΗ
ΠΑΣΟΙ
ΠΑΤΡΑΙ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΠΟΡΟΣ
ΠΡΕΒΕΖΑ
ΠΥΛΟΣ
ΠΥΡΓΟΣ
ΡΕΘΥΜΝΟΣ
ΣΑΜΟΣ
ΣΕΡΡΑΙ
ΣΗΤΕΙΑ
ΣΟΦΟΒΙΤΣ
ΣΟΥΦΛΙΟΝ
ΣΠΑΡΤΗ
ΣΥΡΟΣ
ΤΡΕΚΚΑΛΑ
ΤΡΙΠΟΛΙΣ
ΦΛΩΡΙΝΑ
ΧΑΛΚΙΣ
ΧΑΝΙΑ
ΧΙΟΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΙ:

*Απαλειπτικόν κτηνόν εκδόσεως τραπεζικών γραμματίων.
*Εκδόσεως ταχυφόρων ήμελογιτών.
Καταθέσεις εν όψει άπαιτεί και εις άνοιχτόν λογαριασμόν.
Καταθέσεις διαρκείς και επί προθεσμία.
Καταθέσεις Ταμιευτηρίου.
Προεξοφλήσεις.
Δάνεια και άνοιχτοι λογαριασμοί επί ύπαθήρη.
Δάνεια και άνοιχτοι λογαριασμοί επί ένεχύρω 'Ελληνικών τίτλων.
Δάνεια και άνοιχτοι λογαριασμοί επί ένεχύρω πολιτικών μετ'άλλων.
Δάνεια επί ένεχύρω ήμπορευμάτων και ένεχυρογράφων.
Πιστώσεις έναντι φορολογικών.
Δάνεια προς Δήμους, Λιμένας και έτερα Νομικά Πρόσωπα.
Συμμετοχή εις 'Ανωνύμους 'Ελληνικούς 'Εταιρείας.
Χρηγήσεις εις γεωργοκτηματίας και συνεταιρισμούς.
Δάνεια προς τὸ 'Ελληνικόν Δημόσιον.
'Υπηρεσία 'Εθνικών Δανείων.

*Υπηρεσία ενόχων Γραμματίων 'Εθνικής 'Αιόνης.
Προμήθεια δια λογαριασμόν τοῦ Δημοσίου.
'Αγορά και πώλησις διαφόρων ειδῶν δια λογαριασμόν τοῦ Δημοσίου.
Εισπραξις δημοσίων προσόδων και πληρωμή δημοσίων δαπανῶν.
'Υπηρεσία δανείων και μετοχῶν διαφόρων 'Εταιρειῶν.
'Αγορά και πώλησις ξενοτεχνῶν συναλλάγματος, χρυσῶν νομισμάτων και ξένων τραπεζικῶν γραμματίων.
*Εκδόσεως και πληρωμή έπιταγῶν, πιστωτικῶν έπιστολῶν και έντολῶν πληρωμῆς.
'Εκτέλεσις έντολῶν Χρηματιστηρίου.
Εισπραξις αξιών.
Φύλαξις τίτλων, αὐτοσίου χρυσοῦ και άργύρου και άλλων πολιτικών άνακειμένων.
Φύλαξις κινωτίων ἀδήλου περιχομένου.
'Ενοικίσεις χρηματοκιβωτίων.

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1906

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΚΑΙ ΠΑΤΡΑΙΣ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΑΧΜΑΙ 15.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ , 260.286.378
ΑΠΟΘΕΜΑ , 894.817

Η ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΑΛΑΜΒΕΝΕΙ ΤΗΝ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΝ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ. ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΣΥΠΗΡΕΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

The Popular Bank of Greece

SPECIAL SERVICE FOR AMERICANS. — REMITTANCES.
COMPETITIVE EXCHANGE DEALINGS.—DEPOSITS.
AMERICAN METHODS.

ΓΕΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1918

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ: 1-39 ..... ΛΕΩΦ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 26

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ ΔΡΧ. 5,000,000. -
 " ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΧ. 1,914,115.81
 ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ - ΔΡΧ. 88,773,967.72

.....
 ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

.....
 ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΚΑΙ ΞΕΝΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ.—ΑΓΟΡΑΠΩΛΗΣΙΑ
 ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ ΕΝ ΤΩ ΚΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩ Α-
 ΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ.—ΔΑΝΕΙΑ ΕΠΙ ΕΝΕΧΥΡΩ ΧΡΕΩ-
 ΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ. — ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΦΟΡ-
 ΤΩΤΙΚΩΝ.—ΕΞΟΦΛΗΣΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ.— CRE-
 DITS CONFIRMES.

.....
 ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΑΠΟΘΗΚΗΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ.—ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΚΤΕΛΩΝΙΣΜΩΝ, ΠΑΡΑΛΑ-
 ΒΗΣ ΚΑΙ ΕΝΑΠΟΘΗΚΕΥΣΕΩΣ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

.....
 ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑΙ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ:

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ. - ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 3,000,000
 ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ. - - ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

.....
 ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ
 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 3,000,000

.....
 THE ANGLO-GREEK FINANCIAL COMPANY LTD. - - - ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ
 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 120.000 ΛΙΡΑΙ ΣΤΕΡΛΙΝΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ ΦΡ. 25,000,000.00
 ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ ΣΚΕΔΩΝ ΕΙΣ ΝΕΟΝ ΦΡ. 6,201,411.70
ΤΗ. 31, 12, 23

.....
 ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ:

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΚΑΪΡΩ

ΚΑΒΑΛΛΑ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΣΕΡΡΑΙΣ

ΖΑΓΑΖΙΚ

.....
 ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΙΣ ΞΕΝΟΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ
 ΥΠΟ ΕΥΝΟΪΚΟΤΑΤΟΥΣ ΟΡΟΥΣ.

ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

.....
 Τηλεγραφική Διεύθυνσις: «ORIBANK»

.....
BANQUE D'ORIENT (S.A.)

HEAD OFFICE: ATHENS (GREECE)

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΗΝ. ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΙΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1879)
ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΚΑΛΑΜΩΝ, Α. Ε. (ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1918)

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡΧ. 10,000,000.- * ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 5,500,000.-

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

*Υποκαταστήματα εν: ΠΕΙΡΑΙΕΙ, ΚΑΛΑΜΑΙΣ, ΤΡΙΠΟΛΕΙ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΙΣΤΟΤΡΑΠ"---FIDENS BANK

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ:

Ι. Φ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, 79 WALL STREET, - NEW YORK
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "IFKOSTOP"---ΤΗΛ. BOWLING GREEN 2947, 2948, 8767.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Β. Γ. ΑΚΡΙΒΟΣ, *Εμπόρος και Βιομήχανος, ΠΡΟΕΔΡΟΣ.
ΠΑΝΑΓΟΣ Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, *Εμπόρος, ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ.
Α. Ι. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ.
ΑΛΕΞ. ΚΟΡΙΖΗΣ, Διευθυντής *Εθνικής Τραπέζης της Ελλάδος, ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ.
ΑΝΔΡ. ΜΑΝΤΖΟΥΝΗΣ, Βιομήχανος, Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της *Εθνικής Τραπέζης, ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ.
ΚΑ. ΜΑΝΕΑΣ, *Εμπόρος, Μέλος Διοικ. Συμβουλίου *Εθν. Τραπέζης, ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ.
ΠΑΥΣ. Γ. ΜΑΚΡΗΣ, Βιομήχανος, Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Τραπέζης Βιομηχανίας, ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ.
ΕΥΣΤ. ΛΥΓΙΝΟΣ, Βιομήχανος, ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ

ΑΝΔΡ. Ν. ΓΑΒΑΛΑΣ ΣΠ. Ι. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

*Εκτελεί πάσαν Τραπεζιτικήν ἔργασίαν.
Χορηγεί προκαταβολὰς ἐπὶ φορητικῶν, ἀνοίγει credits confirmes.
*Ἐνεργεῖ πάσαν πράξιν ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος.
*Ἐκδίδει ἐπιταγὰς καὶ ἐντολὰς εἰς πᾶν νόμισμα.
Λέγεται καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ εἰς Δραχμάς, Δολλάρια, Λίρας.
*Ἐπαρέχει εἰδικὰς ἐυκολίας διὰ τὴν διακίνησιν χρημάτων ἐξ Ἄμερικής εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι συγγενεῖς τῶν ὁμογενῶν μας.
Διὰ πλήρους δικτύου ἀνταποκριτῶν ἐν Ἑλλάδι ἢ ὄρασις τῆς ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰς μικροτέρους πόλεις.
Ἔσται ὀργανωμένη ὅπως ἐξυπηρετῆ ἕξ ἴσου τὸν ὅσον τὸ εἰσαγωγικὸν καὶ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον ἴσον καὶ τὸν μικρότερον καταθέτην.
*Ὁ ἐν Ἄμερική Σύνδεσμός τῆς Ι. Φ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, 79 WALL ST., NEW YORK, εἰδικῶς προορίζεται πρὸς διευκύνσιν τῶν ἀπτόθε ὁμογενῶν.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΤΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

ΑΘΗΝΑΙ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ

ΑΓΟΡΑΠΩΛΗΣΙΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ

ΚΑΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΑΙ

ΥΠΟ ΕΥΝΟΪΚΩΤΑΤΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ

ΕΛΛΗΝΑΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

*****

PANAYOTOPOULO BANK

PIRAEUS-ATHENS-NEW YORK-PARIS

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΜΠΟΡΙΟΥ - ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ - ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 6,000,000

ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΚΑΤΑΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλ. Διευθύνσις: «ΒΑΝΙΝΓ» (Λεωφόρος Πανεπιστημίου, 69). Αριθ. Τηλεφώνου: 406

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΚΑΡΔΙΤΣΗ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ: Έν Μυτιλήνῃ, Ρεθύμνῃ, Ίωαννίνοις, Σέρραϊς, Λευκάδι, Άστακῷ, Ξυλοκάστρῳ, Κυθήροις, Πάρορ, Τήνῳ, Καρδαμύλλῃ, Ἀμικλιάδι, Νεμέα, Δράμα, Φιλιατρῶις, Πρασίῳ, Φλωρίνῃ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Πρόεδρος Διοικητικῶν Συμβουλίων
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΕΥΤΑΞΙΑΣ

- Ἄντιπρόεδρος ΚΩΝ. ΣΤΑ-Ι-ΚΟΣ
- » » ΑΝΤ. ΠΡΕΚΑΣ
- Σύμβουλος ΠΑΝ. ΚΥΒΕΛΛΑΟΣ
- » » ΘΕΟΔ. ΚΟΥΚΟΥΔΗΣ
- Διευθύνων Σύμβουλος ΑΛΕΞ. ΦΑΡΟΣ
- Ἐντετ. Σύμβουλος: ΑΝΤ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
- Σύμβουλος: ΑΡΙΣΤ. ΚΟΥΜΑΡΙΣ
- » » ΓΕΩΡ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ
- » » ΓΕΩΡ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ
- » » ΔΗΜ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ
- Σύμβουλος Διευθύνων: ΓΕΩΡΓ. ΜΑΥΚΑΚΗΣ
- Διευθυντής: Σ. ΚΑΡΑΛΑΡΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΚΑΘΑΡΕΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑΙ

- 1) Προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων, μισθῶν καὶ συντάξεων. — 2) Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων, τίτλων καὶ τιμαλφῶν. — 3) Προκαταβολαὶ ἐπὶ φορωτικῶν ἐγγράφων. — 4) Ἐνυπόθηκα δάνεια. — 5) Ἄνοικτοι λογαριασμοὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ τίτλων καὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ. — 6) Χορηγήσεις εἰς γεωργοκτηματίας. — 7) Συμμετοχὴ εἰς ἐπιχειρήσεις πάσης φύσεως. — 8) Ἀγοραπωλησίαι ἔξωτεροῦ συναλλάγματος. — 9) Ἀγοραπωλησίαι διὰ λογαριασμῶν τρίτων ἐπὶ προμηθείᾳ. — 10) Ἐκδόσεις καὶ πληρωμὴ ἐπιταγῶν, ἐντολῶν καὶ πιστωτικῶν ἐπιστολῶν. — 11) Ἐξοφλήσεις συναλλαγμάτων, φορωτικῶν καὶ λοιπῶν ἀξιών. — 12) Παραλαβαί, Ἐκτελωνισμοί, Ἐναποθηκεύσεις, Ἄποτολαί. — 13) Φύλαξις τίτλων καὶ λοιπῶν ἀξιών. — 14) Ἀσφάλεια πάσης φύσεως. — 15) Διεκπεραίωσης οἰασθησοῦς φύσεως ὑποθέσεων τρίτων καὶ πληροφορίαι. — 16) Καταθέσεις ἐν ὄψει, ἐπὶ προθεσμίᾳ καὶ εἰς τὸ Ταμειυτήριον εἰς Δραχμάς καὶ εἰς Συναλλάγμα. — 17) Εἰδικαὶ καταθέσεις εἰς Δραχμάς καὶ εἰς Συναλλάγμα δι' ὠρισμένους σκοποὺς.

ΟΡΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΟΨΕΩΣ:

Εἰς Δραχμάς καὶ Συναλλάγμα 5 % ἔτησίως.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ:

Εἰς Δραχμάς καὶ εἰς Συναλλάγμα:

- διαρκείας 3 μηνῶν ..... 7 % ἔτησίως
- » 6 » ..... 8 % »
- » 1 ἔτους καὶ πλέον ..... 9 % »

ΤΑΜΕΙΟΥΤΗΡΙΟΝ:

α'. Εἰς Δραχμάς μέχρι 50,000 ..... 7 % ἔτησίως
β'. Εἰς Συναλλάγμα ..... 6 % »
ἐλεύθερον φόρου.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ:

Διὰ καταθέσεις ἐπὶ ὠρισμένῳ σκοπῷ ὡς ἡ τοποθέτησις αὐτῶν εἰς ἐνυπόθηκα δάνεια ἢ εἰς συμμετοχὴν εἰς διαφόρους ἐπιχειρήσεις, γίνονται ἰδιαιτέραι συμφωνίαι καὶ ὅροι.

PETROS P. TATANIS, Founder

THE NATIONAL HERALD

D. CALLIMACHOS, Editor

VOL. II NO. 12
DECEMBER
1925

ΜΗΝΙΑΙΟΣ

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΣ

ET. 1^α-AP. 12
ΔΕΚΕΜΒΡ.
1925

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ θεωροῦντο ἀνάκαθεν, ὄχι μόνον μιὰ μεγάλη θεοκοινωνική ἑορτή, συμβολικὴ τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ Ἄνθρωπου, ἀλλὰ καὶ μιὰ εὐκαιρία κοινωνικοῦ ἀπολογισμοῦ. Δημοσιογράφοι, συγγραφεῖς, ἱεροκήρυκες, διερωτῶνται κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτῆν, τὴν κατ' ἐξοχὴν ἡμέραν τῆς χάριτος, ἐὰν τὰ πάσχοντα μέλη τῆς κοινωνίας, τὰ καὶ πολυαριθμότερα, ἂν οἱ ταπεινοὶ βιωπαλαισταὶ τῆς ζωῆς, ἔχουν καὶ γνήσιους λόγους νὰ ἐκδηλώσουν καὶ αὐτὰ τὴν χαρὰν τῶν διὰ τὸ μέγα γεγονός τῆς Βηθλεὲμ. Διερωτῶνται ἐὰν ἡ εὐλογημένη αὐτὴ Γῆ, τὴν ὁποῖαν ἐπίτιμος μὲ τὸ αἷμα τοῦ ὁ Θεοάνθρωπος, διὰ τὴν γῆν μιὰ Γῆ Ἐπαγγελίας, καὶ τὴν σκορπίον τὰ δόρατὰ τῆς οὐλοσύνης, εἶναι ἡ Γῆ βίων, ἢ μήπως ἡ Γῆ ὀλίγων ἰσθῶν. Οὕτως ἡ ἄλλως, ἡ ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς γενικῆς χάριτος καὶ ἀγαλλιάσεως. Καὶ ὅσοι ἀκόμη δὲν εὐρίσκουν τὴν χαρὰν αὐτῆν εἰς πλοναποδόχου γένετα καὶ ἄλλα ἐλκὰ μέσα, τὴν εὐρίσκουν εἰς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ κοσμοϊστορικοῦ γεγονότος, τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεοάνθρωπου, ἡ ὁποία ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν καὶ παρ' ἅλλας τὰς μεγάλας μεταβολάς, ἐδραιώνεται βαθύτερα εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ἀνθρώπων.

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ἀναμφίβολος θὰ ἐορτάσῃ τὰ καλλίτερα Χριστούγεννα. Εἶναι ἡ εὐδαιμονοειδέστερα χώρα τοῦ κόσμου. Εἶναι ἡ πρώτη ποὺ ἐπανήλθεν εἰς τὴν ἠμετέραν ζωὴν ποτὶ ἐδραιωτικότεραν καὶ τῆς προπολεμικῆς τῆς ἰσότητος—βοτῆρα ἀπὸ τὸν Παγκόσμιον Πόλεμον καὶ τὴν ἐπακολούθησαν κρίσιν. Χάρει εἰς τὸν πλοῦτον τῆς, χάρις εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ λαοῦ τῆς, χάρις εἰς τὴν σωφροσύνην τῆς, χάρις θεῖα καὶ εἰς τὴν γεωγραφικὴν τῆς θέσιν, ἡ χώρα εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐορτάσῃ τὰ Χριστουγεννά τῆς μὲ τὴν ἰδίαν παλαιὰν καὶ ἄδολον χαρὰν καὶ χωρίς τὰ φαρμάκια τῆς δυστυχίας, ὅπως τὰ βλέπομεν εἰς τὴν Ἐθραῖον. Ὑπεράνω ἡμῶν ἔσαν αὐτῶν τὸ νοσηρὸν τῆς Ἀμερικανικῆς σετυχηίας εὐρίσκειται εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἀναδελφώσεως μεταξὺ τῶν διαφόρων φυλῶν, εἰς τὸ πνεῦμα ὑπὲρ τοῦ ὁποῖου πρὸ 1925 ἐτιμῶν ὠδηγήθη εἰς τὸν Γολγοθᾶν προδύμον θύμα ὁ Ναζωαῖος. "1-

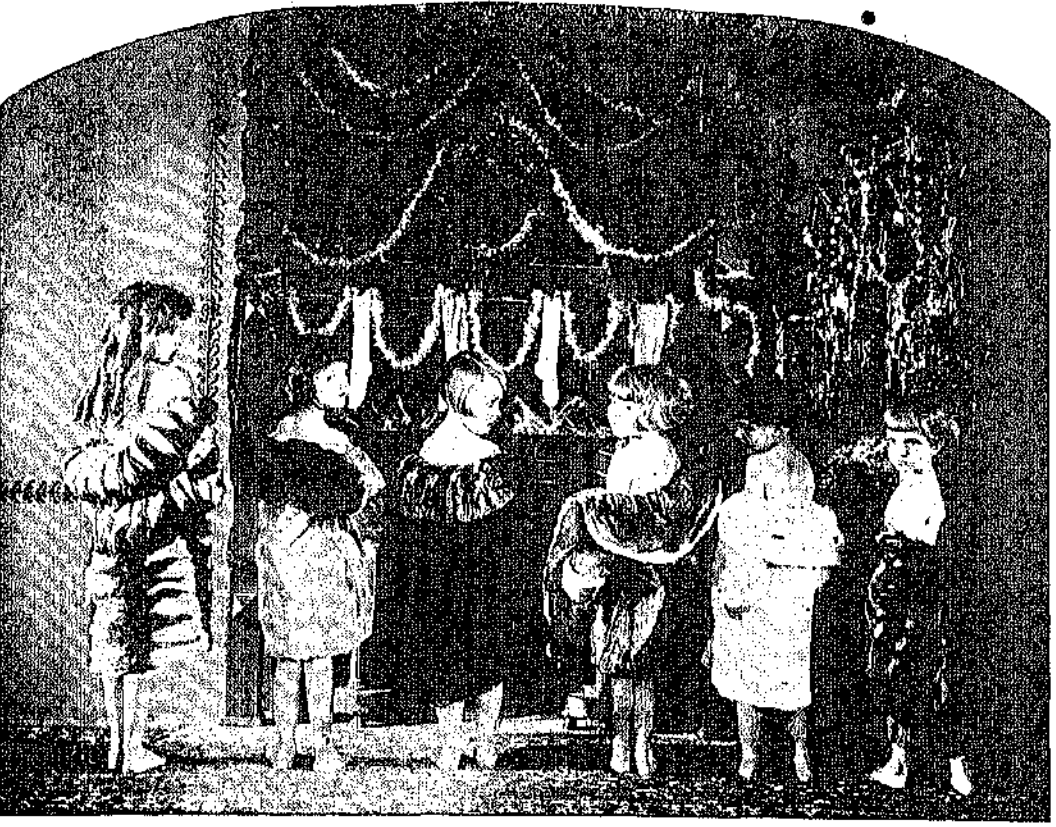
σως πρώτη ἡ Ἀμερικὴ ἤρξατο νὰ κατανοῇ τὴν σημασίαν τῆς πατριῆς ἐκείνης θύσιος ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

ΑΛΛΑ καὶ ἡ Χριστιανικὴ Ἐθραῖα, κατὰ τὴν τῶν μακρῶν ἀλληλοπαραγγῶν τῆς, ποὺ ἔχουν καιριαρχίαν τὴν ὅλην ἱστορίαν τῆς, φαίνεται δι' ἐπανάστασιν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοάνθρωπου. Τὸ πνεῦμα τοῦ Λοκάρου δὲν εἶναι ἀληθῶς τίποτε ἄλλο, παρὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ, τὸ πνεῦμα τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς ἀλληλοπροσόδου, τῆς ἀλληλοσυμπαιθείας. Ἡ ἰδιαιτέλεια ἡ ἐθνικὴ, ἡ ἐπιθετικότης, ἡ ἀρμπαικότης, ὁ δόλος, ἀπεδείχθησαν ἡ πηρὴ πάσης δυστυχίας. Οἱ ἄνθρωποι, ὡς ἄποια, μεταξὺ τῶν δὲν ἔχουν μεγάλας διαφορὰς. Καὶ ἀπόδειξις εἶναι ἡ Ἀμερικὴ, τῆς ὁποίας οἱ πάποικοι οὐδ' αὖν ἀδελφικῶς, κατὰ κανόνα, μολοῦν ἀνῆκον εἰς διαφόρους φυλάς. Τὰ Κράτη καὶ αἱ Κυβερνήσεις ἦσαν οἱ ἐκπέδοντες τῶν διεθνῶν μισῶν καὶ παθῶν. Ἐξορισθέντες αἰῶνες διὰ τὴν κατανοητὴν τὸ ἀπλοῦν ἀπὸ πᾶν, ἐχρειώθη τὸ ζωντανὸν παράδειγμα τῆς Ἀμερικῆς, διὰ τὴν κατανοητὴν δι' ἄλλους τὸ πνεῦμα τῆς ἠνωμένης Ἐθραῖας θὰ ὠδηγήσῃ διὰ τὴν ἔθνη τῆς εἰς εὐδαιμονίαν ἀνάλογον τῆς Ἀμερικανικῆς. Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν καὶ τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον τελευτήτως μὲ τὴν ἐγκαρδιότητα ὑποσηρῆται καὶ ὁ Πρόεδρος Κολλὶτζ, δὲν εἶναι βέβαια ἀκόμη ἀργαίως ἔργαται ἐπὶ ἔσπερον ἡθικῆς ἐνότητος, ἀποκτοῦν ἐν τούτοις

τὸν πυρῆνα μιᾶς νέας διεθνῆς ζωῆς, ἀγνώστον μέχρι σήμερον ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ἱστορίᾳ.

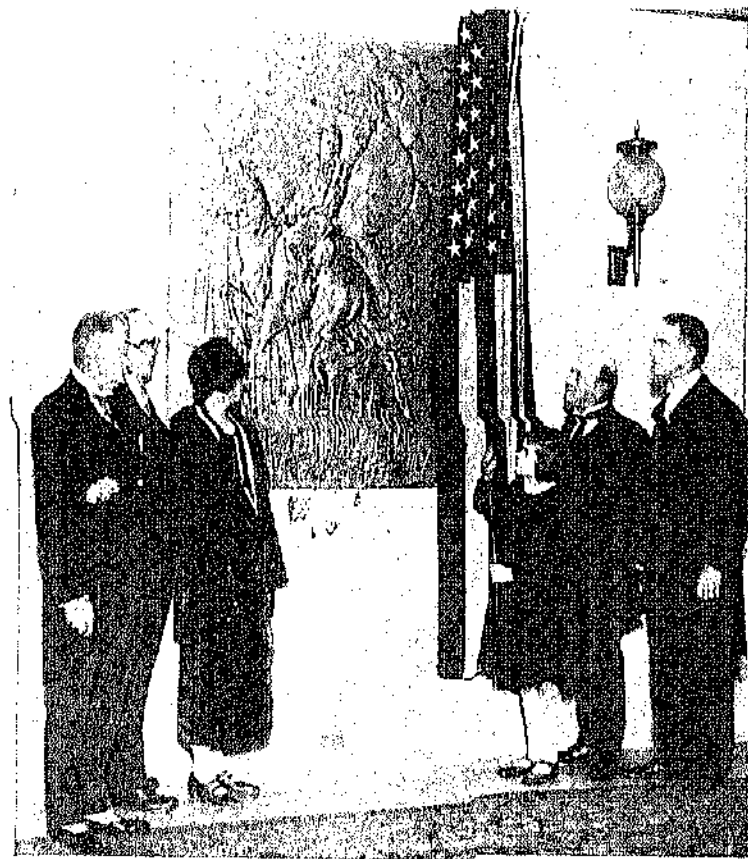
ΠΝΕΥΜΑ συμφιλώσεως καὶ συναδελφώσεως μεταξὺ τῶν διαμυχιμένων λαϊκῶν μερῶν ἤρξατο νὰ ἐπιταχίῃ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ τὸ πνεῦμα αὐτὸ καλλιεργεῖται μετὰ θάρρους καὶ ἐπιμονῆς καὶ ἐνώπιον μεγάλων δυσχερειῶν ἢ Κοδέρησις Παγκάλου. Ἡ ἀγαπητὴ μας Ἑλλὰς εἶχε πάποτε ἄλλας τὰς ἀρετὰς ποὺ χρειάζονται διὰ τὴν κάμωσιν ἐνα μεγάλου τῆν διάνοιαν, τὴν πύρην καὶ τὴν δύναμιν λαόν. Δυστυχῶς ἡμῶς πάποτε τὴν ἔρωσε τὸ σαράκι τῆς πολιτικῆς ἐριδος καὶ εἰς ἀναρμόνιαν στιγμῆς τῆς ἱστορίας καὶ ἐπέφερον ἀλήθη σὴν ἔθνη. Σήμερον μὲ χαρὰν βλέπομεν βλοιοὶ οἱ καλοὶ Ἕλληνας, οἱ τὸ ἔθνος ἐδιδάχθη ἀρετὰ ἀπὸ τὸ παρελθόν, οἱ ἐν τῇ ἐνώσει ἐγχεταὶ ἡ σωτηρία τοῦ. Ἰδοὺ καὶ ὁ λόγος ποὺ ὁ λαὸς ἠμοδύμως ἀσπάζεταιται πολιτικὴν ποὺ τείνει εἰς τὴν ἑνωσιν.

ΕΑΝ ΥΠΑΡΧΗ τῆρη τὸ ἐν διασπορῇ Ἑλληνισμῷ ποὺ ἠμπορεῖ καὶ ἀπέει νὰ ἐπισημειώθῃ περιστασίον ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς χριστιανικῆς συμπαιθείας καὶ συναδελφώσεως ποὺ ἐξεπλήθη ἀπὸ τὴν φάτιν τῆς Βηθλεὲμ, τὸ τῆρη αὐτὸ εἶναι ὁ Ἀμερικανικὸς Ἑλληνισμὸς. Ἀρκετὰ ἀντιπαράθεσις ὁ Ἑλληνισμὸς αὐτὸς ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς διαφύσεως—παιτὸς εἶδος διαφύσεως—πολιτικῆς, ἐκκλησιαστικῆς, κοινωνικῆς. Ἀρκετὰ ἐδιδάχθη ἀπὸ τὴν διαίτησιν. Καὶ εἶναι, ἔχον τὴν πεποιθήσιν, ἀρκετὰ παρεσκευασμένος ὁ Ἀμερικανικὸς Ἑλληνισμὸς καὶ ἀρκετὰ θεωρητικῶς, ν' ἀντιμετωπίσῃ ἀσχημίας καὶ γαλήνιος παλαιὸς καὶ νέος ταραξίας, τῶν ὁποῖων ἐπάγγελμα εἶναι ἡ ὑποκλίσις παθῶν καὶ μισῶν. Ὁ Ἀμερικανικὸς Ἑλληνισμὸς, προχρεῖ εἰς ἀνώτερον στάδιον ζωῆς. Ἐἶχαν κατατήσει νὰ ληρονησοῦν οἱ ἐδοὺ Ἕλληνας αὐτὰ τὰ στοιχειώδη καθήκοντά τῶν—τὴν ἔθνη ἀνατροπὴν τῶν παιδιῶν τῶν—μέσα εἰς τὴν παρσάλλην τῶν παθῶν τῶν. Καὶ τὰ παιδιὰ τῶν μεγαλώσανε ἐν τῷ μεταξὺ χωρίς νὰ ληφθῇ καμμία κοινωνικὴ πρόνοια ἀπὸ τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς κατευθύνσεως τῶν.

Ὁ μικρόκοσμος διειρησολῶν πρὸ τῆς ἐπίσης τὴν κάλταν τοῦ Σάντα Κλάως.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ
ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἡ Ἀμερικανὴ τιμὴ εἰς τὸν Πρωτόδρον.—Ἡ δέξις ἐγγονὴ τοῦ μακαρίου Θεοδοῦρου Ροῦσβελτ σὴν τὸν πέδον εἰς τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ὀρειχάλκινου μνημείου, τὸ ὁποῖον ἐπιθῆναι εἰς τὸν τοῖχον τοῦ Σενάτορειοῦ Ροῦσβελτ, ἐν Νέα Ὑόρκῳ. Τὸ θρίσμα εἶναι ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ οἴκου μᾶς ἐφημερίδος ἐπιγράφεται δὲ ἐπὶ κεφαλῇ μονοκίτου. Ὁ Ροῦσβελτ ἀπέθανε δύο ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ οἴκου.

Ἡ Ἀγγλὶα ἀπονέμουσα τιμὰς εἰς τὴν μητέρα βασιλισσάν.—Ἡ μεγαλοσημελίη ἐκφορὰ ἀπὸ τῆς βασιλικῆς ἀνάκτορα εἰς τὴν ἐκκλησίαν Σάνδριγκλαμ, ὅπου ἐτέθη εἰς προσκύνημα ἡ σορὴς τῆς βασιλεῖδος Ἀλεξάνδρας.

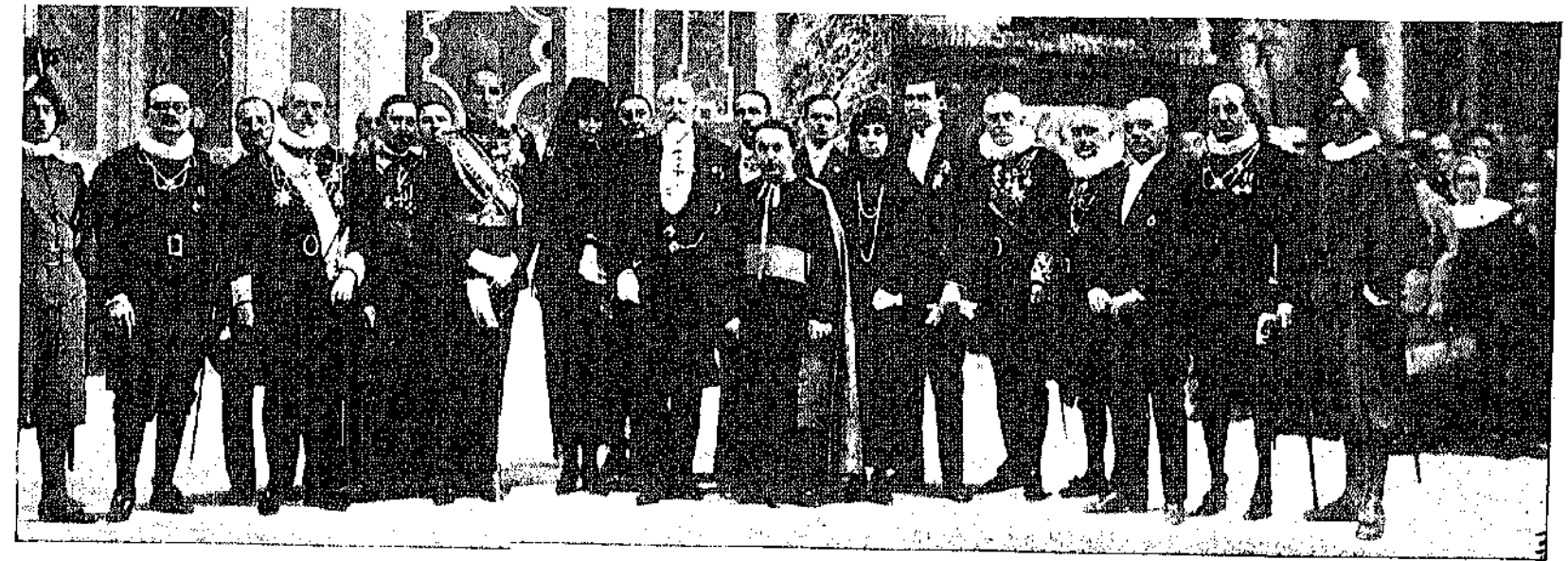

Ἡ βασίλισσα Ἀλεξάνδρα, ὡς ἦτο κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς στέψης.—Ἡ ἐλευσουργία αὐτῆς εἶναι ἔργον τοῦ Ἐδοῦαρθου Κιου, ἠγαθήν δὲ ἀπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ Ράλλφ Μίλσορ, ὁ ὁποῖος ἔχει μεγάλην συλλογὴν εἰκότων διασημῶν προσώπων. Ἡ εἰκὼν δὲ εἶναι ταυτοτρόπως κτήμα τῆς Ἀμερικῆς.

Ὁ τελευταῖος ἐπισκοπεύεις τὸν Λευκὸν Οἶκον, ἡγέτης τῶν Ἀγγλῶν ἐργατῶν, Ἀρθουρ Χέντερσον.

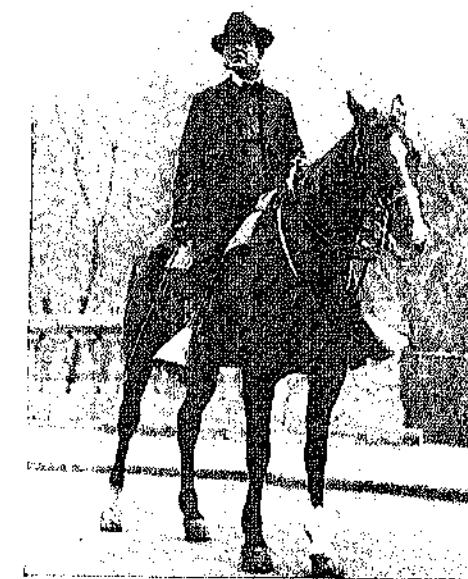
Ἡ σορὴς τῆς βασιλεῖδος εἰς προσκύνημα εἰς τὴν ἐκκλησίαν Σάνδριγκλαμ.

Ὁ πρῶτος Τσάρος τῆς Βουλγαρίας Φερδινάνδος καὶ ὁ Ἰνφάντης τῆς Ἰσπανίας, κατὰ τὸ προσκύνημα τῶν ἐν Ρώμῃ, ὅπου ἐορτάζετο τὸ Ἱερὸν Ἔτος.

Ὁ Ἐπίσκοπος Λονδίνου ὁ ὁποῖος ἐλάθη εἰς Ἀμερικὴν διὰ τῆς κατὰ τὴν διαλέξεως.

Ὁ Γερουσιαστὴς Γουέλκιν ἐντροπῆ εἰς τὴν Ἰταλίαν ὅταν εὐρίσκειται εἰς τὴν κατὰ τὴν τοῦ.

Ὁ πρίγκιπ τῆς Ρουμανίας Νικόλαος ὁ ὁποῖος φέρεται ὡς μέλλον νὰ νυμφεθῆ τὴν Κάμισσαν Σαρφφάντ.

Ὁ Μουσεολίν μετὰ τοὺς δορυφόρους του κατὰ τὴν τρίτην ἐπέτειον τῆς ἐισόδου τῶν Φασιστῶν εἰς τὴν Ρώμην.

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΤΟΛΣΤΟΗ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΡΩΜΕΝΗΝ ΤΟΥ

Ο ΝΕΑΡΟΣ κόμης Λέων Νικολάγιεβιτς Τολστόη έκαμιν εις την εν Πετιουπόλει οικίαν του αλλόθεν ιατρού Βέρος, την γραμματιαν μιάς εκ των θυγατέρων του, όνοματι Σόνιας και κατέληθη άιώς από έρωτα προς αυτήν. Δέν επέβλεπεν όμως ποτέ να ήμολογήσῃ την αγάπην του. Έδειξε μάλιστα, ώσάν να ήθελε να άποκηρύξῃ τὸ μύχιον αἰσθητά του, μεγαλειότεραν προσοχήν προς την νεώτεραν από τὰς τρεῖς νεάνιδας, οὗτοι δὲ οἱ γονεῖς τῆς κόρης ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐπίστευον διὰ τὸ κόμης Τολστόη ήγάτα την Αἰζαν. Τέλος κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1862 (ὁ έτος του ήρξισε κατὰ τὸν Μάϊον) ὁ Τολστόη άπεράσισε να δημολογήσῃ εις τὴν άγαπήτην νεάνίδα τὸ αἰσθητά του, μη τοιούτων όμως να τὸ εμψέσῃ διὰ ζωῆς,

Ποσειδιειφότισσα κόρη.

Νύμφη ἐκ Παγονίου τῆς Βορείου Ἠπειροῦ.

Έγραψε προς αυτήν τὸ ακόλουθον γράμμα: «Σόνια Ἀνδρεγιέβνα, εκείνο τὸ δαίμον πρόκειται να έπω προσωρούει—πὸς πρέπει να έκφρασθῶ;—εις άκατανίκητον δυσκολίαν. Από τριῶν ἤδη εβδομάδων ἐπαναλαμβάνω εις τὸν έαυτὸν μου, τριάντα τοῦλάχιστον φορές τὴν ἡμέραν: σημερον πρέπει να τῆς τὸ δημολογήσω. Έπειτα δὲ φεύγω με τὴν ψυχὴν πλήρη θλίψεως καὶ άπελπίστιας.....

«Καθ' ἐκάστην νύκτα οκέπτομαι τὰς παρελθούσας ἡμέρας καὶ βασανίζομαι διαρκῶς, λέγον προς τὸν έαυτὸν μου: Διαιτὸν τῆς τὸ έχο εἶπαι; Ἰδοὺ διὰ ποῖον λόγον ἐβέβηθῃ εις τὴν ανάγκην να γράψω τὰς γραμμάς ταύτας, μέσα εις τὴν άβεβαιότητα τῆς έλλειψεως τὸλμης βίας διὰ λόγον εκφράσω τὴν γλυκειάν καὶ συνήθειαν ἡμῶν άδωτηρῶν ήμολογία.

«Οἱ γονεῖς σας έσφαλμένως πιστεύουν διὰ άγαπῶ την Αἰζαν. Πὸς τοῦτο θά ήσῃ δυνατόν; Όταν ἐδιτάσσα τὸ διήγημά σας (ἡ Σόνια τοῦ εἶχε δώσει διως τὸ κείμεν, ένα διήγημα, τὸ ὁποῖον άργότερον ἐδημοσιεύθη εις τὸ περιοδικὸν «Γιασάγια Πολιάνω»), ἐπειθήθη διὰ δέν είναι προσωρισμένον δι' ἐμὲ να άπειρησώμαι τὴν εὐτυχίαν. Ἡ άποσία σας μὰδ ἐπεπνευμίζει τὴν με-

Χωρική ἐκ Βορείου Ἠπειροῦ.

τασὸν μας διαφορὰν τῆς ηλικίας καὶ με κάμνει να οκέπτομαι, με φρίκη, πὸσον είναι άδύνατον να εὐτυχίσω πλησίον σας. Θά έπερε να εἶχα άπομακρυνθῆ άιώς από σας καὶ να κρυφθῶ μέσα εις τὸ άπομονωτήριον τῶν εργασιῶν μου. Τώρα αἰσθάνομαι διὰ τοῦτο δέν είναι δυνατόν. Σας αγαπῶ άπειρώς. Έχετε χαρακίτηρα τίμιον. Θέσαστε, λοιπόν, τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς καρδίας καὶ εἰπέτε μου, μετὰ ώρμηον οκέμην, τί πρέπει να κάμω. Εἰπέτε μου εὐκρινῶς. Θέλετε να γίνετε αὐτόν μου; Έάν εἰσθε δεβάτα διὰ ἡ ά-

πάνηρος θὰ προσέβῃ αὐτοσημῶς από τὰ έργατα τῆς καρδίας σας, τότε, μόνον τότε, άπαγγείλατε τὸ θεῖον ναῦον. Ἄλλως, εάν καὶ μία εἴη άμφιβολία ἐπρόκειτο να σὰς ταράτῃ, εἰσὲ ἀπησῶς εὐκρινῆς. Θά μου εἶναι οκέληρον, άργερον τὸ άσχετὸν εἶπε, θά έχω ἕως τὴν δύναμιν να άποφέρω τὴν παμμεγίστην θλίψιν, τὴν ὁποίαν θά μου δώσῃ. Έάν δὲν εἰσπορῶ ἐγὼ να εἶμαι ὁ αγαπημένος άνήρ, προσφέρετε άσάμειως εὐλευτέρως τὸ τριμερὸν διούλλαθον. Έν άναμονῇ τῆς άπάντησός σας,

ΛΕΩΝ ΤΟΛΣΤΟΗ.

Ἡ ἐπιστολή αὕτη ἐστάλη εις τὴν Σόνια, μέσο τῆς αδελφῆς τῆς Αἰζας, ὁ έρωτευμένος δὲ άνέμενεν άναγωνίως τὴν άπάντησιν εις τὸν πρόδομον τῆς οικίας. Ἡ άπάντησις δὲν έβράδυνε να εἴδῃ. Ἡ θύρα τοῦ δωματίου τῆς Σόνιας ἡ-

Χωρική ἐκ Βορείου Ἠπειροῦ.

νοίχθη, αὕτη δὲ παρουσιάσθη εις τὸ κατώφλιον, άπαγγέλασα ένα μονοούλλαθον, τὴν λέξιν ναῦον. Μετὰ μίαν εβδομάδα, κατὰ τὴν πρωταν τῆς 29ης Σεπτεμβρίου, ἡ Σόνια Βέρος ήτο οὐζυγος τοῦ μεγάλου συγγαρφέως.

(Μετάφρ. Δ. Η.)

ΑΝΘΡΩΠΟΣΜΗ ΣΚΕΥΣΕΩΝ

- Τὸ χεῖμα είναι ἄλλοτε ὁ καρπὸς τοῦ κακοῦ καὶ ἄλλοτε ἡ εἴη.
- Μὴ δανείσεις χεῖμα εις μέγαν άνδρα.
- Ἡ πιωχελία έχει ανάγκην μερικῶν πραγμάτων ἢ πολιτεῖα πολλῶν ἢ φιλαργυρία τῶν πάντων.
- Πλοῦτος καὶ παιδεία είναι εὐλογία, εάν άφιερῶνται προς εξυπηρέτησιν τοῦ Θεοῦ.
- Άνευ πλοουσίας καρδίας ὁ πλοῦτος είναι άσχημος ἐπαίτης.
- Νόμιμα πλοῦτη έχον πόδας παρανόμα έχον πόδας καὶ πτερά.
- Οὐδείς εργάζεται βαρύτερον από τὸν άνθρωπον, ὁ ὁποῖος δέν έχει τακτικὴν εργασίαν.
- Ἡ χειρότερα καὶ φρικωδέστερα ἐνασχόλησις είναι να ζῆ τις ἐπὶ τῆς γῆς, χωρὶς να κάμνῃ τίποτε!

Ἐρεσον, Πόε, οὐίλμαν.

Ἐρεσον, Πόε, οὐίλμαν, δεῦν θειάδα!
 Ἐρεσον, Πόε, οὐίλμαν, δεῦν θειάδα!
 Ἐρεσον, Πόε, οὐίλμαν, δεῦν θειάδα!
 Ἐρεσον, Πόε, οὐίλμαν, δεῦν θειάδα!
 Ἐρεσον, Πόε, οὐίλμαν, δεῦν θειάδα!
 Ἐρεσον, Πόε, οὐίλμαν, δεῦν θειάδα!

σὺ ἔχεις τὸν οὐίλμαν, οὐίλμαν Ἄρρητοία.

Ἀειρέωση

Μικροκαλοπραγούδι,
 ἀχνὴ ἐχλὶδα ἔρημικὴ
 σὴν χαρῶν τῆς τριτοῦ
 Ἰαχυνόσμου εἰρενῆς,
 εἶξε ἀσάνου ἀσὸ τὴν καλῶν
 σὺ κρατᾷ τὴν τὸ σὴν
 μίαν ὄρωσαν ψυχὴν μετᾷ,
 εἶξε ἀσάνου ἀσὸ τὸν κῆρυ
 τοῦ φουρίδου, τοῦ Ἄρρητοία,
 σὰ μακρὰ δαίμυσανιχερῆν.

9.10.1923
 Κώστη Παλάμα

Η ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

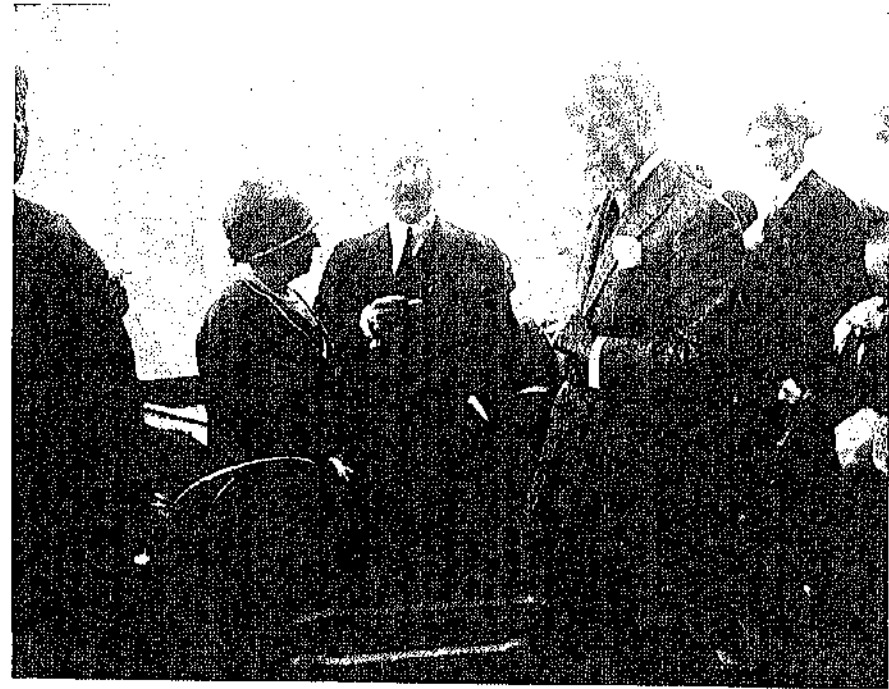
Ο ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ, ὁ ποιητὴς τῶν ποιητῶν, ὁ Ἑθνικὸς Προφήτης μας, ἐσετάει τὴν πενήκονταετηρίδα τοῦ φιλολογικοῦ του έργου. Ἐσοτάει πενήντα χρόνια ποιητικῶν σπουδῶν καὶ συγγραμμάτων μελοδίων. Πενήντα χρόνια άνώτερης σκέψεως, βαθύτατης ψυχικῆς συνκινήσεως, εἰς διόλου έξαιρετικὰ καλλιεργημένης αἰσθητικῆς ζωῆς. Πενήντα χρόνια φτερωμένης ζωῆς, πενήντα χρόνια άνοψῶσεως ἡμῶν τῶν ἄλλων κοινῶν ἐπιτηδῶν εις τὴν άδόκητη ζωὴ τοῦ ποιητοῦ. Πενήντα χρόνια τραγοῦδων ὁ Κώστης Παλάμας τοῦς ἔθνικοῦς μας πόνους καὶ τῆς ἔθνικῆς μας χαρῆς καὶ ἐπὶ πενήντα χρόνια μᾶς άνεβῆκε από τὴν πεδότητα τῆς ζωῆς στὸ ποιητικὸν του ἐπίπεδο. Ποιητὸς! Δέν είναι μοναχὰ ποιητικὸ τὸ ἐπίπεδο τῆς ζωῆς του με τὴν έννοια τοῦ άπραγματοποίητου. Ἡ ἐπίδρασις τοῦ Παλάμα στὴν γενεά, τὴν καθολικὴν μας ζωὴν είναι κατ' ἔξοχην πραγματιστικὴ. Ἄλλαξε τὴν διανοητικότητα καὶ τὴν ψυχικότητα τοῦ Νεοέλληρος. Εἶκαι ὁ Ανάστης τῆς ψυχοδυναμίας μας, ὁ εὐροσδοκῶς υπό βίους μας, εἰως άνεξαιρέτως. Ἡ ὁδὸς του στὸν Ἐμμεσον, τὸν Πόε, τὸν Οὐίλμαν, καὶ ἡ Ἀφιέρωσις του στὸν προφορῶντατο Φουτρίδου μας, εργάστησαν εὐδικῶς γιὰ τὸν Ἑθνικὸν Κήρυκα. Καὶ δείχνουν μὰ ἀόκητη φορά τὴν παγκοσμιοτητα τοῦ ποιητοῦ, ποὺ αἰσθάνεται τὸ θεῖο καὶ οὐράνιο μεγαλεῖο τοῦ Νέου Κόσμου από 6.000 μίλια μακρὰ. Γιατὶ είναι μέγας καὶ νοῦθετὴ τὴν ψυχοδυναμία τῶν Μεγάλων Νεοκοσμικῶν καὶ τὸ Μεγαλεῖο τοῦ Κόσμου, τὸν ὁποῖον εργάστησαν καὶ διανοήθησαν αὐτοί.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ο βασις Κωνσταντίνος, παρακολουθών την τελετή ύψος της αεροπορίας, εις τὸν Ἐπαύριον Φάληρον. (Φωτογραφία Π. Παυλίδου).

Ο στρατηγὸς Πάγκαλος καὶ ὁ ναύαρχος Κατήκουριάκος, παρακολουθόντες τὴν ἑπιβόρυσιν εἰς τὸ Φάληρον.

Ο ἑπιτελετὴς τῶν Ἑξωτερικῶν, κ. Ρούφας.

Ο στρατηγὸς Ἀνδρέας Παναγιωτόπουλος, ὡς ἀποστράτηγος τῶν Ἑσπερικῶν, εἰς τὸ γραφεῖόν του, τὸν δὲ Γενικὸν Διοικητὴν Μακεδονίας.

Οἱ ἀποφασίζοντες τὴν Συνθήκην τοῦ Λοκάρνο ἐξενίσθησαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἑταίρου τοῦ Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας, Σερ Τσάμπερλαιν, μετὰ τὴν ὑπογραφήν. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ: Κόμης Σαλόγγου, τῆς Ἑλλάδος, Σερ Λούις καὶ Σερ Στράσεμαν τῆς Γερμανίας, ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας Μπόλντεγουιν, ὁ Σερ Τσάμπερλαιν καὶ ἡ Αἰδὴ Τσάμπερλαιν, ὁ Μπένες τῆς Τσεχοσλοβακίας, ὁ Μπράιν τῆς Γαλλίας, ὁ Κόμης Σκρίπσον τῆς Πολωνίας καὶ ὁ Βαντερβέλντ, τοῦ Βελγίου.

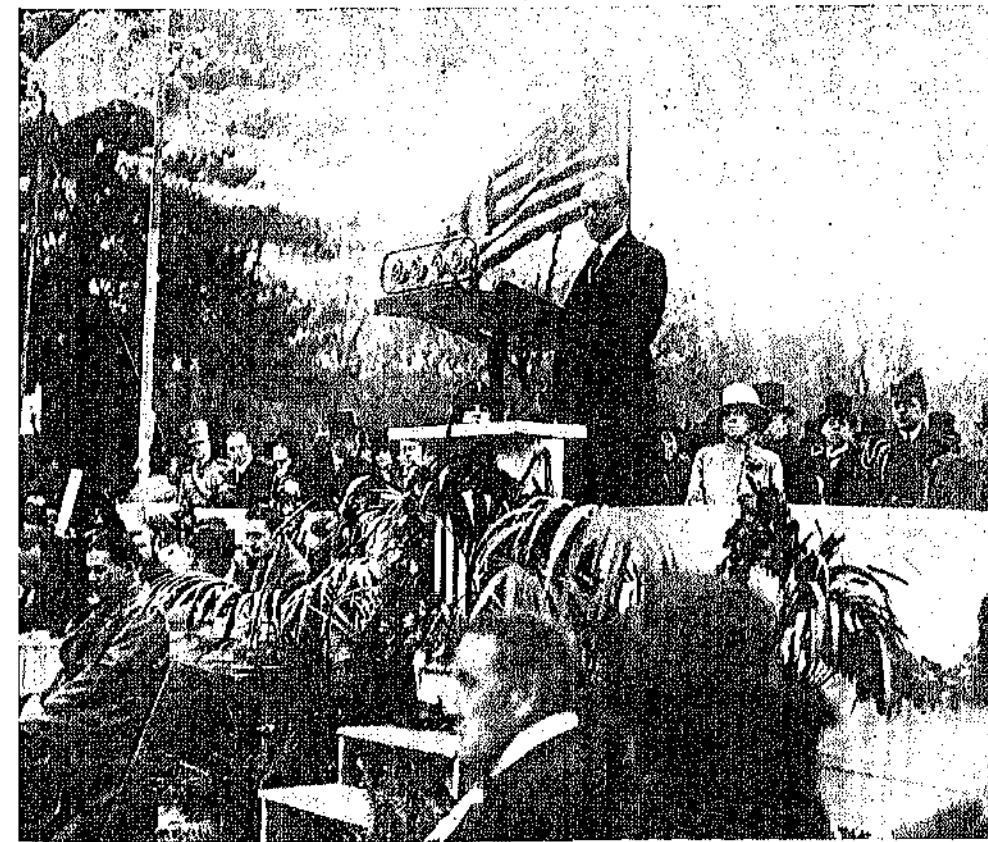

Προσὸν τοῦ Ἰωάννου Δ. Ροκφέλλερ, τοῦ πρεσβυτέρου, βασιλέως τῶν Περούβιαν, ἕρπον τοῦ γλύπτου Τζῶν Λάβιδσον.

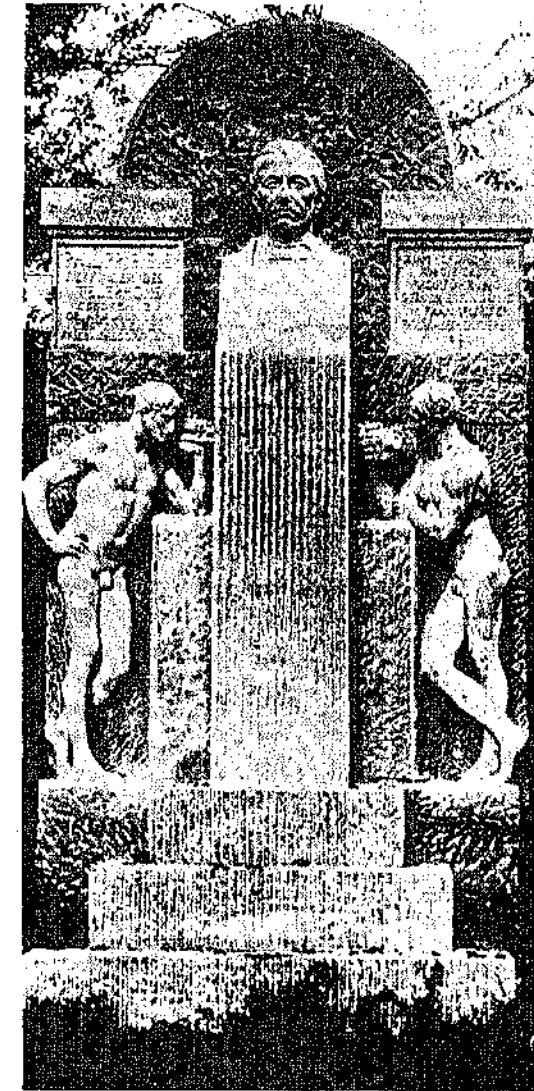
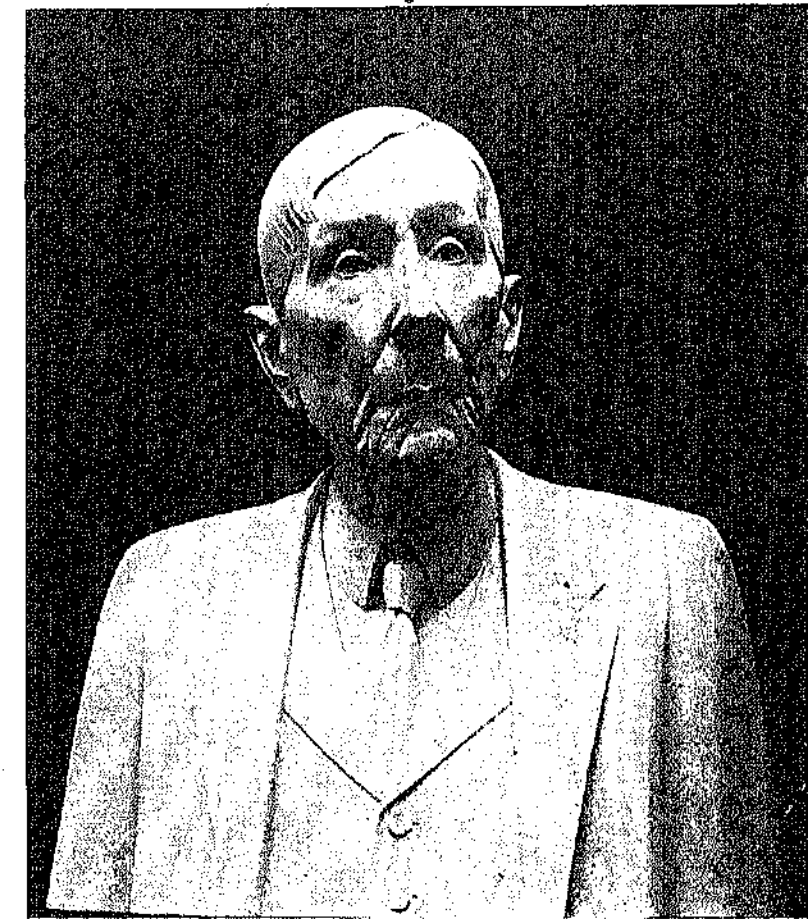
Ο ἀντικαταστάτης τῶν στρατῶν Λουπῶν, ὡς κυβερνήτης τοῦ Μαρόκκου, κ. Στέγν, κατὰ τὴν ἀφίξιν του εἰς τὸ προτεκτοράτον.

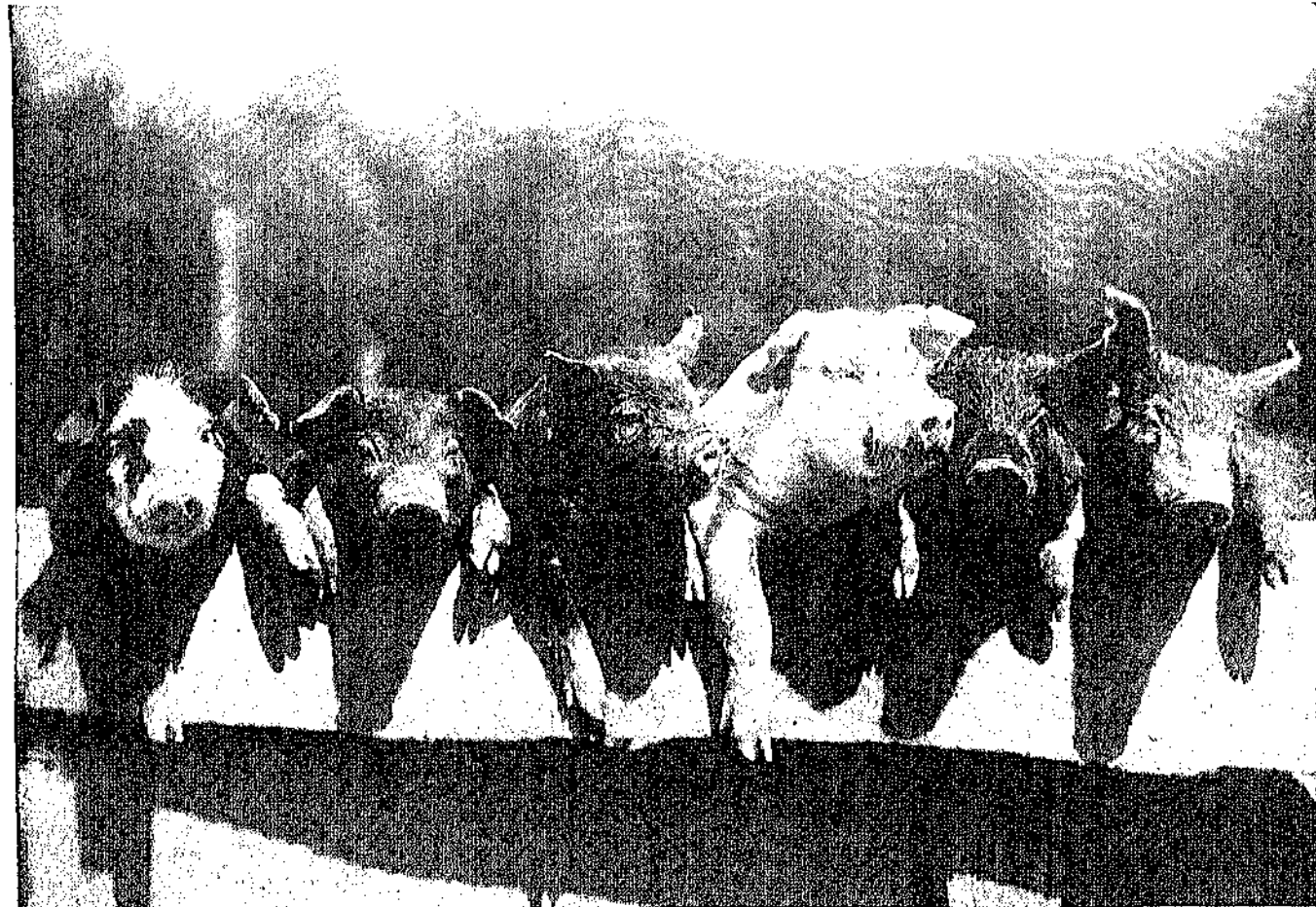
Ο πρῶτος διδάσκαλος τῆς Ἑλλάδος, Πλάτων, ἀνεδέχθη τελευταίως ἐν Νέῳ Ἰόρκῳ τὸ τέκνον τοῦ ἀμερικανοῦ κ. Β. Σταμάτη. Ἐν τῇ ἀνωτέρῳ εἰκότι δεκνόντα ὁ ἀνάδοχος, οἱ γονεῖς τοῦ τέκνου, ἀνοικισθέντες Σοφία καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἐξαγγελιστοῦ, Αἰδ. κ. Ν. Λάξας.

Ο Πρόεδρος Κούλιτζ ἑμιλῶν κατὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ στρατηγοῦ Κοσῆ Σάν Μαρτίν, εἰς τὸ Οὐάσιγκτον. Τὸ ἀγάλμα ἐδόθησαν εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας ἢ Ἀργεντινῆν Κυβερνήσεις.

Οἱ Γερμανοὶ ἀπαθανάτισαν μίαν ἀξίωσιν.—Τὸ ἀγάλμα τὸ ὁποῖον ἐστήθη εἰς τὴν Φοιγακρούτην, εἰς τιμὴν τοῦ Φίλιππου Ράις, τὸν ὁποῖον οἱ Γερμανοὶ θεωροῦν ὡς ἑφευρέτην τοῦ τηλεφώνου, ἀπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ Γκράχαμ Μπέλλ, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται ὡς ταύτης.

Έστ' τῆ εὐκαιρία τῆς ὑφέσεως τοῦ χοιροτροφίου.— Ἀναμένοντες ἀντισημῶνας καὶ θεοηθικά τὸ πρῶτ' ἢ τὸ δεύτερον τὸ πρόγευμα.

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ-ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

Α. Ο. Δ. Ο.

ΝΕΑ-ΠΕΡΙΕΡΓΑ-ΓΝΩΜΑΙ

ΔΥΟ ΑΔΕΛΦΑΙ ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ΝΑ ΜΟΙΡΑΣΘΟΥΝ ΕΝΑ ΑΝΔΡΑ

Τέλος πάντων τὸ κῆρ' ἔγινε καὶ ἡ ἀδελφὴ ἔλαβε ἕνα μαρὸ μετ' ἡμῶν τῆς! Τὸ ἄκουσ' ἔλαβε γὰρ εἰς τὴν Μιγαλωκὴν τῆς Οὐσιάνου. Ὅσο ἄτοπο ἄλλο καὶ ἂν εἴναι τὸ πρῶτον δὲν μπορεῖ νὰ παραβληθῆ μετ' ἄλλο δαίμα. Ἡ σύζυγος τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἡγάπησε τὴν κουνιάδα του, πῆγε στὸν δικαστὴ φταίρισαν μαζί μετ' ἡμῶν ἀνεκρεωτὴ ἀδελφὴ τῆς καὶ ὑπέδειξε μίαν λύσιν τοῦ ζητήματος. Ἐπειδὴ καὶ ἡ μία καὶ ἡ ἄλλη ἀγαποῦν τὸν Τσαρλῆ, καὶ ἐπειδὴ ἔχει κάποιον παῖδ' μετ' ἡμῶν ἡ μία, καὶ ἐπειδὴ σὲ κάτω τῆς γορῆς ὁ Τσαρλῆς εἶναι καλὸς καὶ ἐργατικὸς καὶ συτηρεῖ καὶ τὰς δύο, ἄς κάμῃ τὴν χάριν ὁ δικαστὴς νὰ ἀναγνωρῆσ' τὰ πράγματα ὅπως ἔχουν καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὰς δύο ἀδελφὰς νὰ χαιρώνται καὶ νὰ μένουντα ἕξ ἡμισίαις τὸν Τσαρλῆ, βέβαιος ὅτι αὐταὶ δὲν θὰ μολύνουν τὴν μορσατὰ καὶ ὅτι ὁ Τσαρλῆς δὲν θὰ φανῆ μεροληπτικὸς ὑπὲρ τῆς μίας ἢ ὑπὲρ τῆς ἄλλης.

Ὅσοι ὁ σαρὴς Σολωμὸν δὲν θὰ μπορούσε νὰ ἐκδώσῃ δικαίαν ἀπόφασιν εἰς τὴν περιπτώσιν αὐτῆν. Ὁ δικαστὴς φταίρισαν ἤκουσε καλὰ τὴν ὑπόθεσιν, ἐστοχάσθη καλὰ-καλὰ καὶ εἶπε:

«Πολλὴ θυσία εὐρήκατε τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος. Ἐὰν ὅμως ὅπου ἡ λύσις αὐτὴ δὲν εἶναι σύμφωνα μετ' ἂν νόμον, καὶ ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἔχουν δύο γυναῖκες, πολλὴ δὲ μέλισσα δύο ἀδελφὰ, τὸν ἴδιον ἄνδρα; Γι' αὐτὸ ἐγὼ ἔχω μίαν ἄλλη λύσιν τοῦ ζητήματος, καὶ θὰ τὴν ἐπιβάλω. Λοιπὸν, ἡ κουνιάδα, ἡ ὅποια εἶναι καὶ μήτηρ τοῦ παιδιοῦ, νὰ σταλῆ στὸ Ἰνστιτούτο τῆς Πολιτείας, καὶ νὰ μείνῃ ἐκεῖ γιὰ κάμποσα χρόνια ὡς ὅπου ὀριμώσῃ τὸ μυαλὸ τῆς, τὸ δὲ παιδάκι τῆς νὰ τὸ ἀναλάβῃ ἡ Κομητεία καὶ νὰ τὸ ἀνατρέψῃ.»

Κ' ἔτσι πᾶν οἱ ὑπολογισμοὶ τοῦ γαμπροῦ ποὺ ἐφροντίζετο ὅτι θὰ ἔχῃ δύο γυναῖκας, καὶ τῶν ἀδελφάδων αἱ ὅποιαι ἤθελαν νὰ μοιρασθοῦν τὸ θῆρας τῶν συζυγικῶν καθηκόντων.

ΧΑΝΕΙ ΕΝΑ ΝΑΥΛΟΝ Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΟΤΙ Η ΕΠΙΒΑΤΙΣ ΔΕΝ ΗΤΟ ΠΟΛΥ ΠΑΧΕΙΑ

Σὲν εὐλόγιμος καὶ πιστὸς ὑπάλληλος ὁ δόγῃς τοῦ τροχιοδρομικοῦ τραίνο τῆς πόλεως Μπρόντγουικ, τῆς Μαίην, Κ. Σίλας Ἀντερσον, προσεπάθησε νὰ δοθῆσ' ἕνα γυναικὶ ὅπως ἔβη μετὰ σὲ κάρρο γιὰ νὰ μὴ χάσῃ ἕνα ναῦλο ἢ Ἐταιρεία. Ἀλλ' ἡ εὐλογημένη ἦταν τόσο παχὴα ὡστε ὁ κοντόκτωρ δὲν μπόρεσε νὰ τὴν σηκώσῃ ἀπὸ τὸ ἔδαφος καὶ νὰ τὴν θέσῃ ἐπάνω σὲ σκαλοπάτι τοῦ κάρρου. Ἡ γυναικὴ εἶχε 325 λίτρας καὶ εἶχε τόσο κοντὰ σκέλη ὡστε δὲν μπόρεσε νὰ σηκώσῃ τὸ ἕνα ἰσθμὸν γιὰ νὰ πατήσῃ σὲ σκαλοπάτι. Ὁ Ἀντερσον προσεπάθησε νὰ τὴν σηκώσῃ, καὶ ὅταν εἶδε ὅτι μόνος του δὲν μπόρεσε νὰ δοθῆσ' τὴν ἀπογευμὴ γυναικὴ ἐφώνησε τὸν ἄνθρωπον ποὺ ἀλλάζει τὴν διεδύοναι τῶν γραμμῶν εἰς τὰ σταυροδρόμια. Ἀλλὰ καὶ πάλιν δὲν κατόρθωσαν. Σκυοπίζοντας ὁ Ἀντερσον τὸν ἰδρωτὰ του εἶπε πρὸς τὴν γυναικὴ: «Λυποῦμαι πολλὸ κυρία μου, ἀλλὰ ἡ Ἐταιρεία δὲν ἐπρόσθεσε γιὰ σὴν καὶ οὐκ ἐλάττω.»

«Μὰ γι' αὐτὸ ἔχεις γάλλια ἀπῆντησεν ἡ γυναικὴ. Πόσες δεκάδες δὲν ἔχασαν ὡς τὸ τώρα εἰς αἰτίαις τῆς ἀπρονοησίας τῆς!»

Ο ΚΡΑΣΟΠΑΤΕΡΑΣ ΤΩΝ ΑΜΦΙΒΙΩΝ

Ἐς τὴν Ἀγγλικὴν ὑπάρχει μίαν ὀρέσις ἐκφραστικὴ διὰ τοὺς κρασοπατέρας: «Πίνει σὴν τὸ ψάρι. Καὶ ὅμως πειράματα γινόμενα τελευταίως εἰς τὸ Ἦρη τῆς Πενσυλβανίας ἀπέδειξαν ὅτι τὰ κραιφίνα τὰ ψάρια δὲν πίνουν τόσο σὴν

ψάρια, ὡς οἱ Ἰσθμοί. Ἄν ὑπάρχῃ κινεῖς κρασοπατέρας εἰς τὸ ὑδάτινον βασίλειον, αὐτὸς εἶναι ὁ γρινοῦς, βατράχιον ἢ κόπριος.

Μία πῆξις ἐνὸς Χάι Σκοῦλ τοῦ Ἦρη, ἐπιφορευομένη τῆς καταχύσεως λαθροπορικῶν ποτῶν, παρεκάλεσε τὰς ἀρχὰς νὰ τῆς ἐπιτρέψῃ ὅπως κάμῃ πειράματα μετ' ἡμῶν καταστρέψαν ἀνδρῶνα ἐπὶ ὑδάτων, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον φαρῶν.

Οἱ μαθηταὶ ἐγείρισαν μίαν λεκάνην ἀπὸ οἰνόπνευμα καὶ νερὸ, μισὸ καὶ μισὸ, καὶ ἐβούλευσαν νὰ εἰσάγῃ τὸν ἄνδρα καὶ τῆς εἶπαν: «Νὰ εὐκαιρία μοναδικὴ γιὰ νὰ πῆς σὴν ψάρι. Ἐὰν ψάρι ὅμως εἶχες μόνον ἄ δευτερόλεπτα. Ἰσπανοὶ οἱ μαθηταὶ ἐβούλευσαν νὰ εἰσάγῃ τὸν ἄνδρα ἐπὶ ὑδάτων, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον φαρῶν. Ἰσπανοὶ οἱ μαθηταὶ ἐβούλευσαν νὰ εἰσάγῃ τὸν ἄνδρα ἐπὶ ὑδάτων, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον φαρῶν. Ἰσπανοὶ οἱ μαθηταὶ ἐβούλευσαν νὰ εἰσάγῃ τὸν ἄνδρα ἐπὶ ὑδάτων, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον φαρῶν.»

Ἄφου οἱ μαθηταὶ ἐδιδάχθησαν ὅτι οἱ ἄνθρωποι πίνουν σὴν ψάρια καλλίτερα ἀπὸ τὰ ψάρια, ἐβούλευσαν νὰ εἰσάγῃ τὸν ἄνδρα ἐπὶ ὑδάτων, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον φαρῶν.

Ὁ εἰθίμως φάλλος τῆς ὑδατοποσίας, ὁ ὅποιος ριπάζει σὴν τοὺς κρασοπατέρας τῆς ἐποχῆς κατὰ τῆς ἀπαγορεύσεως, καὶ τραγοῦσῃ σὴν μεθυσμένος, τὰ κακάρωμα μετὰ σὲ 15 δευτερόλεπτα. Μόνον ὁ γρινοῦς, ἡ βατράχιον, καὶ καλλίτερα ὁ κόπριος, εἶχε τὴν φρόνησιν νὰ μὴν ἀποβῆ. Πῆρε τὸ πρῶτον φιλοσοφικὰ καὶ ἤσπριε σὴν ἄνθρωπον ὅχι σὴν ψάρι, μετ' ἡμῶν διαφορὰν ὅτι ἐμύθευσε. Κ' ἔτσι ὁ μόνος ἀπὸ τῶν ἄνδρων ἐβούλευσε ποὺ ἔχει δικαίωμα νὰ ἀποκτήσῃ τὸν τίτλον τοῦ κρασοπατέρας εἶναι ὁ κόπριος.

Τί ὀρεκτικὰ πράγματα ποὺ μ' ἔδωκε νὰ φυλάττω ὁ ἀδέντης μου!

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΕ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΒΡΕΦΟΣ

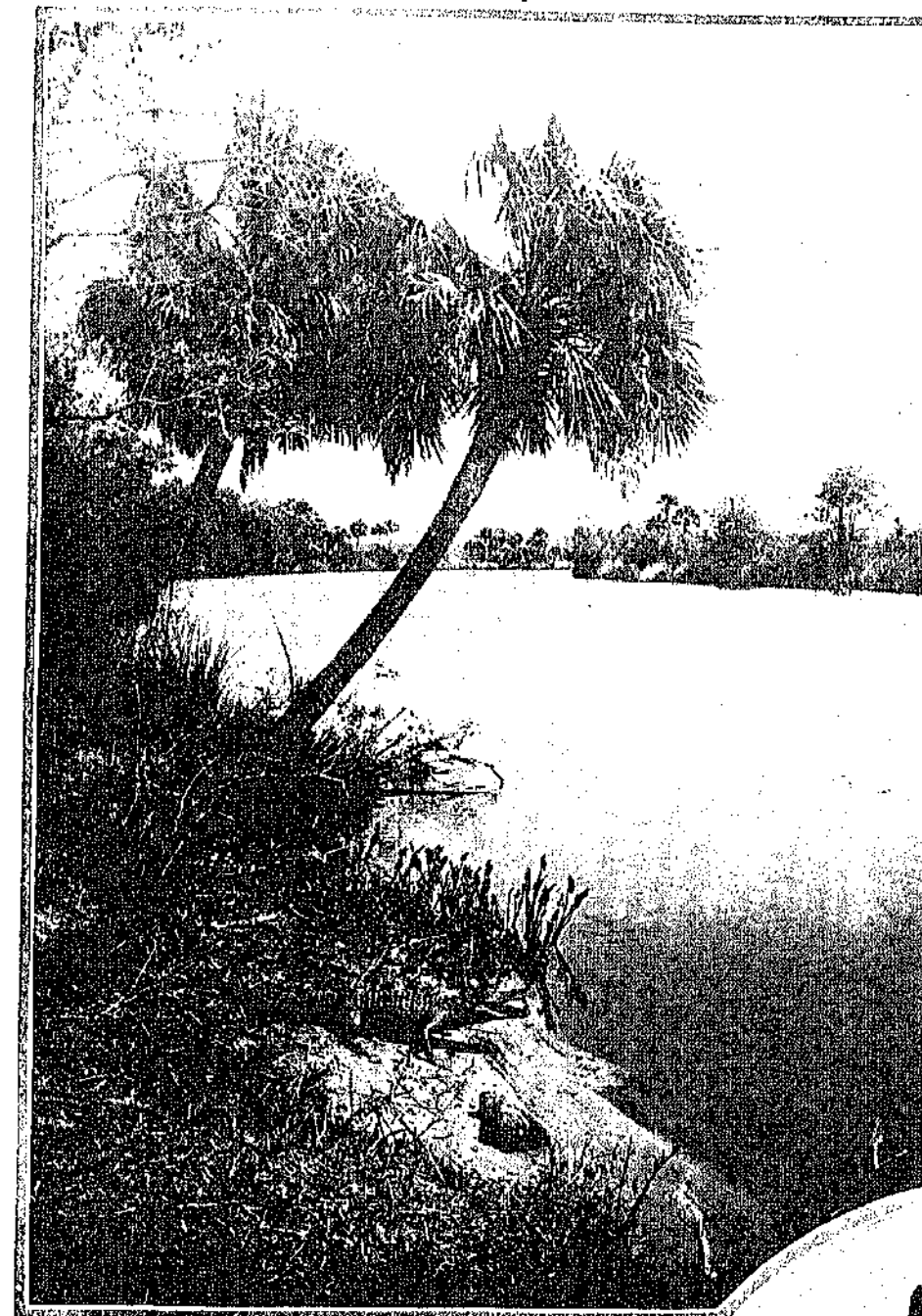
Ἐν τῶν σπανίων ἔργων τοῦ Van Onwater, ἐκ τῶν προδρόμων τῆς Ἀναγεννήσεως τῆς Τέχνης ἐν Ὀλλανδία. Κοσμεῖ ἀπὸ τινος τὸ Μητροπολιτικὸν Μουσεῖον τῆς Νέας Ὑόρκης.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΚΟΥΡΙΑ
ΑΔΕΛΦΟΤΟΥ
ΑΠΟ ΤΟ

Ὁ Ἄστηρ ὠδήγει τοὺς Μάγους πορευομένους ἵνα προσκυνήσουν τὸ θεῖον βρέφος.

Ἀπὸ τὴν χώραν ἔκου κατέφυγεν ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ Μαρία μετὰ τὸ θεῖον βρέφος. Κρασοῦδιλοι εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου.

ΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ

Πιπύγκωνα δεμένοι, καταφρονημένοι,
 δέχονται μέσ' τὸ πρόσωπο θρῆνοιές, φτωχίες,
 ξεπάλντοι, γόμμοι, ακυφτοί, σκατεινωμένοι,
 κοπάδια ἐλεεινά, γλωμῆς ἀπελπισίες,
 νυχτοῦμερα καὶ αὐγὴ καὶ ὄσο βασίανε πάνε,
 φασμάτων ἦχοι καὶ ἦχοιων ἕνεια θρασιά
 στὸν ἥλιο, στὸ φεγγάρι ἀχνά καὶ ὄσο τραβάνε,
 ἀρισθουν ἔγα σθνεὶ καὶ ἄλλο ἕστερα, βοῦθά.....
 Ποῦ; πῶς; γιατί; Μὴν τὸ ρωτῆς! Ἀλαλες φρίκες
 τοὺς ἀπολοῦσθον, σκοπιάρησι καὶ ἔπον φασθον,
 ἔκει ποὺ ἄσπρησαν καὶ ἀλάλασαν ὡς εἴ ἄσπρα οἱ
 Νικες,
 τώρα κοράκια κρώζοντας κλωθογυροῦν
 καὶ πέφτουν σύγγαιρα καὶ ἄλλα πλακάνουν βίως,
 μαυροσαλεύει ὄσο μακραίνει πίσ' ὁ δρόμος.

Στ' ἀδιάβατα, στ' ἀνήμερα, στ' ἄγνωρα πέτρα,
 δνείρατα καὶ ἄς οδοῦν τὰ δνείρατα εἴ ἄγνα
 τῆς ἐδνείρας ποῦ δοῦλιαζε μιὰ μαθ' ἡμέρα!
 καὶ ἔσοι ἀπομείναν ἦχοι, ἄς πᾶν παντοεινά,

ποῦ ἀλαργινὲς καὶ ἀγρόσιες, πάντα καὶ ἀκόμη,
 καιαποτήρες λαιμαργές ἄβρες τοὺς πᾶν!
 Κ' οἱ θράχοι ἀνίσως ξεκολλοῦν ψηλάδε τὸ τρόμοι!
 καὶ ἄν ἀνείστας μίσος θάρβαρο ὁ Δαίτης Πᾶν,
 σιέλνει νὰ σπασταρῆσουν τὰ μυαλά στὴ σκόνη,—
 τραγουδιστὴς καὶ τὴν ἀλήθεια ἐγὼ θά πῶ
 κραχιά, γιατί ἄγαπᾷ!
 τοὺς, ποῦ ἡ διχόνοια σκότωσε, ξανασκοτώνει
 ἄνθρωπος τώρα ὄχιτός! Σκύλλα, ὦ λαέ, τὸ φέμα
 καὶ ἀλαφρομένη, γλύφοντας, σοῦ λίνει τὸ αἶμα.

Ῥοῦτῶσ ἀτέκει ὁ οὐρανὸς καὶ ὄσο διαβαίνει
 ἡ σινδοειὰ ποῦ οἱ δειλαίες σκιάζουσι οἱ φυχές,
 ἐκεῖνος πάντα γαλανὸς ψηλά θαθαίνει,
 στῆς φροβιόμενες τοὺς πάντα ἡμεροσ ματιές
 καὶ τῶν θουνῶν ὁ ἀνασασμὸς τὰ μύρα πνέει,
 σὺν κάποια μοσκομυρισμένη ἀναθυμιά
 καὶ σὺν παιδιοῦ κλαμοῦρομα, δροσάτο ρέει
 τῆς θραστομένης τὸ νερὸ στὴν ἐρημιά.
 Πέθος καὶ δίνα τοὺς φλογάνε τὸ λαθῆγγι,
 μα ὁ πόθος δυνατώτερος καὶ τὴ σιγγή
 κινᾷ τὴ γλώσσα, σιδερένιος ὄσο σφίγγει,
 νὰ σπασταρῆ μέσα ἡ καρδιά σὺν τὸ πουλί:
 — Ἄχ! ἄχ! τᾶχα νὰ ζῆ ὁ Θεὸς ἀκόμα;

ροιοῦν, καὶ ἀπάκαιοι νὰ θροῦν δὲν θροῖσθον στόμα!
 Μὰ πέρα στὴν ἀριά του ποῦ τυλίγει σκέπη
 δάση, πλαγιές τὸ σούρουπο καὶ ἀπαλοσοῦν,
 θολὸς ὁ νῶς τοὺς ἔξαφν' ἄλλ' ἀντ' ἄλλων θλέπει
 στήτᾳ τετιώνουσι τ' αὐτιά, ν' ἀφροκραστοῦν.
 Στὰ ξέφρατα, σὺν ἐκκλησιές, τὸ μάτι πλάθει,
 τροῦλλοι χροσοὶ προβάλλουν στὴν κάθε μεριά,
 καὶ σὶ ὄρανοῦ ψηλώνοντας τ' ἄπατα βόθῃ,
 ἄερα φαντάζουσε καμπαρασιά.
 Χαρῆς ἀγοῦν Χριστοῦγεννα καὶ ἐκεῖ ποῦ πλέκει
 θάρμα τὸ σῶς καὶ οἱ ἀγγέλοι φέλινον τ' ὄσανά,
 διαμάντι τώρα ὄγρῳ εἴ ἄσπρο τῶν Μάγων στέκει...
 Μὰ ποιά τὰ βλέφαρα ποῦν τρέμου οδοστῆ;
 — Πειτούμενο, γιὰ ἰδέσ! δρελάν ἀκοντιομένο,
 τὸ μωσοφῆγαρο ἀκοιουθᾷ τὸ ματωμένο!
 ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΗΜΗΡΙΩΤΗΣ

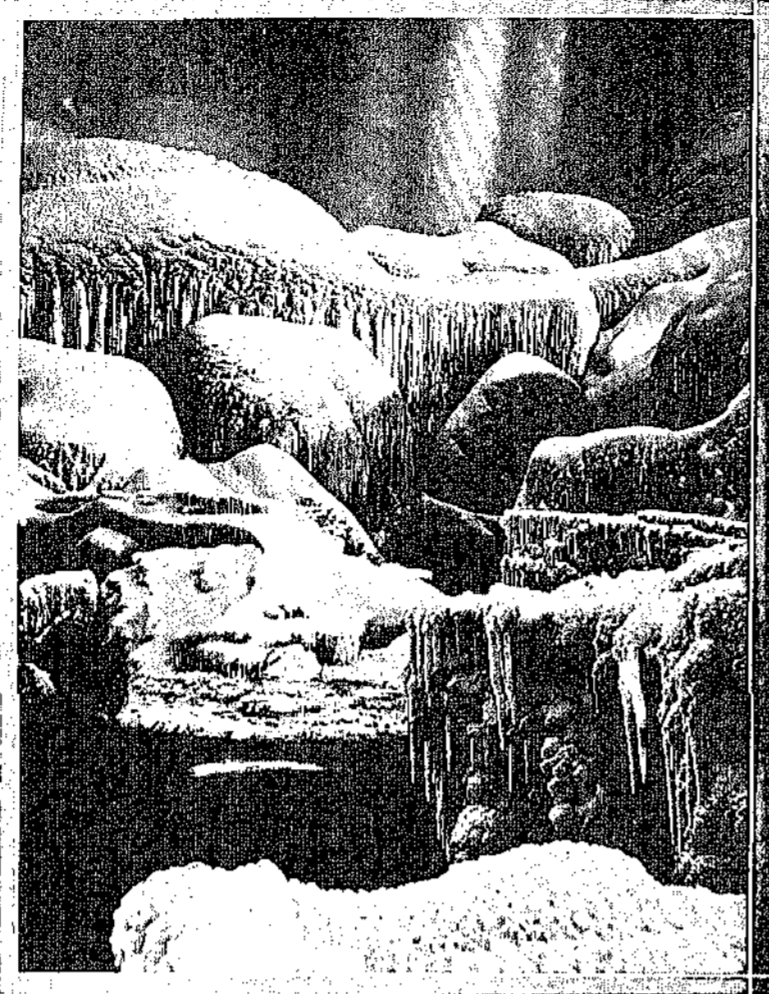
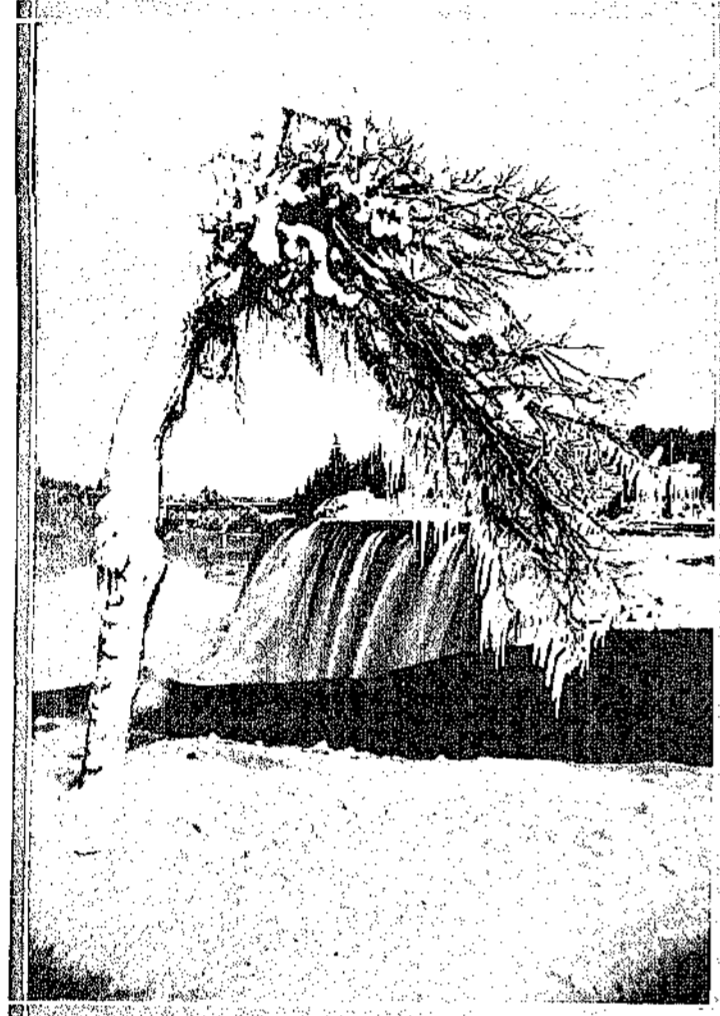

Τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας εἰς τὴν ἑπιπέδον χώραν εἰς τὴν γῆν τῶν Παλαιῶν.

Η ΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ

Ἄλλ' εἰς μακρὰς χειμῶνας καλλοῖς τοῦ Νιγάρα.

Ἡ βάσις τῶν καταρρακτῶν τοῦ Νιγάρα μεταβάλλεται τὸν χειμῶνα εἰς παγομένους κρυσταλλίτας.

ΛΕΥΚΟΙ ΘΑΝΑΤΟΙ

Μιά πετιούδα πῶς ἔζησε βίη τῆς τῆ ζωῆ
Σ' ἓνα κλωνί, ἐδιπλώθηκε γιὰ τὰ πεθάνη.
Τί νὰ κάνῃ;
Ἔζησε ἓνα διόκληρο πρωί!
Ἔνα πρωί! Τί ιστορίες καὶ τί πόνοι!
Τί θάνατα μικρῶν πτεροῦν καὶ τί καίμησι!
Ἐπέθανε τὴν ἔκλαψε μὲ ἀνεμῶνη,
Καὶ τὴ σαβάνωσε τὸ ἄσπρο γιουσεμί.
ΤΙΜΟΣ ΜΩΡΑ-ΓΙΤΙΝΗΣ

ΣΤΟ ΚΑΛΟΪΣΚΙΔΤΟ ΧΩΡΙΟ

Στὸ καλοῖσκιτο χωριὸ θεοθήραμε μιά μέρα
τάγαρια, οἱ κοπελλοῦδες,
ἔγω, ἡ μητέρα κλωμίζαν χιονάτες τὸν ἄερα
τοῦ Μάρτη οἱ πεταλοῦδες.

Στῆς ἐκκλησιάσας γύριμε τὸ πέτρινο πεζούλι
γιὰ νὰ ξεκινωστούμε
καὶ χέσια πῶς τὰ ρέζωσε σκληρὰ τὸ μερο-
μῆς φέρινε νὰ ποῖμε.

Τὴ δόξα μας τὴν ἔδωκε στὸ ἴδιο τὸ ποτήρι
τὸ κρῖο νερό ἅπ' τὴ θρύση,
καὶ μίας ἀγῆς ἀπαλαφές, ψυχὴ μας, πανη-
καὶ μίας θροασῆς μεθῶσι.

Χωριανοποῦδες θέρισαν γιὰ μᾶς ἅπ' τὸ κη-
μιφτεῖς καὶ τίλλες πλῆθη, πᾶσι
καὶ ἴδωμε τὸ καμμοσιτὸ καὶ τᾶσπρο πετεινάρι
οἱ θάμα στᾶλλα ἄραθια.

Ἄλλ' εἰς γλῶσς τοῖς ζεῖται τοὺς θεοσοσταῖα-
τὸ γογγυτοῦμα μᾶς, χεῖτες
καὶ μῆς' στὰ κρεβατάκια τὸν ξουναί τῆς
μαγαριῆτες

διαβάτην ἢ ἀντιφωρῆ μᾶς.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

Ἄλλ' εἰς γλῶσς τοῖς ζεῖται τοὺς θεοσοσταῖα-
τὸ γογγυτοῦμα μᾶς, χεῖτες
καὶ μῆς' στὰ κρεβατάκια τὸν ξουναί τῆς
μαγαριῆτες

Ο ΛΟΓΙΑΣΜΕΝΟΣ

(ΤΟΥ ΣΑΡΑ ΜΠΩΝΤΕΛΛΗ)

Τὸν ἦλιο τὸν ἐσκέπασε ἓνα κρέπι, Ὅμοια κα' ἐσὶ,
Τῆς ζωῆς μου, κρέπην μὲς σὲ σκοτεινὴ μὰ σιὰ,
Κι' ὅς θές, κομποῦ εἶτε κάπηξε μὲς στῆς Ἀνίας
τῆ δὴν
Βυθίσου ἔλη, κα' ἀμίλητη κρατήσου ἢ σαθροσπῆ.
Ἔτσι ἀγαπᾷ σε! Ὅμοια, ὡς τόσο, ἂν σήμερα τὸ
θές,
Καθὼς ἓνα πῶς κρόφτηκε μῆσα στὰ σάστη ἀστέρι,
Στὰ μέση νὰ διαχτήσ πῶς ἡ Τρέλλα ἐκεῖ στίνα
καρτέρι,
Ἔρωτο λεπίδι, ἐμπρὸς ἅπ' τὸ θηκάρι μῆσα θυξῆ;
Τὸ δλέμμα σου ἄναψε στὴ φλόγα τῶν λαμπάδων!
Ἄναψε τὴν ἀσθημιά μου μᾶτα τῶν φρονιάδων!
Ἄκινάτο εἶτε ἀρωσιστο, ἀπὸ σὲ τὸ πᾶν μὴ εἶναι
ἦδονη.
Φανὸς ὅπως θέλεις, σκοτεινὴ νυχτιά, κόκκινη ἀγῆ;
Κότταρο σ' ἄλο μου τὸ τρέμον σῶμα δὲν ὑπάρχει.
Πῶς νὰ μὴ κρᾶσῃ: Ὁ Βελζεβοῦλ, γλακέ μου σ'
ἀγαπᾷ!
(Μετάρρασις Κλ. Παράσχου)

Εἰς τὴν φουλεὶν τῶν ἀετῶν. Τὰ πτη-
νὰ αὐτὰ προσηταξέονται εἰδικῶς ὑπὸ
τῶν κῆριον τῆς Ἀμερικῆς.

Χριστουγεννατικὰ κυνήγι ἐν Ἀμε-
ρικῇ.

ΒΡΥΣΟΥΛΑ

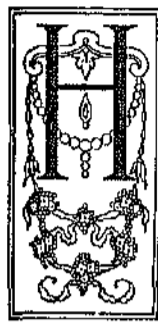
Βρυσούλα σου σπιτιού μου τὴν ἀλλή,
μὴν καρτερεῖς τὸ σῖμα μου σὶδὸ σῖμα σου νὰ γείρη;
Πῶς τὸ νεράκι σου νὰ πιῶ; Συναγῆματα ἔγινε
τὸ κρυσταλλένιο μου πῶς γνῶριζες ποτήρι.
Πῶς τὸ νεράκι σου νὰ πιῶ; Τὰ χέσια μου εἶναι ἀνάδαρια,
καὶ τέτοια θέρη κατακαίει τὸ σῖμα μου τὸ πλάνο,
πῶς τρέμω μήπως γέροντος τὰ χεῖλια σου σὶδὸ χεῖλια σου
καὶ τὴ θεοσοῦλά σου, βρυσούλα, τὴ μαράννο.
ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

Οἱ δύο καλοὶ φίλοι. Ἡ κατακοπιδία
ἐρωτεύεται τὴν ὄμοιαν Ἀμερικανίδα.

ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΙΑΣ

JOHN WILLIAMS DOTY

Ο ΜΑΓΟΣ ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ Έταιρεία "Foundation Company" ή όποια ανέλαβε το τεράστιον έργον της αποξηράνσεως των έλας της καλάδος του Άξιου, είναι ποιά δλίγον γνωστή όχι μόνον εις τον Έλληρικόν κόσμον, αλλά και τον παλόν Αμερικανικόν κόσμον. Καί θύσας ή Έταιρεία αυτή, ύποθερ τον όνηματός της όποιας ύπόγειον 100 πρώτης γραμμής μηχανικό και επιχειρηματίαι, ιδυθή το 1902, ανέλαβε και έφερε εις πέρας κάποιαια μηχανικά έργα καθ' όλην την ύψηλον και θεωρείται σήμερα από εκείτους ποιά είναι μεμνημένοι εις τα μυτήρια της μηχανικής ως ή τελευταία του είδους της οργάνωσης εν τώ κόσμω. Ο σκοπός της δ άρχικός, ήταν ήδη, ήτο ή θεμελιώσις μεγάλων κτιρίων, ως οι ούρανοζώνται της Νέας Υόρκης. Με την εξέλιξιν θύσας και ανάπτυξιν της, οι σκοποί της ηρόνθησαν, ανέλαβε την οικόδομησιν κτιρίων και ύποθερ τά θεμελίαι των, την κατασκευήν γεφυρών, την ναυπηγήσιν πλοίων, την διάφορων διαφόρων και εν γένει πάν έργον σχετιζόμενον με την έφηρμοσμένην μηχανικήν επιστήμην. Η Έταιρεία διοικείται από μηχανικός άντηρώς δεδοκιμαμένης άξιας, δημιουργικούς και προσηκομένους με πρωτοβουλία.

Ψυτικά, μία τοιαύτη Έταιρεία, άσχετομένη με έργα δημιουργικά και άποικειμένη από παράγοντας άντηρώς επιστημονικούς, μορφωμένους και με πνεύμα άντιυλικούσας δετικτικόν, δέν ήμπορούσε να διατηρηθί από ένα τυχόντα. Ο διευθύνων αυτήν έπρεπε να είναι άνηρ θγαλμένος από τά απλάχρια της οργάνωσης, ύψηλήςσας αυτήν ισχυρικής, γνωσζών τάς άρχάς ποιά την ούέσκον και δυνατόσας να εκλέξη τον κατάλληλον άνθρωπον δια τά κατάλληλον έργον. Καί δ άνηρ αυτός, δ διοικων την κολλοσιαίαν αυτήν οργάνωσιν, ως καθωρήτης της μεγάλης αυτής παραγομένης μηχανικής Έπιχειρήσεως, είναι ο κ. Τζών Γουίλλιαμς Ντότυ. Ο Τζών Ντότυ προσελήθη εις την ύψηλοσάν της οργάνωσης το 1903, ως βοηθός μηχανικός. Μετά 4 έτη προήχθη εις βοηθόν άρχιμηχανικόν. Το 1911 εξέλεξή και μέλος του Διευθυντηρίου της Έταιρείας. Το 1913 εξέλεξή αντιπρόεδρος της Έταιρείας και διευθυντής της Φασοντιέσας Κόμπανου του Καναδά. Το 1918 εξέλεξή Πρόεδρος της Έταιρείας. Η προαγωγή του συνετελέθη θαδικαίως και άπ' ειδικίας άνάλογα με την δρόσιν τον και τους καρπούς της δρόσεώς του. Όταν αι Ήνωμένα Πολιτεία εισήλθον εις τον Παγκόσμιον Πόλεμον και ανέλαβον τό τεράστιον έργον της ναυπηγήσεως πλοίων και μεταφοράς των στρατευμάτων εις την Γαλλία, δ Πρόεδρος του Συμβουλίου της Έταιρείας και εις ένα των τεσσάρων ίδιωντων αυτών κ. Ρέμινγκτον εκάλεσε τον τότε αντιπρόεδρον της Έταιρείας κ. Τζών Ντότυ και του εξήγησε τάς ύψαιές της Φασοντιέσας και να γνωμοδοτήσιν κατά πόσον θα ήδύνισαν ή Έταιρεία να συμμετοχθί εις τό ναυπηγικόν πρόγραμμα της Κυβερνήσεως. Ο κ. Ντότυ, έφρασιθεύσας μετ' όλίγας ήμέρας εις τον κ. Ρέμινγκτον, του άνεκαίνωσεν, ότι, δεδομένου ότι δ πόλεμος θα διήρκει τοδίκαχρον δύο έτη ή Φασοντιέσας θα ήμπορούσε να υνοτήσιν όσα ναυπηγήσας και να ναυπηγήσιν τόσα περισοότερα πλοία, όσα περισοότερους έργασίας θα ήδύνισαν τά έτη. Κάθε έλλοσ, δίδων ήσαν τοιαύτην ύπόσχεσιν, τόσοσ δυνατολαπαράγωσας, θα ήγίνετο τό άντικειμενον γέλωτος. Άλλ' δ Ντότυ ένέλπει εμπιστοσύνην, ως άνθρωπος των έργων. Όταν εκέλευσε ή άνακοχή, ή Φασοντιέσας, ύπο την άμεσον διευθύνσιν του Ντότυ, ειλε 11 ναυπηγεία λειτουργούντα—δηλ. και ένα παραπάνω—και πλέον των 50 πλοίων ειχον παραιοθή ύπ' αυτών εις την Κυβέρνησιν. Με τά μέσα ποιά δίδειται ή Έταιρεία, ύπεκρίθει, ότι τό ναυπηγικόν πρόγραμμα του κ. Ντότυ ή άπεσφύρα πύων άλλην ένέργειαν της Έταιρείας. Καί θύσας, χάρις εις την δύναμιν και άνεργητικότητά ποιά άνεργήσασιν εις την Έταιρεία, και τό ναυπηγικόν πρόγραμμα εξέτελεσθη πόσον πόσως έλλείδους και ή εξακρίτως της Έταιρείας εις άλλους κλάδους δρόσεως ειχε συνεχισθί.

Ο κ. Ντότυ είναι ένας κορηγορημένος άνδρας. Αδικοσσοπάως έμελέτησε τά μηχανικά προβλήματα διαφόρων χωρών. Καί χάρις εις την πρωτοβουλία του, ή Έταιρεία όχι μόνον εξέκτισε τό έργον της εις όλας τάς χώρας, μεαξύ των όποιων σημειωλαμβάνεται και ή Ελλάδα, αλλά καιώσθεσσε να οργανηρώσθιν ύπο την σημαίαν της πλειοστές θύσας Αμερικανούς μηχανικούς, έργασομένους εις διαφόρους χώρας και ύπο ξένους Έταιρείας και να χειρισσοποιηθί τά φροντά των και να τους δώσιν ένκαίριως προαγωγή.

Άλλ' δ κ. Ντότυ, πλόν της επιστημονικής του ικανότητος και της δυνάσεως του χαρακτηρός του κατέχει και τό μυτικόν της πειθαρχικής έργασίας, της θυαδικής συνεργασίας. Εις την εκλογήν εκτελεστικόν παραγομένων και άλλων έργων είναι πάρα ποιά εκλεκτικός. Έπαι πλέον είναι και Δημωκρατικός. Ποιά δέν εκλέγει ένα διευθυντήν μίας ώριμής έργασίας και δέν διορίζει άναπληρωτήν μίας θέσεως ποιά εκσεύθη, θυαζίζόμενος μόνον εις την δρόσιν τον κατά τό παρελθόν. Ποιά παν-

τός άλλων έρευνά και πληροφορείται άπό οι έργαίαι τους όποιους θα διευθύνθι δ διοριζόμενος άναγνωρίζων αυτών ως άντάξιον της θέσεως. Έάν δ διευθύνων ένα έργον δέν έρανήρ οεσασμόν και εμπιστοσύνην εις τους ύπ' αυτών έργαίαι, άν όνομάσεται ύπο των έργαίων του άύρανος, άν θεωρηται τοιοστος, δ κ. Ντότυ, κατόπιν πληροφοριών εξηρηθισομένων, δέν θα τον διορήθι, άδιάρσορον άν είναι επιστημονικός ικανός. Μ' άλλα λόγια, οι διευθυνται ούσώσθεσς ύψηλήςσας εκλέγονται, όστις ειλεί, τη ύποδελξί των έργωντων. Άλλε την επιχειρησιν αυτήν ασρισόσισον άπό κάθε άλλην επιχείρησιν, πρέπει να στηριχθώσιν εις την καλήν θέλησιν και των χαρακτηρα των έργωντων και, έφόσον τόση έργασία μας γίνεται ύπο την γήν και είναι κορημμένη, μαρυνά από τά μέσα του έποικειστούσας διευθυνισού, λέγει δ κ. Ντότυ.

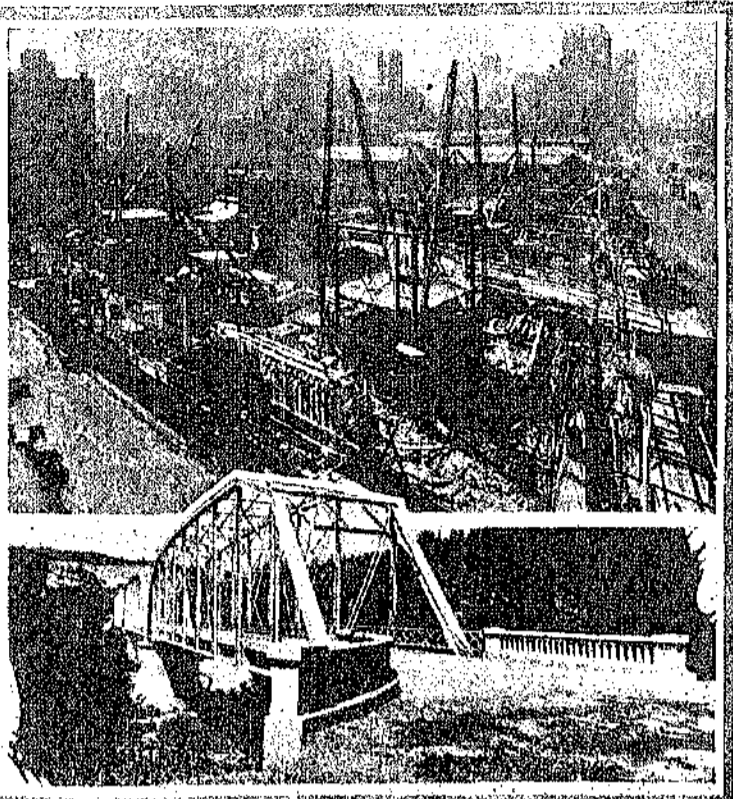
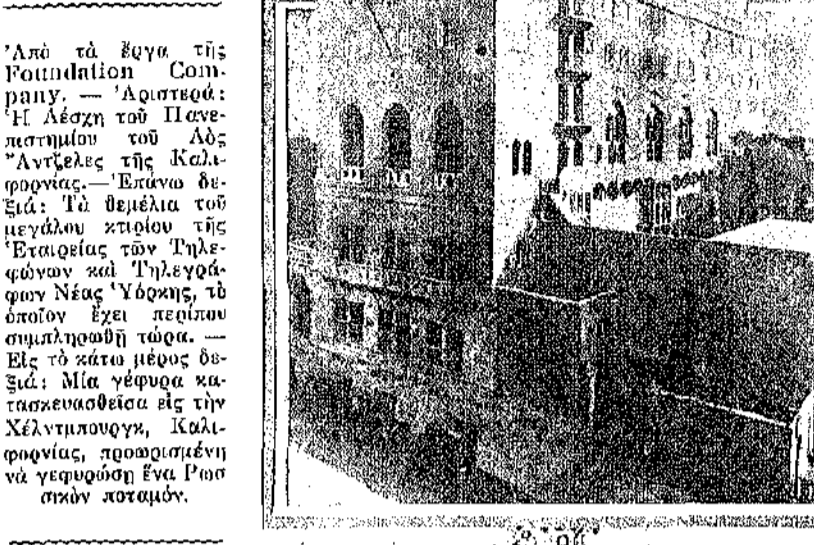
Ο σπουδαιοτέρος λόγος δια τον όποιον δ κ. Ντότυ επιτυγχάνει εις

JOHN WILLIAMS DOTY
Πρόεδρος της μηχανικής έργων "Foundation", ή όποια ήδη ανέλαβε την αποξηράνσιν της Καλάδος του Άξιου, εκτάσεως 840 τετραγωνικών μιλίων.

τάς επιχειρήσεις ποιά αναλαμβάνει ή βη' αυτών Έταιρεία εις ξένας χώρας, καθ' όλην την Γήν, είναι ότι έχει παντού τους κατάλληλους διευθυντάς, όχι μόνον από άνθρώσας μηχανικής, αλλά και από της άπόψεως της γνώσεως των τοπικών συνθηκών εκάστης χώρας. Ένα από τά σπουδαιοτέρα σημεία μίας επιχειρήσεως εις μίαν ξένην χώραν και μάλιστα εις χώρας όπου ή φυσιογία του πληθυσμού είναι ειζικώς διαφορετική από την Αμερικανικήν και Εύρωπαικήν, είναι ή μελέτη των εργατικών συνθηκών. Άνευ της γνώσεως της φυσιογίας του ίδιγενούς εργατικού, ούδίσποτε επιχείρησις είναι καυδισασμένη εκ των προτέρων, άδιάρσορον πόσον τελεία ήμπορεί να είναι ή μηχανική και ή λοιπή επιστημονική προπαρασκευή του. Καί δ κ. Ντότυ είναι πάντοτε πλήρως προπαρασκευασμένος ύπο την έπομιν αυτήν, άδιάρσορον εις ποίαν χώραν αναλαμβάνει την εκτέλεσιν έργων.

Αυτός είναι, με ίλα λόγια, δ διευθυντής της Φασοντιέσας, δ δαιμόνιος δημιουργός μηχανικών μηχανίων άνα την ύψηλον.

Άπό τά έργα της Foundation Company. — Άριστερά: Η λέσχη του Πανεπιστημίου του Άδς "Αντζέλες της Καλιφορνίας. — Έπίσω δεξιά: Τά θεμελία του μεγάλου κτιρίου της Έταιρείας των Τηλεφώνων καί Τηλεγράφων Νέας Υόρκης, τό όποιον έχει περυσιν συμπληρωσθί τάχα. — Εις τό κάτω μέρος δεξιά: Μία γέφυρα κατασκευασθείσα εις την Χέλινοπολην, Καλιφορνίας, προσωρινήν να γεφυρώσθι ένα Ροσπόν καταίαν.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ

ΤΑ ΜΝΗΜΕΙΩΔΗ ΕΡΓΑ ΤΗΣ FOUNDATION COMPANY

ΙΧΟΜΕΝ άνασφείρι προσηγομένους, διί δ άρχικός σκοπός της Φασοντιέσας Κόμπανου ήτο ή θεμελιώσις κτιρίων πολυσυνθέτου μηχανικής φύσεως. Άργότερα ή Έταιρεία ανέλαβε και την άνεργισιν κτιρίων εις διαφόρους πόλεις. Η συμμετοχή της εις τό ναυπηγικόν έργον της Αμερικανικής Κυβερνήσεως έσημείωσε οεκόρ μεαξύ των των άνολόγων Έταιρειών. Το πρώτον θεμελιωτικόν έργον της, ως έφραίνεται και δ τίτλος της, είναι ή κατασκευή των θεμελιών του κτιρίου Σίγγερ εν Νέα Υόρκη. Άργότερα έθεμελίωσε τό κολλοσιαίον κτιρίον αμμιονισιαία Μπλιτνιγκ. Επακολούθησε κατόπιν ή θεμελιώσις του οικόδομικού γίγαντος της Νέας Υόρκης, του Γουίλλιοσθ Μπλιτνιγκ. Άλλά τό δυσκολότερον, από μηχανικής άπόψεως, θεμελιωτικόν έργον της είναι ή θεμελιώσις της Φέντεσθαλ Ρεζέρβ Μπάνκ, δηλ. της Ομοσποδιακής Αποθεματικής Τραπέζης. Τά θεμελία του κτιρίου αυτού είναι τά θαθότερα, εν Νέα Υόρκη, διότι έχει πέντε ύψηλα πατώματα.

Είναι ζήρημα άν υπάσχη εις την Αμερικην ποιαός, δ όποιος να μη έχη γεφυρωσθί εις κάποιον σημείον από την Έταιρείαν Φασοντιέσας. Ο κολλοσιαίος ύδροφερτικός Τζίλερην, επί του ποταμού Τζίλα, της Αριζόνας, είναι έργον της, συγγιζόμενον επί θράχου μήκους 1800 ποδιών και ύψους ύπερ την επιφάνεια των ύδάτων 20 ποδιών. Εκτίσθη με Μεξικανούς έργαίαι, ύπο θερμοκρασίαν 120 βαθμών άνω του μηθενικού, και με όλικά μετασφρόμενα δια μέσον έρήμον 16 μιλίων. Άνάλογα έργα και με μεθόδους διάσφρόσεως ύπο της Φασοντιέσας έγιναν και άλλου, από παντός εις την Ιαπωνία.

Εις τό Ούντιπεγκ, του Καναδά, κάποιος έργολάθος ανέλαβε την κατασκευήν του λεγομένου άνελκυστήρος οίτου της Τερασκόνας. Πλόν του άνελκυστήρος κατασκευασθσαν και 65 αποθήκαι οίτου από ταμείνο, με βάρος 20.000 τόνων. Το κτιρίον έφραίνεται στερεόν. Άλλ' είναι ζήρημα αν αποθήκαι, εν των όποιων εισάγεται και εξαγεται δι' άνελκυστήρος δ όσιος, τό έδαφος ήρτισσε να υποχωρή από την μίαν πλευράν του οικόδομηματος και ή τερασία μαζί των άμμοκαμηωκιστων αποθηκών ήρτισσε να γέρησεν εως ενου έφρασεν εις γωνίαν 75 βαθμών. Εκλήθησαν διάφοροι μηχανικοί όπως παραιοχον την ομφολήν των. Καί οι περισσοότεροι άπεσφάνθησαν ύπερ της κατεδαφίσεως και άνεργεσεως νέου κτιρίου, ως του ασφαλοτέρου διαβήματος. Τότε εκλήθησαν από των ένδιαφερομένων και οι προσηγοιζόμενος της Φασοντιέσας. Κατόπιν μελέτης του κτιρίου ή Φασοντιέσας ανέλαβε και έφερε εις πέρας την στερέωσιν του κτιρίου δια θαυτοτέρας θεμελιωσέως του, και χάρις να δίξη τό οικόδομημα. Η δασπήν της στερέωσεως άπετέλει τό 1110 του δει θα άπρητίστο δια να κατεδαφισθί και να ευραθεμελιωθί και εναχισθί τό όλον οικόδομημόν συγγρόσθημα.

Η Φασοντιέσας έχει ανέλαβε και φρον εις πέρας τάς μάλλον επιπυδύσους οικονομιάς επιχειρήσεις. Και τούτο διότι όχι μόνον εκτελεί έργα άξιοτάτα, αλλά και διότι εις τους προπυλογοιζόμεους καταθρόνει

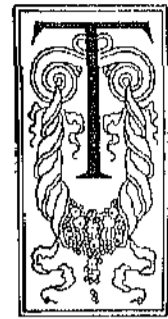
νά πληροισθί θσον είναι δυνατόν άνθρωπίνως την αλήθειαν. Εις την άνάληψιν ενός έργου δ προπυλογοιζόμενος των έξέδων είναι τό σπουδαιοτέρον πρόβημα. Διότι τό ζήτημα δέν είναι να εθροισται ένας έργολάθος διαρκώς άπυρολημένος, αλλά και να αναλήθη και να φέρη εις πέρας έργα οικονομικώς δάσμα. Δι' αυτό δέ ζήρημώς διδάσκει την άσχη, ότι ή περιπυτωσις άνυχημιαος ή άποτυχίας εις ένα έργον, πρέπει να λαμβάνεται αποθηρώς ύπ' όπιν εν πάση προπυλογοιζοτική ομφορήν.

Εις την Περούβιαν ή Φασοντιέσας Κόμπανυ ανέλαβεν ένα ποιά ένδιαφερόν έργον. Άνέλαβε την άνακύνσιν 30 περίπου άρχαίων πόλεων εν τη χώρα, μεαξύ των όποιων και κριώσας την πόλιν Κούζκο, την δεχάτων προτεινόμενον της Έπιχειρήσεως των Γυγα, την έδραν ενός Παπαρχαίου Αμερικανικού πολιτισμού, άνθισαντος εκεί χιλιάδας έτη ποιά της έμφρατίσεως του Κολόμβου εις τον Νέον Κόσμον. Η πόλις Κούζκο, δ μεγαλοσρητής αυτής Ναός του Ήλιου, ήτο τό θησαυροφυλάκιον μυθώδους πλοίου εις χρυσόν. Λέγεται δέ ότι έντός αυτού εθροισετο και μία άλωδα εκ χρυσοί, ποιά εθροισάθησαν πενήνη άνθρωπων να την μετασφρόν εις ένα θούο επί των ήμερών του Πιζάρου, δια ν' απολυτοφρόσων ένα πρόβημα των Γυγα. Η Φασοντιέσας ανέλαβε να καταστήθι βλας αυτών τάς πόλεις, αι όποια είναι πλήρως άρχαίον ερείπια, κατοικησώμενος δια τον ρσώσισον άνθρώπων. Καί ήρτισεν ήδη τό έργον της τό δύσκαλον, με την προπυθώσασιν πάντοτε ότι θα ήρτισεν άδίκαιως βλας τάς άρχαίωστας. Θά τάς κάμη μέρος μίας νεωτέρας πόλεως. Καί έτσι αι πόλεις των Γυγα θα έχη μέρος τάς άντοσις μίας νεωτέρας πόλεως, συνδυασμένης με την ιστορικόν θροήν.

Άλλά ή εξιστόρησις του έργου της Φασοντιέσας, ή όποια θα ένέπνευε άνθηνα θέματα δι' ένα διηγηματογράφον και οίτιχως άκόμη εις ένα ποιητή—διότι είναι αληθώς θρολική ή δημοσργία της—δ' άνήκει πολλάς σελίδας. Θα περισσοθώμεν έδώ ν' άναφέρασμεν ένα έργον της ποιά ένδιαφερεί τους Έλληνας. Το έργον της αποξηράνσεως της καλάδος του Άξιου. Τάς διαπαραγματεσσεις δια τό έργον αυτό διηθήσαν δ κ. Ρέμινγκτον, εν συνεργασία πάντοτε με τον κ. Ντότυ. Πρόκειται περι άποξηράνσεως έλων επί εκτάσεως 840 τετραγωνικών μιλίων. Υπολογίζεται ότι απαιτούνται 4 έως 5 χρόνια δια την αποπερφόσιν του έργου, τό όποιον σημαίνει δημοσργισιν τερασίου τμήματος καλλεργήσισμου και εθροήσιν γής. Καί σημαίνει άκόμη δημοσργισιν έργασίας δια τους Έλληνας έργαίαι, κατά την διάσφασιν του έργου, άργότερα δέ εγκατάστασιν χιλιάδων προσφρόν εις ένα είδος νέας Γής της Έπαγγελίας. Τοισυσιθώσας ή Φασοντιέσας, ή όποια έφερε κυρωλοικηκούς επαναστάσιν εν τη έραρμογή της μηχανικής επιστήμης εν Αμερικη, συνδέεται με την αναδημοσργισιν της Έλληνικής Δημοκρατίας, δια τό σπουδαιοτάτου έργου ποιά ανέλαβε. Καί τις οίδα τί άλλο ήμπορεί να κάμη εις την Έλλάδα. Πρέπει να σημειωθί έδώ ότι δ κ. Ντότυ, δ Πρόεδρος της Έταιρείας, είναι μοναδικός εις την άνάκλινσιν έδαφον, άρχήσισον όπως είναι, γορημιαίων ύμωσ και πλυσοφρόν, βιαν ή μηχανική μαγία του αναλήθη να τά μετασφρόσση.

ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ο REMINGTON ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΝ ΚΑΤΩΤΕΡΩ συνέντευξις έλαβον ό έν 'Αθήναις αντιπαικτής μας μετά τοσ κ. Φράγκλιν Ρέμινγκτον, έκ των ιδρυτών της Φρασευταίοισιν Κάμπανισ και Πρωέδρου τοσ Συμβούλιου αυτής. Ο βίος και ή δράσις τοσ κ. Ρέμινγκτον ενέζων κάτι τι τό δρωματικό. Εφθέθη αντιμετώπισος θριάμβων και καισιτοφορών καιά τό πρώτα σιάδια της δράσεός του και αντιμετώπισεν ακούη και τό φάσμα της πλήρους άποτυχίας. Άλλ' ή ιδιοφυία του και ή έπιμονή του καισιτοσχολίαι και σήμερον ήγειται τοσ Συμβούλιον μίς εκ των μεγαλειότατον έπιχειρήσεων τοσ κόσμου. Αιά τό έγγραφοτε τό μυστικόν της έπιτυχίας τοσ Ρέμινγκτον, παραθέτομεν εντιυθη αιτολόγεϊ την ιδιάν τον εξήγησιν: —

«Εάν, λέγει ό Ρέμινγκτον, ήμην στενογράμμος, γραφέας, ή σοφός ένός γραφέου, μίς μεγάλης Έταιρείας, και είχα την φιλοδοξίαν να γίνω ένας σοδαρός έπιτελοιστής παράγων εις αυτήν, τά έπιτελοιστά την έπιχειρήσιν αυτήν από τας οίχας της. Θά έμάνθανι και την τελευταίαν λεπτομέρειαν των έγχασιών άγορών. Έάν πρώταί τινες είλαί ήχογονοι εκ τοσ έξωτερικόν ή έν οιοδηόσοτε διοικητικόν ποσόν έπικλείτο εις Έκτασ χώρας, τά έμάνθανι τας ιστορίας των χωρών αυτών, τό έμπορίον των, τά ήθη τοσ λαού και έτι ήδησπε άπαιτεϊτο διά τας γεννάς μου πληροφορίας. Έν όλίγοις, τά έφρόνισα να είμαι έπι μερικόν πραγμάτων καλλίτερον πληροφορημένος και από τας κεφαλάς της έπιχειρήσεως. Αργά ή γρήγορα, είαν κάποιος ζήτημα τά ήχογοτο από αυήτησιν, τά ήμην εις θέαν να παράγοσι τας πληροφορίας μου παύ τά έξέλιχτοιο τοσ άνωτέρους μου. Τίποτε δέν προσελάκει την προσοχήν τοσ άξιωματιόχου μίς Έταιρείας περισσότερο από ένα έπάλληλον, γιγορίζοντα και πού δέν γνωρίζει ό ίδιος άνώτερός του.

Η δήλωσις αυτή είναι ή εύλογοιστέρα αιτιολογήσιν της ζωής και της δράσεως τοσ Ρέμινγκτον.

Τελειώσας με την 'Αμερικανικήν Έταιρείαν Φρασευταίοισιν έπεργάσθι ούμβασις περί άποξήρανσεως των έλών της περιφερείας 'Αξιοσ.

Την σόμβασιν την έπέγραψαν εκ μέρος μου της 'Ελληνικής Κυβερνήσεως ό Υπουργός της Συγκοινωνίας κ. Τσολούδης, των Οικονομικών κ. Κορινθός και της Γεωργίας κ. Σταρούλης, εκ μέρος δέ της Έταιρείας Φρασευταίοισιν ό Πρωέδρος τοσ Διοικ. Συμβούλιου αυτής κ. Φραγκλίνοσ Ρέμινγκτον.

Τό γεγονός τοσίο εξαγειρήθη με των πλέον άνωπόμοιον ένδοσιασίων τον 'ολοκληρόν τοσ 'Αθηναϊκού και Μακεδονικόν Έθνον, άποτελει δέ άναρχήν της έκτελοισέως άλλων έργων εν Μακεδονία τοισ σημασίαις.

Τό εδχόροισιν τοσίο από πόσης άπόφασος γεγονός άγγέλλοιοτε εις τον 'Ελληναϊόν της 'Αμερικής, είθηθα ιδιαιτέρως εντυχις διότι είθηθα εις θέαν να μεταδώσομεν αυτοίς και μίασ συνέντευξιν μετά τοσ ενγενοσ έκνον της 'Αμερικής κ. Ρέμινγκτον, εις την δρασηηαίτητα και ενεργησότητα τοσ όποιου όφείλεται τό ευτιχεσ γεγονός της ύπογραφής της συνθήσεως.

Ο κ. Ρέμινγκτον μίς εδέχθη ενγενοσ εις τό έν Πιτ Παλσι κομηόν διαμέρισμά του.

Έπος άριστοκράτου.

Άριστοκράτου ήμος ήγι υπλαδέ, ήγι θαυρομένη με σκεπεινάς παραδόσεις, άλλ' άριστοκράτου 'Αμερικανού, έχοντοσ παραδόσεις εργατικότηιοσ και δημιουργικότηιοσ.

Μετά τας πρώτας φιλοπροηήσεις ό κ. Ρέμινγκτον μίς εξέφρασε την χαράν του και την ικανοποίησιν του, διότι έπειτενήθη ή ύπογραφή της συνθήσεως διά την άποξήρανσιν των έλών της κοιλάδας τοσ 'Αξιοσ. Μίς εξέφρασε την ευχαριστήσιν του διά την καλήν πίστιν, ήν έπεδείξαστο ή 'Ελληνική Κυβέρνησις κατά την διεξαγωγήν των διαπραγματεύσεων, ως και την ευχαριστήσιν του διά την άνακοφήσιν, με την όποιαν τό 'Ελληναϊκόν κοινόν ήρωσε την άγγελίαν της ύπογραφής της συνθήσεως.

—Και πότε ήσοισήσαμεν—έπολογίζετε κ. Ρέμινγκτον, διι τά άρχίζση ή έκτέλεσις των έργων;

—Τριάντοσι ήμέρας μετά την από της Κοινοβουλευτικής Έπιτροπής έπιθέσεισιν της ύπογραφήςσιν συνθήσεως, ήμιος έλλίχο δέν τά δραδίην.

Και πότε έπολογίζετε, διι τά άποπεραιωθούν τά έργα αυτά;

—Έλλίχο ότι εντός πενταετίης τά έργα άποπεραιωθή τά έργα.

—Πόσα στέμματα τά άποδοθούν εις την καλλιέργειαν;

—Έντός δέκα και όκτω μηνών θ' άποδώσομεν εις την καλλιέργειαν 100.000 περίοισι στρεμμάτων γής, τά όποια ήδη εδχίζοντοιο υπό τό ύδωσ, διά της άποξήρανσεως των δύο παρά των 'Αξιοσ μικρών λιμνών.

Έκτός τοσίων, κατά τό έθλοκοπον χρονικόν διάστημα, θ' άποδοθούν: 1) περί τας 700.000 στέμματα γής, τά όποια ήδη εδχίζοντοιο υπό τό ύδωσ 2) τά άποξήρανσίν εντελοσ έτιοισ 700.000 στέμματα, ήμιοι περιόδοιοσ πληροφοροσν και 3) τά άποδοθούν έτιοισ 700.000 στέμματα, εις 4, λόγω της μετά των έλών γεωμετρίαςσιν, ή καλλιέργειαι διεσπεργηται πλημετέλοισι, ήμιοι τά έργοισ εν όλω 2,200,000 περίοισι στρεμμάτα, τά όποια εντός 3—5 έτών θ' άποδοθούν εις την καλλιέργειαν.

Εις πόσα εκατομύρια έπολογίζετε την καταβληθησομένην δαπάνην, διά την ολοσχηρή άποπεραιώσιν των έργων;

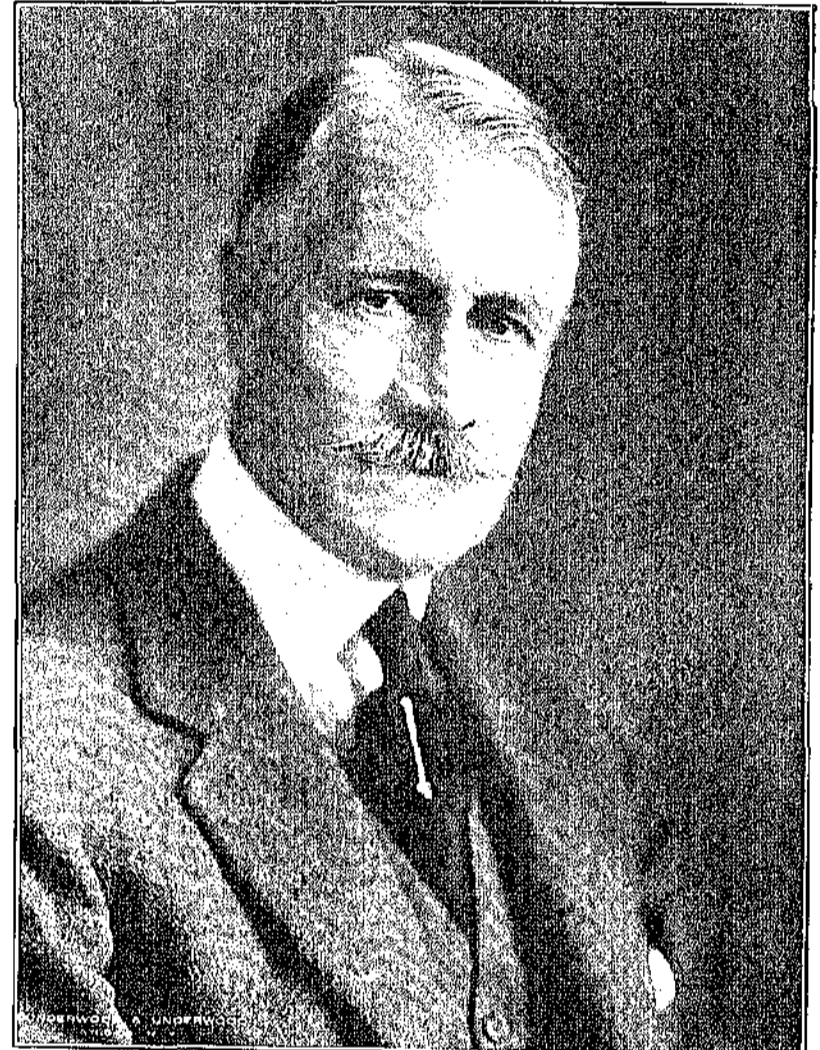
—Εις 35 εκατομύρια δολάρια. Τό ποσόν τοσίο τά εξεσθηθη διά της έκδόσεως δανείου υπό της Τραπέζης μας, τας δέ μετοχάς τοσ δανείου τοσίου τά τας τοποθετήσομεν εις τας άγοράς 'Νέας Υόρκης, Λονδίνοσ και 'Αθηρών.

Έλλίζομεν, διι τό δάνειον τοσίο τά έπερικαλυθθή, διότι ήσπεϊ να σήμεωθή, διι ή άγορά των μετοχών τοσ δανείου τοσίου τά είναι ή άσφαλεστοτέρα τοποθέτησις κεφαλαίων, διότι παρασχεθήσιν υπό της 'Ελληνικής Κυβερνήσεως άσφαλοστοταί έγγυήσεις, τά διατελήθι δέ τό δάνειον υπό την έποπείαν τοσ Διεθνοσ Έλέγχου.

Η Τραπέζα ήμιοι διά την ένασχέσιν της έκτελοισέως των έργων, τά κατοδάθη εκ του ίδιοσ Έαριέου 600 χιλ. δολάρια.

Έχει έκτελοεί ή Έταιρεία οια άλλα παρομοιάς φάσεως έργα;

—Μάλιστα. Η 'Φρασευταίοισιν, άρτιόμοια ήδη είον 25 έτών, έχει

FRANKLIN REMINGTON
Είς εκ των τεσσάρων ιδρυτών, τον δέ Πρωέδρος τοσ Συμβούλιου της Foundation Company.

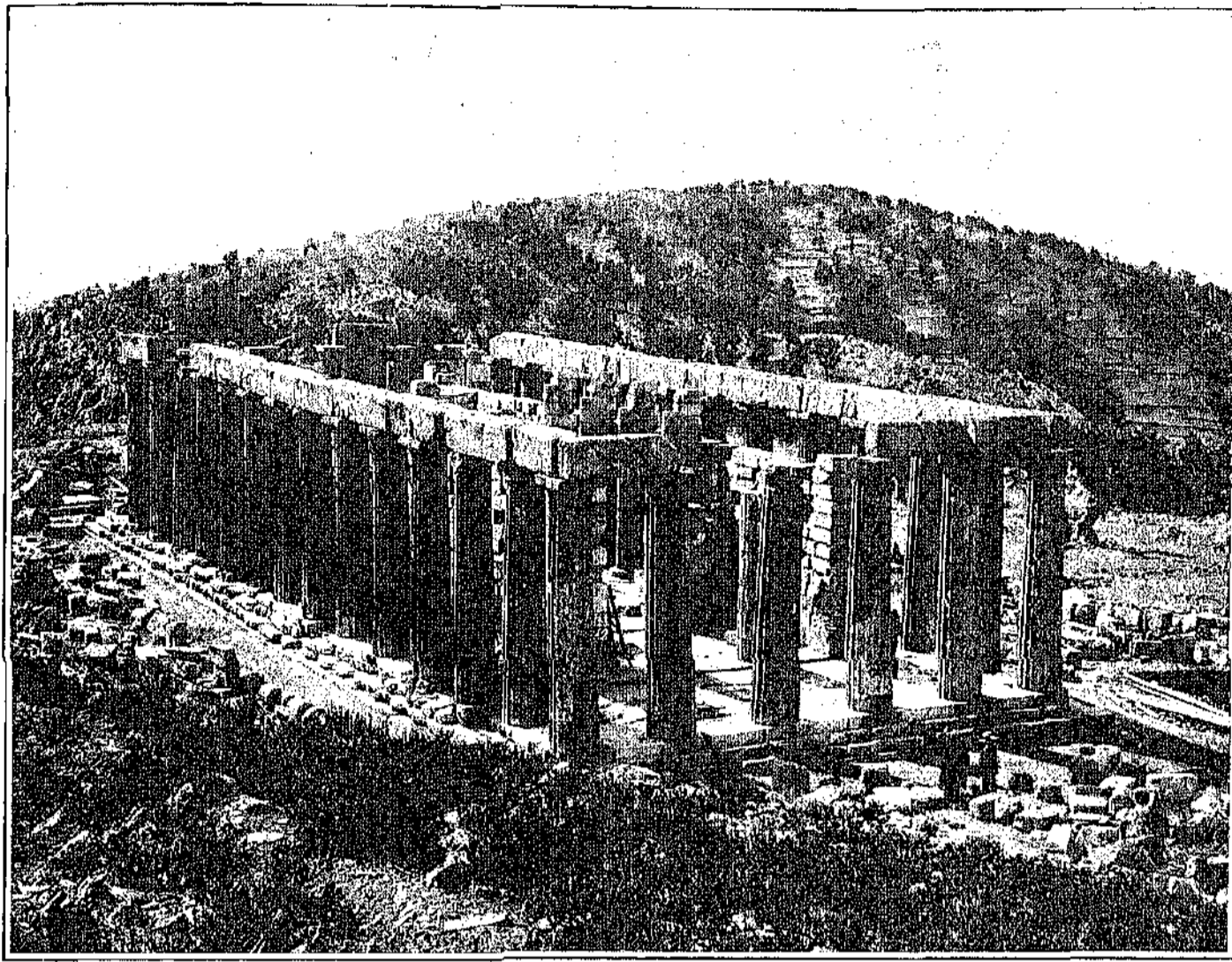
έπιτελοεί άποξήραντικά και αντιλημμενικά έργα εις πλείστας χώρας της Ν. 'Αμερικής, εις την 'Αργεντινήν, τό Μεξικόν και άλλαχο.

Πού τά εδρανή ή διευθύνσις της Έταιρείας;

—Εις την Θεοσσαλονικήν. Θά χρησιμοποιήσομεν δέ διά την έκτέλεσιν των έργων, ήμιοι άνελάβομεν ήνω των 5.000 εργατών, των όποιων μόνον οί άνώτεροι έπάλληλοι και μηχανικοί τά είναι 'Αμερικανοί, οί δέ λοιποί Ίπαντες 'Ελληνες.

Εις τό σήμερον τοσίο έληξεν ή μετά τοσ κ. Ρέμινγκτον συνέντευξις μας.

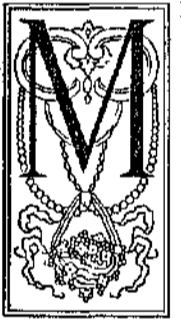
—Έλλίχο—μοι είπεν άκαλοούδοσ—πολλό έπι τό μέλλον της 'Ελλάδοσ. Ο τόπος οια είναι πλούσιος, άλλ' άνεκμεταλλεντοσ. Ο λαός ό 'Ελληναϊκός είναι εργατικός και δρασιήροιοσ. Όσοσ ήχοισιαν ήδη να γίνωσι έργα κοινήσ ύποφέλας, μετ' οσ πολύ ή 'Ελλάς τά άποθίη μία από τας πλουσιοτάτας και εδδαμνοστοτάτας χώρας της 'Αν. Εδρώπης. Ίδίως διά της άποξήρανσεως των έλών θα καιτηθή ή έλαιοσσία, ή όποια μοσιζεί το πλείστον της ύπαίθεου χώρας, τά διπλοισθη ή παραγωγή τοσ οίτων και των άλλων γεωργιών των ποσίων και τά έπιτενήθη πλήρως και κατά τρόπον άποικωνοικιστότατον ή εν αιτιάσιν των προσοχών.

Ο έν βάσσοισ περιόμοιοσ τοσ Έπικοουρίου 'Απολλώνιοσ.

ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ

Η ΑΝΔΡΙΤΣΑΙΝΑ ΚΑΙ Ο ΠΑΡ' ΑΥΤΗΝ ΕΝ ΒΑΣΣΑΙΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΚΟΥΡΙΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

ΕΤΑ ΔΕΚΑΩΡΟΝ ΕΞ 'Αθηνών σιδηροδρομικών ταξείδιον εφθάσαμεν εις Μεγαλόπολιν. Η άγρουα πρός την 'Ανδριτσαιναν όδωσ, περί τό 55 χιλόμετροσ, ήν δι' ασοκινήτου έχομεν να διατρέξομεν. Ηρίσασιν ήσαν μετά την άνωκνήσοιν μας προστάλει πρδ των οφθαλμών μας ένας οθρανόξοδοισ θράχοσ, έπι τοσ όποιοσ ήμιοι ή Καρούτσια και τό μεγαλοποιέσ της φροσίων. Τό φροσίων τοσίο άνηρέθη κατά τας άρχάς τοσ 13ου αϊώνοσ υπό τοσ Geoffroy de Villebr Dolin, ό όποιοσ ήμιοι διαμικητής έστ' όνόματι τοσ πρίγκιποσ Guillaume de Chambrille, ιδρυσαστοσ κατά τό 1209 τό βασιλείον με 12 φρόσθα και άναθέσαστοσ αυτό εις τον γαμβρόν του Hugues de Brieyere. Ο υίοσ τοσ τελευταίου τοστου Geoffroy de Carystein έθεωρείτο ό λαμπρότερος ίπποτός της Πελοποννήσοσ, διαν δέ τά φροσδικά ταύτα Κράτη της Γαλλίας καιστροφόμοσν, τό φροσδίων τοσίο έχασε πούσιν τον την σπουδαίτητα. Έν τοσίοσ, κατά την 'Επανάστασιν ό Κολοκοτόρνοσ, όχρωσθείς έντός ατόσ, ήμλοδοισ τήν υπεραίθεροσ προέλασιν τοσ Τυμβωρην.

Δέν ξέσθη πώσ μοιθεσε στη σκέψη μιά παλιή κωθέντα: Ένας γεροντάτοσ μοιθεσε μιά φροά;

«Έσθεις, παιδί μου, εδω και πολλά χρόνια, ένας ισοπότησ Κορηναίοσ, πού δέσκαγε τά πράγματά του στη οσμιατιτιά της Χόρσοισ, έχασε ένα από τά κριάρια του, τό μικροστούρι, για κάμποσοσ μέσοσ: μιά τόβοσ, έιχε παραστροπήσει. Χορτοσμένο από τό παχό χορτάρι, ήμιοι έσπλομένο στο μεγάλο ίσσο τοσ πλάτανου πού στήσ οίχες του έσχεσε κέντιο τό νερό. Έπειτα από κωπό ό Κορηναίοσ αυτόσ τοπολής 'Ανδριάσ, έκτισε τό χώνι του κοντά στον πλάτανο και τράθηξε τοσ ταξειδιώτεσ φίλοισ, πού διάβαζον από έλλη, πού χαμηλή στρούτα, πού έρχόσαντε από τό κέστρο (Καρούτσιας) για να πιάνε στο Φανάρι, γιατί εκεί καθότανε ό Τούρομοσ έρένης

σε πούσιν τον την σπουδαίτητα. Έν τοσίοσ, κατά την 'Επανάστασιν ό Κολοκοτόρνοσ, όχρωσθείς έντός ατόσ, ήμλοδοισ τήν υπεραίθεροσ προέλασιν τοσ Τυμβωρην.

Τό αδοκινήτόν μας άφνει την πεδιάδα της Μεγαλοπόλεωσ, τό φροσδίων και την Καρούτσιαν, διά να διέλθη την εκτίθεσιν μαγευτικόν γέφυρασ, κατασασιασ άδίσασιν έπι Τουρκοκρατίας, παρά τας πηγάσ τοσ ποσμοσ 'Αλφειού (Καρούτσιας). Εις τά κριάριετα της γέφυρασ ταύτης ταύθροισ, ίνα προσστατήη την γέφυρασ και τοις διαβάται!

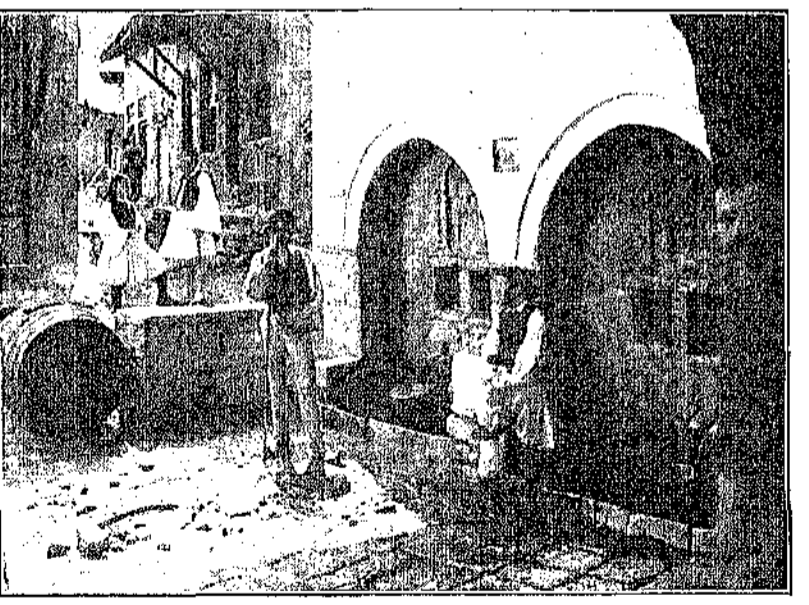
Εσοσχομέθα εις την έαρχήν 'Ολυμπίαις. Μεγαλοποιέσθιοσ θράχοι, κρημνοί απότομοι και λίγγυθόδοισ, θράχοσ δέ, τον όποιοσ μετά κίποσ διέχρηται τό αδοκινήτον μας. Φθάνομεν εις τά χάνια Δραγουμάτων και μετά διμυλίκοισν εκει άνάσασιν έκαμνοίμεν, με διαδρομήν δέ περίοισι μίς ώρασ, άνεσχοίμεθα πάλιντε, διασχόμεθα τό λάδδωσ και τό Ροσβέτοσ, εφθάσαμεν τον Μαυρογάν (τά Κανελλόδοια άλάνια).

Εδω προστάλει ήμιοισθέν μας, εις τας ύπορείας τοσ κατακόρυφου θουσοσ, μέχρι των κρασπέδιων ασοσ, μία σειρά λευκών σπιτιών, έν εδπει ήμιοισθέντρον, σάν τό μυθικό έπιτάδιολο περιέδροιο από μαργαροτόμοσ της Θεάς 'Αφροδίτησ—'Αστροτήσ, κρημιασμένο στο θουσοσ τοσ 'Αγιολά:

Η 'Ανδοίτσαινα!

—Χάσο, ό γετέτεγα!

Η πόλιν ησθι, παρτόσ τοσ Στρατηγόσ κατά την 'Επανάστασιν Τρανέτοσ Χριστοπούλοσ, τοσ γεροισαστοσ Δήμοσ Κανελλοπούλοσ, τοσ Υπουργόσ Χριστοπούλοσ, τοσ Καθηγητοσ τοσ Πανεπιστημίου Πατισσοπούλοσ, τοσ Υπουργόσ Δημοκρατισσοπούλοσ, τοσ 'Αρεσναγίτοσ Κ. Κυριλοπούλοσ και τόσων άλλων έπιστημύμοιοσ, διοισχητόν, έμποροσ κλπ. κλπ....

Η Τραχή Βόθρη της 'Ανδριτσαινας.

του Τόπου. Μετά κάμπος καιρό ή πενήμορφη γαϊάκη τ' Άντικον έμεινε χήρα και νό χών της Άντριανας έγινε πολύ γναστό στους διαβάτες.

«Παιδά—του—μου μού λέγει, στη Κρήτη δεν λένε ποτέ σαν και Σας τους γουματιζόμενους εκεί, αλλά σταία, δάλε το λοιπόν στο ενώο της Άνδριανας το κρητικό βίωμα σταία και θά δρες τή λέξι σουστή».

Οδόν τ' άπίσαν!

Ένακουλούμεν τόν δρόμον μας, διερχόμενα το ελόκονο Σάηλον, τό εΣουλιγνάρας με την δροσφατήν δρόμον, τόν ε΄ Όμιον, τό εΡισβάνη διά τά φθάσομεν στο συνοσταίον, εις την εΓρανή Βόρην με τους τίεσσας θαυμαστούς κρηναούς της, τή δε φεγγάρι μές χωριτ' έμέ' άσ' το καχί φίλλωμα του μεγάλου πλατάνου της, δρας περνούμε άνωθεν της.

Νεροβάελλα, δάρας, τούτες μπαμπούλενες, βασταγά άλογα, ποτιεται και ποτιζόμενα, φώδην-μύδην, χωρίς δέβαια να λείπον και οι Δόν Ζωνιόσκαί, με τή πασκια αρχιμένα στις πλάτες, καθ' άμλους από την άπέναντι της δρόσης μερηά, παρακολουθόντες την έξελξι... τών ματιών μακαζάκια, έμπορικά, γόφια και καροτσουλιά. Άλαξ της έυδοκείας, κατί Κορμακήν, γίνεται συγγέντοις τόν χωριών, προς άγοραποίησιν διαφόρων άναγκασμένων αυτών και περιούσι κοροματιώνης. Άλαξ δε τού έτους πανηγυρις στους Ριζιάζαζαζ την 14ην Σεπτεμβρίου, υπό τούς ήρους τών έγχρησίων οργάνων μετ' άριάτων χωρών του σχετικαύ Όβελία και πιστολαπιδείτης.

Α ν δ ο ι τ ο ι ν α.—Είς 766 μέτρα ύψος ύπερ την επιρφάνειαν της θαλάσσης, κρηναούσα της επαρχίας Όλιμπίας, με 2.000 κατοίκους, γυμνάσιον πλήρες, έθρο- ραίαν, εθιμοδικειον, πιστοποιητικειον, τιμειον, άπυνομιάν, έμπορικόν σύλλογον και φιλοδοσιικήν έννοιαν. Σπίτια θεοάστρονα έν τώ μέση κήσον. Κάτοικα καλοκά- γαθα, φιλόξενα, δημομένα εις δύο κατηγορίας, εις επιστήμιους, έμπορους, τε- χνίτας και εις τους εργαζόμενους εις τους άγρούς και τά κτήματα. Μικρά, θραία πλατεία, από της Τρανής Βόρης, με πάλσκον έν τώ μέση αυτής ναόν, άνευ κωδονοστασίου! και τό Ίεσον τών ύπερ Πατριδος πεσόντων τέκνων της κατά τούς τελευταίους πολέμους.

Κατά την είσοδον της κωμοπόλεως σειρά έτοιμοροδόντων κτριών, με τόν Ναόν της Άγίας Βαρβάρας. Τά κτήμα ταύτα είναι τό Γυμνάσιον και τά λοιπά σχολεία μετά της Βιβλιοθήκης της Άνδριανάκης, της Βιβλιοθήκης της, λέγω, ταύτης, τό θαυμασιον τοιτο τέμενος τών Μουσών, χωρίς εις τό άέμνηστον τέκνον της, τόν εις Παρισίους Νικολάσκον. Έπι τή θέε τούτων κινούσην την κεφαλήν περιλίπου και μές έρχεται εις την μνήμη τού Όμήρου:

«Αίδος, Άργείο, κα»' έλέγχευ, ελδος άγητοίς»

«Η μάλλον Αιδός Άνδριανάκης της Άμερικής. Διά τών σχολείων τούτων δι- ήλυστε και έταράχτε ανειματικός. Έχετε καθήκον, με δόλγην καλήν θέλησιν και μικράν ανεισοφροσύνην να αντελέγητε εις την έντως άνθρωπιστικήν ταύτην ποσέιν, δίδοντες δείγμα τών ποός την γενετιενάν σας ύποχρεώσεων και άγάπης. Ίδωμεν!»

Ο στα θ μ ό ς μ α ς εις Α ν δ ο ι τ ο ι ν α.—Μη δύναμενοι, δι' έλλειψιν δρόμων, να ανεξιζωμεν την προς τους κάτω δήμους διαδρομήν, άναγκασ- τίως σταματήσαν ένταυθα, ίνα θεμησίωμεν μετά τών 100 χιλιάδων, τών κατοικου- σάντων την επαρχίαν Όλιμπίας, την άκρίαν του Έλληνικού Κράτους διά την κατάστασιν της από... τρωανοσταίας (!!!) άξιαμένης έξ Άνδριανάκης προς Κρησιαναν άδρά και μέχρι σημειον μη περιωρίσεως είσπί. «Η Έπαρχία αύτή

ανεισοφέρην άπως δλοι αι λοιπαί Έπαρχία του Κράτους, κατή την δεκαετιάν τών πολέμων, άφθονον άμια, άλλα πλην τούτου έξεκουλούθει να προσφέρη κατ' έκάστην, λόγω της άνθούσης παραγωγικότητός της, ποσό ύπερσογα εις τά τμήματα της Έλ- ληνικής Πολιτείας. Έν τούταις οι κάτοικα της συγκρονωουσαί δι' έλλειψιν έδών κατ' έντελώς πρωτόγονον τρόπον μεταξή των, με θαυματά! Έλλείποντες όμως, ότι ή παρούσα Κιουβήνησις, κατόπιν τών ένεργειών και παρακλήσεων της επαρχίας έλα- κίλθου, να ελασκώση την παρικήσιν τον ταύτην και συντελεσθή ή έννοσις της δόδο ταύτης μεταξύ Ζάχα και Γόβα, τήκος δηλονότι 18 χιλιομέτρων περίσω.

Έξ Άνδριανάκης έχομεν μίαν ύψιστην ύποχρέωσιν να γναρισόμεν προς τό Πανελλήσιον τόν ύπερόλιπον έν Βλάσσις ναόν του Έπισκοπιου Άπόλλωνος.

Είμαι ή ση προδηά και έπί πάλον δυο καθήμενα, με άρετησιών τόν ναόν της Άγίας Σωτήρας, ανερχόμεθα με κατεύθυναν βορειοδυτικήν. Διερχόμεθα τό Σκουρούλι, Δοξεία, διά να εισέλθωμεν εις τας πύλας του καταφύτου δρους της Άναλήψεως. «Η μεγαλιετότη πλαγιά! Ό θαυμαστά τά έργα Σου, Φόσις! Με τούς δρομούς, τά θύματα και τά μαρμαρένια χορτιάρα Σου! Το δέλομα τών άρ- νιών, τό κωδονόσημα της στάνης και τό γαύρημα του σκυλλιά. Τόν άναγνω- σιόν της άηδίας προς τόν κάσμον και την φιλογένη τού τσοκάνη.

Έξώ πλέον έφραση ές φως ή Άρχαιολογική Έταιρεία, τή 1902, μικρόν ναόν του Πανώς, τού Θεού τών κοιμένων, τού όποιου αι στήλια θαυμασώς σάζονται.

«Ο θεός οδτος Πάν, όστις με τόν αλλον του εις τά ζείλη έγινε δημιουργός, Έφαλε με τόν αλλον τού την αυγήσιν, την όποιαν ή χωραγή, με τό κελιάθη- ματι του πολλού και με τας σταγόνας της δροσάς έχων μέσα στην καρδιά του. Έταγουδασεν επίσης τίεσσας έλασθήσεις της άνιζέως, αι όποιαι με ύπερηγάνειαν και θεμητικότητα άνανεώνον και στέλλουν την φώσιν, έξέρραξ με τόν αλλον τού την άγονίαν, με την όποιαν τρωσιβόνει τό φως της δύσεως, την γλυκείαν σιωπήν της νυκτός και τό θρόσιμα τό όποιον παράγει ή πλατεία έκτασις της πλαγιάς. Η μελοδία Αβτη, ήτις ύπερέχει από κάθε άνθρώπινον λόγον, κατά την γλυκείτητα και τόν πλούτον της άρμονίας, με τούς ήχους, οι όποιοι περιέχουν όλα τά συναυση- ματα, διην την χωράν και διην την ύλησιν πού κατακραώνου την ψυχην κάθε άνθρώπου. Η μουσική! Αβτη πού έγγυλιει τό σωμα διόκληρον μέσα εις τούς πόδους κάθε άνθρώπου, τόν άνυφόνει ύπερόνον της πραγματικότητος και τόν άπαλ- λασσι από κάθε λύπην, Βγαλμένη από τά στόματα τών Άγγέλων!

«Έσολάτισσε καί πριν φύγομε καλέ; μού λέγει ο συνοδοείων με.

«Γιατί με ρωτάς;»

«Θά σέ ρωπιόση ο καϊκος!»

Και να ένος καλοκάγαθος τσοπάνης μές καλημερξες και με την αγαθήτητα πού διακρίνει τους χωρικούς τών μερών αυτών, μές λέγει:

«Περάστε από τό γρέκι μου, δεν είναι μακριά από τή Στάρα σαξο.

Και μές φίλωσε τό θαυμασιώτερον έξ έσον ποτέ έγώσιν στη ζωή μου γάλα, τό έντως νέκτω τών προβάτων τού δρους της Άναλήψεως, με την ζήλιην μεγά- λην χωλιόσων του κατ' εθέσαν στα ζείλη μας.

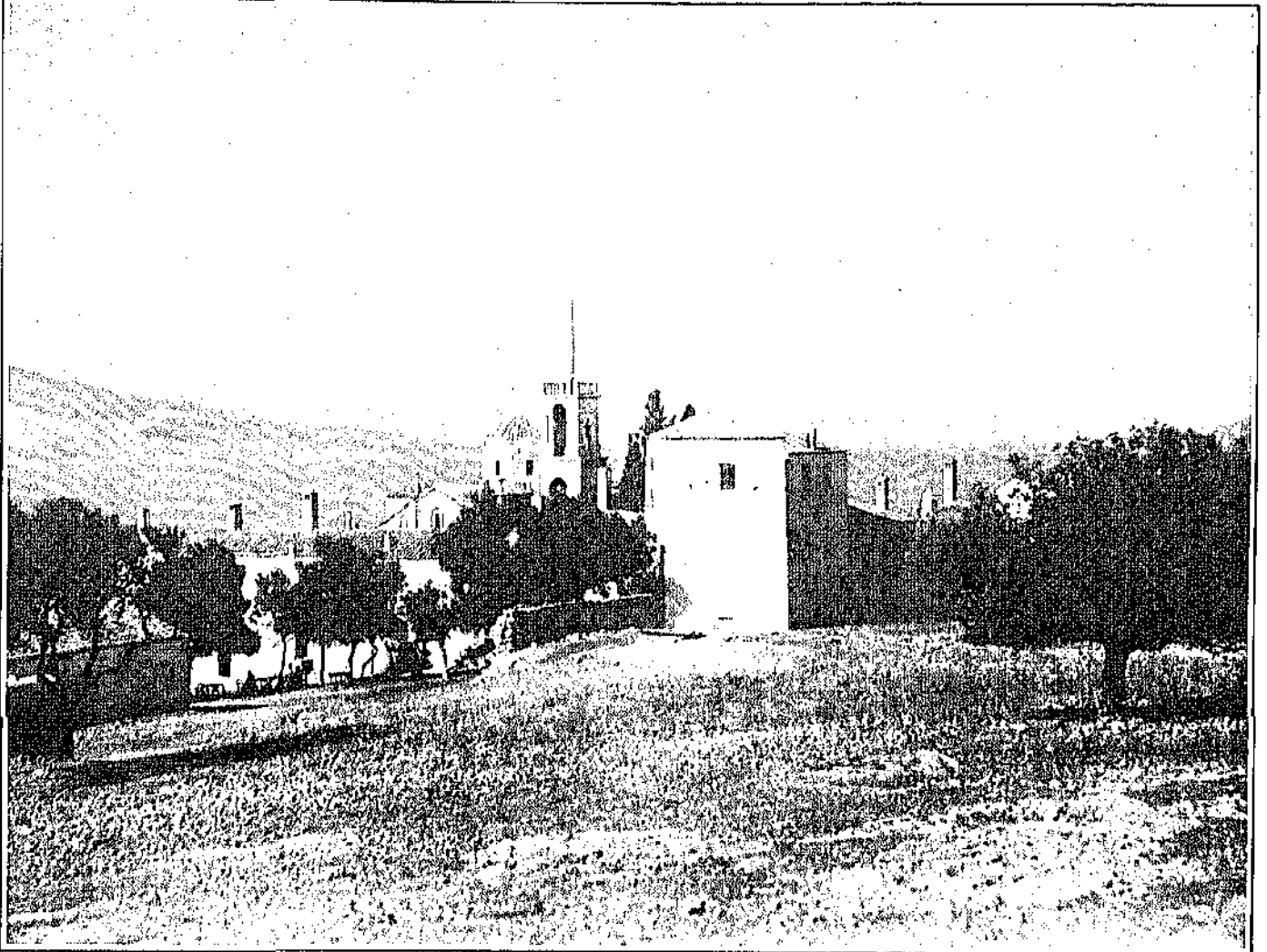
Άφινόμεν την πλαγιά και άκολουθώμεν τόν δρόμον μας, άνερχόμενοι πάντοτε, και διερχόμεθα την μαγευτικήν ροιματιά του Βάνηρα, γνά να σταθώμε εις τό βωμα, από ένός όρημαθού λίθου, στο άνάδερμα.»

«Πέζετε, καλέ, μού λέγει πάλιν ο συνοδός μου.

«Γιάς; τόν έρωτώ.

«Έδώ ένος κτωματιέσης δικός μας—μού λέγει—από τό Δρυαίο (άρχαίον όδρα-

Άτικόν έπιπύρον.— Η Μονή της Φα- νερωμένης, επί της Σαλαμίνης, άντι- κρύ της Έλευσιος, μια από τας μα- γευτικώτατας το- ποθεσίας της Άτ- τικής.

γωγισίον) πρόσθεκε τούς δικούς μας στους Τούρκους και τούς σφέδριν. Καθένας διαβάτης, πού περνώ άπ' έδώ, όλζει ένα λιθάρι έπάνω στο άνάθεμα του κτωματιέσης Άκολούθοντες την άκρον, μετά δυο και ήμισιες ώρες διαδρομής, από τή όρηά Κοιτασιά τής Άνδριανάκης και δι' αλυδοροδόντων φθάνομεν εις τό δρο- κείον του Ανακίου, εις ύψος 1160 μέτρων ύπερ της επιρφάνειας της θαλάσσης, κατάρτων από δρος και σπαρτά, επί του όποιου ο θράκος του άρχαιου Κοιτωγιά, έμ' ού, κατά τόν Ηανσάσιον, εφισκετο ο ναός και τό άγαλμα της Άφροδίτης.

Δεκάλκτος έτι παρεια, έν τώ μέση ύπαιθριον πετρών, ξεχωρισμένον διην έρε- αν εκ της γης, άντικαθίζομεν τόν έν Βλάσσις περίλιπον Ναόν του Έπισκοπιου Άπόλλωνος, κατ' ήν στιγμήν τό άμα του Θεού τούτου άνοήστου ύπερτον τού ναού, ίνα διατρέξη τό ήμερησιον ούράνιον ταξιδιόν του. Έπι τών μαρμαρένιων δάθρων του Ναού άρχίζοντες εις τό τέριμα μας, άναυαυθόμεθα κατάκοιτο.

Όποία μεγαλοπρέπεια! Ο οφθαλμός μας άντικρύξει έλας τας πετιάδας της Μεσοηρίας, έν τώ μέση τών όποιων άνοήστου τό θεοεπιμένον ήρωιστειον της Ίθά- μης και την κωιλιάδα του ποταμού Νέδα, αι ήχθαι του όποιου σπουδίζονται από κωνόν θασσόν, ίνα τό δέλιμα μας σταματήση από τού γηραιού Τσιγέτιου.

Πρός δυσιός άντικαθίζομεν τας κρηνας της Κιλλήνης, του Έρμιόναθου, ίνα και πάλιν τό δέλιμα μας χωρή προς τά άπέριστα γαλάνα νερά του Ιονίου πελάγους.

Ο Ναός οδτος του Έπισκοπιου Άπόλλωνος έκτισθη από τών Φυγαλιών τή 480 π. Χ., υπό του άρχιτέκτονος Έκτίου, τού κτισάτου και τόν Παρθένου. Κατά τόν Ηανσάσιον, τόν μόνον εκ τών άρχαίων συγγραφέων, άσοληθέντα με τόν ναόν τούτον, οι Φυγαλιές άνήγειραν τόν ναόν προς τιμήν του Θεού Άπόλλω- νος, ίνα γνή αυτές θεράπων, έμ' ο και Έπισκοπος έκλήθη, κατά την μεγάλην έπιδημίαν της κατά τό έτη εκείνα πανώλους.

Έχει ο ναός οδτος αυτό τό ξεμειρετικό, δια άνά να είναι προσανατολιμένος, ύπως οι έλλοι άρχαίοι ναοί, έξ Άνατολίων προς Δυσίας, είναι εκ Βορρά προς Νότον, με είσοδον εκ Βορρά. Η άνωμαλία αυτή δεν έξηγείται εκ τοπικών λόγων, αλλά διά να δεσπόζει, κατά τόν Ηανσάσιον πάντοτε, τό Άδύιον έμ' έλου του Ναού.

Ο ναός οδτος στήσιεται από τό περιστύλιον, τόν πύρσιον, τόν κυρίως ναόν και τό άδυτον. Το περιστύλιον, εκ 88 στύλων ρυθμού δωρικού, άν ε δι' έκάστην κρήσσομην δοροά και νότου και άνά 15 εις έκάστην πλευράν άνατολής και δύσεως. Ο πύρσιος έχει στύλους δύο, ρυθμού ιωνικού, και ελεάζεταί τις διά τούτον εις τόν κυρίως ναόν, διά της έν τώ μέση του εσωκοιμένης μεγάλης θύρας. Ο κυρίως τόν κυρίως ναόν, διά της έν τώ μέση του εσωκοιμένης μεγάλης θύρας, ρυθμού ναός έχει άνά 6 στύλους εις την άνατολικήν και δυτικήν αυτού πέριτυον, άνωτον ιωνικού. Εις τό βάθος του Ναού και άκριβώς προς νότον, εφίσταται τό άδυτον ναού. Έντός του κυρίως ναού και από τού άδύτου, εις την νοτιοδυτικήν γωνίαν και εις άπόστασιν τριών μέτρων από τού τοίχου, εφίστατο τό κωλοσσιόον εκ γυλινού άγαλμα του Θεού Άπόλλωνος. Έχον εκ τών πλαγιών τό πρόσκον προς τό άδυτον, έβλεπε δε άκριβώς την άπέναντι του εφισκομένην άνατολικήν είσοδον του ναού. Το άγαλμα τούτο θραυτέτερον δόδο ή από τών Φυγαλιών εις τούς Μεγαλοσπλίτας, ύποχρεωθέντων τούτων προς τούτο διά μάχης, οι τελευταίοι δε αστα τό έπησαν εις την άγοράν της πόλεως των. Οι Φυγαλιές όμως έστησαν άντ' αυτού έτερον κωλοσσιόον εκ μαρμάρου άγαλμα προς τόν Θεόν προσιτήν των. Η τρωφόρος (ύψους 0.05230 μέτρων μήκος), ήτις έπέστερε τό έπιστύλιον τού έσωτερικού του ναού και κωροσσίαζε κατά τρώπον άγχιον μάχην Έλλήνων μεθ' Αλαζόνων και Κενταύρων κατά Λαπίθων. Οι 88 στύλοι του περιστυλίου, επί τών όποιων άκόμη θαυμαστος σάζονται τά έπιστύλια, έκτός μόνον της νοτιοανατολικής γωνίας. Τα άκρίρανα τών μικρών στύλων του προνάου ύπως και τών του κυρίως ναού, δρας επίσης και οι τοίχοι αυτού, άνεστηλάθισαν κατά τό 1902 από του γενικού έφάρου

τών άρχαιοτήτων Κυβθαδία, είμαι δε κατεσκευασμένα οι στήλα εκ λίθου κωλο- δδοχόου, τά δε άκρίρανα και ή στέγη εκ μαρμαρόν. Όμοιάζει δε ο ναός οδτος προς τό Θεσιόν Άθηνών.

Η καταστροφή του Ναού τούτου όφελεται κατά ε δαικιστον εις τούς κατά κωροός σιαιμούς της ήρωιστειογούς ταύτης περιοχής, άγρότερον δε εις την θέηλον άνθρωπίνην ζωήν, ήτις έτέθη εκ αυτού. Κατά τό 1766 ο Γάλλος άρχι- τέκτων Bocher τών άνεκάλωψ και ο Άγγλος περιηγητής Chaudier τόν επισκέφθη κατά τό 1770. Κατά τό 1811 οι Άγγλοι C. R. Coekroll και J. Foster, ο Γερ- μανός αρχιτέκτων Karl von Hüller της Νυρεμβέργης, ο εκ Στουτιγγάτης J. Linkh, ο ύποαρόβος της Αυστριας Ciorius, έν Άθήναις, και ο άρχαιολόγος εκ Βερολίνου Baron de Stichelberg, εφόντες τό κληρος άέτομα, ανεισταίμενον από 28 πλάκας, τό μετέφερον εις Κέρκυραν, και πωλήσαντες αυτό εις την Άγγλικήν Κυβήνησιν, άντι του ποσού τών 15.000 άγγλικών λιρών. Αποτελει δε τούτο σι- μερον ένα από τά άριστοεργήματα του Βρετανικού Μουσείου έν Λονδίνο.

Και τώρα, ο Έλληνικός Κράτος, πού κλείεις τόσους θαυμαρούς εις τόν τόπον Σου, τί έκαμει διά να έπαυφρήθης τούτων; Δρόμοις; Διαφρησίαις; Άσφάλαιιν; Όσοι έχουν δεν θά ήθελαν να επισκεφθούν τό θαυμάσια ταύτα μέρη, αλλά πάς; Έλλείποντες όμως, ότι ο ρέκτης Παρόδρος της σημερινής Κυβήνησεως, εις τού όποιου τούς όφθαλμούς θά φθάση ή κωροσσια περιγραφή, θά θελήση να έλη έπικωρος τών δυο δρόμων τούτων της Όλιμπίας και έκτός του γενικού κωλού θά έπισπάζη την αλόων ενγλωσσούσων των οικόωντων αυτήν.

(Άθήναι).

ΣΩΤ. Π. ΠΑΠΑΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ.

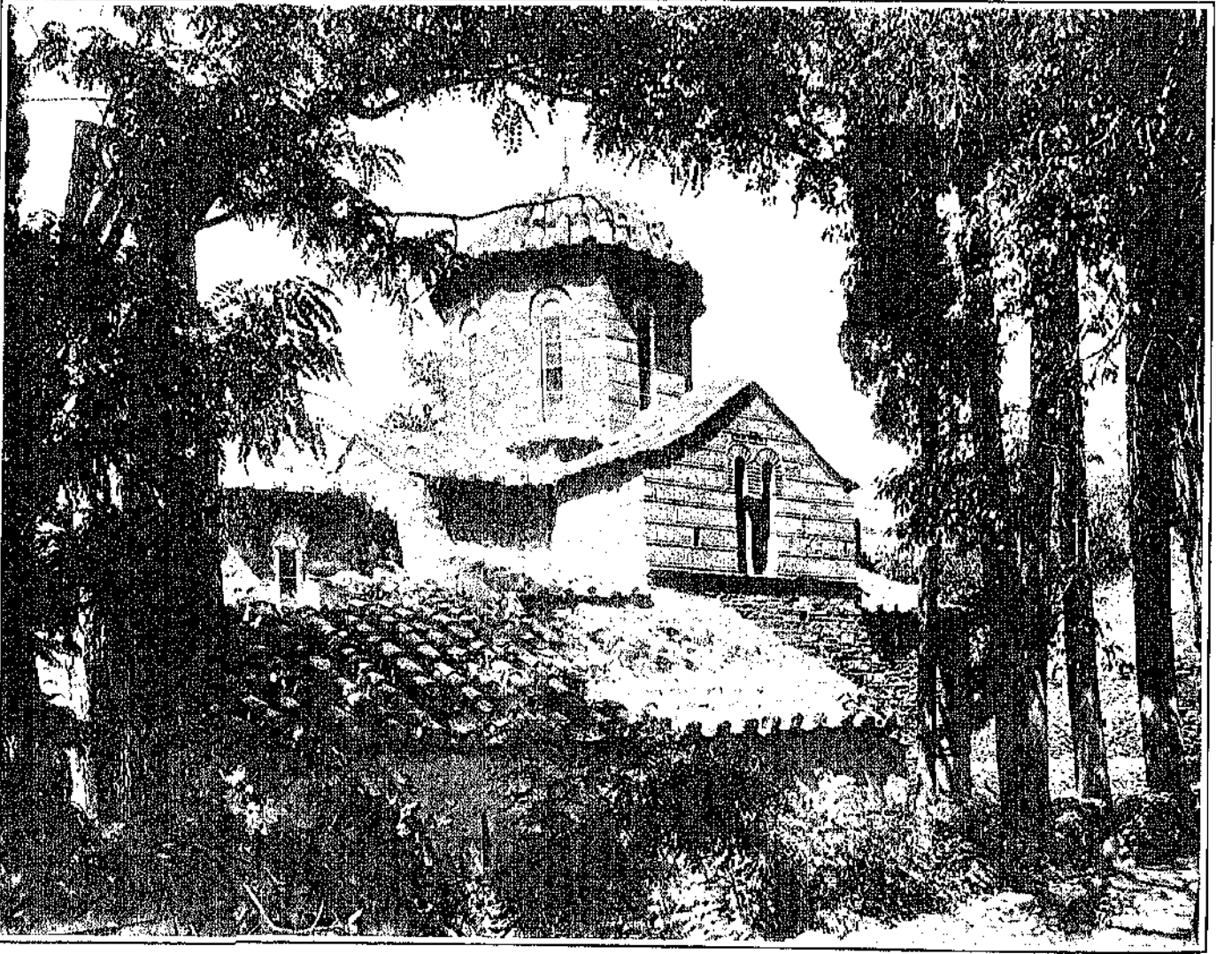
ΑΙ ΙΔΕΑΙ ΤΟΥ ΚΟΡΑΗ
Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

—Η γλώσσα είναι έργαλειον, με τό όποιον ή ψυχή αλάται πρώτον ένδιαθέ- τος, έπειτα προσφέρει τούς λογισμούς της. Όταν τό έργαλειον είναι άνοκόντων, κωιμένον ή κακά κατεσκευασμένον, άτελέξ έξ άνάγκης μένει και τό έργον του τεχνίτου.

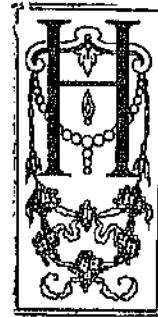
—Η γλώσσα είναι έν από τά πλέον άναυαλλοτήρια του έθνους κτήματα. Α- πό τό κτήμα τούτο μετέχουν δια τά μέλη του έθνους με δημοκρατικήν, γά είπω ούτως, ισότητά κωιές, όσον ήθελεν είσθαι σοφός, μήτ' έχαι, μήτε δύναται πο- θεν να λάθη τό δικαίωμα να λέγη προς τό έθνος «Ότω θέλω να λαλή, οπω να γράψω». Όστις, εξαγγελόμενος να γράψη εις την κοινήν γλώσσαν κωκούνται τόπον από τών κοινών τρώπον του λέγειν, εκείνος ζητεί σοφίαν, τό όποιον μήτ' ο σκληροκατος τρωανός δεν είναι καλός να κωροσθήρη. Γνωίωμεν από τά ύπάρχο- τά του τόν πολιτήν ο τρωανός, δύναται και τέκνα και γυναικα να τού πάρη ή- παρη να τόν έξορήση και να τόν θανατώση! αλλά δεν ήμπορει να τού άλλξη την γλώσσαν αυτήν λαλει εις την καρδιά του, αυτή τόν συνοδοεί και εις την έξορ- αν. Μόνον ο κωροός έχει την έξουσίαν να μεταβάλλη τών έθνών τας διαλέκτους, καθώς μεταβάλλει και τά έθνη! και όστις πριν τού έκαιρο άπουδάξει με την θην να άλλάξη την γλώσσαν, εις αυτών δύναται τις να προσωμώση ο, να έλεγεν ο τα- λαικωρος Αίμιον προς τόν τρωανικόν αυτου κατέρα,

Όστις γάρ αυτός ή φρονείν μόνος δοκει,
ή γ λ ω σ α ν, ήν οίκ άλλος, ή ψυχή έχειν,
Όβροι διατυχηθέντες άφθισαν κωνοι.

Τά διζωνία μη- μεία της Ελλάδος. Η περίφημος έκ- κλησία της Κωσα- ραίας.

Η ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΝ ΗΘΙΚΗΣ

ΠΕΡΙΦΥΜΟΣ Γαλλία χορεύτρια της Παρισινής Όπερά Κορί, ή Μόνα Πάβας, εφεισκειμένη τελευταίως εις τας Αθήνας, όπου είχε μεταβή να παρουσηθή εις τας συναλλίας τού κ. Σπάθη, εξεπλήρωσε την ιδιόρροπον επιθυμίαν της να χορεύση γυμνή επί τού Παρθενώνος. Η ελευθεριότης αυτή της Γαλλίδος καλλιτέχνιδος προκάλεσε την διαμαρτυρίαν τού Συμβουλίου των ξένων και των εκθέσεων προς την Αρχαιολογικήν Έταιρείαν και τού Υπουργείου της Παιδείας, και θεωρηθή η πράξις της καλλιτέχνιδος ως θεβήλωσις τού ιερού χώρου, όπου εμμένον οι Θεοί.

Ότι η ελευθερία της Πάβας ειχεν υπερβή τα όρια και αυτου του εξώμου, δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι όμως εθεβήλωσε τον ιερόν χώρον, όπου άλλοτε ελαιρευετο το καλόν, είναι θέμα το όποιον επιδέχεται συζητήριον. Μήπως τάχα οι Ιεροψάλται της γέννης ή όποια αντιπροσωπεύεται εις τα άθάρτα μέματα της Ακροπόλεως, δεν ελάμβανον τα πρώτα των από τας ζωτιανάς Μόνας της εποχής εκείνης;

Έν τοιούτοις δεν πρόκειται να ενδιαιτηώμεν επί τού ζητήματος τοίου του όσον επί της εξελίξεως την όποιαν ελαβεν η γυναικεία ελευθερία. Αν ενρωκόμμεθα εις παλαιότεραν εποχήν ή Μόνα Πάβας θα ετίθετο επί πυρός διότι παρουσιάζθη

έτσι και πρό των Όλυμπίων Θεών τού Παρθενώνος, χωρίς να καλύπτεται από φύλλα ουκίης. Σήμερον μερικά μόνον διαμαρτυρηται, και άλλαι τόσο δικαιολογία των λάτρων τού άρχαίου κάλλους, δίδουν τελείαν και πύλιν εις μίαν πράξιν ή όποια θα ήτο εις τούς παλαιούς χρόνους λουδύναμος προς την Ιερουσαλίαν, άνηθικότητα και τή παραμία. Σήμερον τό ελευθεριότην τελειώνει με διαμαρτυρίας και ταυτοχρόνως με χειροκατηήματα υπέρ της παραβίασης.

Όταν ήλθε πρό Ιθυσίας ή Διώγχαν εις την Αμερικάν, ενδεδυμένη την άρχαίαν Έλληνικήν ενδυμασίαν, και εφάνη ό Διώγχαν και ή Διώγχαν και τό μικρό των παιδι με τα Έλληνικά πέδιλα, ή σανδάλια, χωρίς κάλτσες και με τα λεπτά των όφθαλματα τα όποια μετά βίας εκάλυπτον τό σώματά των, ή κοινή γνώμη της χώρας ειχεν εξαναστή, δεχτηετο δε ή επέμβωσις της άουνομίας και της Έταιρείας προς Προστασία των Παιδιών, ύπως σιαματίση τό «horrible», τό φρικτόν αυτό θέαμα.

Διά να συγχρονίσωμεν τά πράγματα, τά μάτια των άνδρών της εποχής εκείνης έπασχαν από τό καθημερινόν γούρλωμα, Ένεκα της εμφανίσεως της νέας τότε μόδας των κοιτών φρουσιανών. Είς τά μέρη όπου σιαματιόσαν τά κάρα των θεόμων εβλεπέ τις άνθρώπους, άλλους με την πίπαν και άλλους με τό σιαγαρένιον εις τό στήμα των, να παρατηρούν άσκαθαμικη εις τά δύο ή τρία ακαίολατία των κάρρων, από τά δ-

Η Μις Ρίγαν, μια Άλλη καλλιτέχνης τού αυθηκού έθματος.

Όταν χορεύη ή Μις Έθελ Σαίντ Τζήνη δίδει την έντοσιαν Ιταμένης μεταλούδας.

ποια κατέβαιναν ή ανέβαιναν οι γυναίκες. Κάθε άνέβασμα ή κατέβασμα άγ ήρε την κινήσην να φαίνεται ολόκληρη ή εν μέρος, τό μέτρο δε τότε ηθικό μάτι άπήλανε προσεκτικά, εταστικά, λαχταριστά τό θέαμα, μέχρι θωρόν ώστε να πονή από τό γούρλωμα. Η σοφιστικός μόδα εξηκολούθησε και εφθασεν ό ποδάγυρος μέχρι και ύπερταύ τού γόνυτος, χωρίς τόρα πεά να κουφίζονται τά μάτια, ούτε να παίρη ή άνδρας, όπως τότε, τό κατόν της γυναικός, της όποιος ή καίλοσημη γάμπα τόν καθότα αιχμάλωτον.

Μέχρι τού 1900 τό θέαμα γυναικείας γάμπας έπληρώρετο άγαθία και ήμμοροόσε κανείς να χορήσιμ τό μάτι του μόνον εις τά θέαμα. Ήσαν τότε πολύ διαδεδομένα τά γυμνοθέατρα, τό άλλως γροσιό ως leg shous, ήμμερα τό θέαμα αυτό δεν εξυσηρετόν καμμία αισθητικήν άνάγκην. Οι λάτρεις τού καλού και τού όφραίου ήμμοροού να κωμωδούσαν τό άριστοτέρημα της καλλιτεχνίας, τό γυναικείον σώμα, τό όποιον διαλαλεί την σοφίαν τού Δημιουργού, χωρίς να Ξηροκαταπίουν και χωρίς να εντεινουν τό μάτι του. Η γυμνασιική εις τας γυναικείας είναι διαδεδομένη, εις τας άξιοαρεπιστέρας αναυλίας, ή χοροεπεριόδας δεν θεωρηται πλέον άσημος ό Έλληνικός κλασικός χορός, τον όποιον χορεύουν χορευτρια ενδεδυμένην άραχρονόφανα φορέματα, άρ δόναται κωρείς να εληη δι μία χορεύτρια. Έφθασεν εις τό σημείον να είναι κύριος των αισθησών του και να άφήγη την αισθητικήν να κυριαρχή των ενστικτων.

Είς την Αμερικάν οι γυναίκες διαπλάτουν όρασιότατα σώματα διά της γυμναστικής και των άρχαίων Έλληνικών

Η Δόρα Χάνσον, ή Ρεθέκα Λάμπελ και ή Έθελ Σαίντ Τζήνη, μαθητρια της έν Λός Άντζελες σχολής των φυσικών χορών, εις στάση φυσικήν. Είς τό κάτω μέρος της εικόνας είναι ή Μις Ρίγαν, μια από τας άριστέρας και ελαφροτέρας καλλιτέχνιδας τού χορού.

χορών, χοροθέαματα δε και πλαστικά άσκήσεις είναι ή κατεβήνωσις εις την όποιαν άγρόμεθα. Καί ενφω τό πρώτα χρόνια και μόνον με την εμφανίσην μιας γάμπας ό νέος και περιπόστερον ό γέρος, εβόλακετο εκτός έαυτού, όπως ό Μονουλιμάνος ήτο εις θέαν να εγκληματήση επί τη θέα άκυλιόπιου τό πρόσωπον γυναικός, σήμερα, οι άλλοτε άνήθικου θεωροφμεται μέδες και άσκήσεις, άναγνωρίζονται υπό πολλών ως παράγοντες της ήθικής.

Αυτή ή λέξις Έξωρος έχει την άρχήν της εις την ιδέαν ότι γυναίκα ή όποια έχει εκτεθειμένους τούς ώμους δεν είναι δυνατήν να είναι ήθική. Καί όμως ποίος σημερα δύναται να θέση εν άμφιβολία την ήθικήν μιας γυναικός διότι επήγεν εις τον χορόν με την άμφίσην τού χορού, τό ριελκοίε; Μήπως δεν δια θεωρηθή ήχι μόνον γελοία, αλλά και προσβητική ή γυναικεία εκείνη ή όποια θα ήπάγη εις τον χορόν με μίαν στολήν καλύπτουσαν τον λαιμόν μέχρι της κεφαλής και τούς βραχίονας μέχρι καρπού;

Αυτά γε ό χορός της Πάβας σημαίνει ότι οι σημερινοί άνθρώποι τείνουν να φθάσουν προς τό ιδεώδες έκτενο φυσικών αδένος εις τό όποιον είχαν φθάση οι άρχαίοι, οι όποιοι επέτειπον τας παρθένους να παρευρίσκονται εις τούς γυναικούς άγώνας;

Η κοινωνική και ήθική μας κατάνοσις είναι άσκήη πρόωρος, εν τοιούτοις ή ιστορία της εξελίξεως της γυναικείας άμφιέσεως διδάσκει ότι η ελευθερία της γυναικός ύπήρξε παράγωγον μάλλον ήθικής παρά άνηθικότητος. Παρατηρησάτε γίνεται εις τας χώρας όπου είναι έργλημα να φανή ή γάμπα ή και μόνον τό πρόσωπον της γυναικός εις τον δρόμον. Ν. Ι. Β.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Η ΠΕΝΤΑΡΙΤΣΑ

ΥΠΟ ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝ

ΑΙ ΤΑ εικοσιτέσσερα χωριά του Ηλίου ήταν θαρμύνα μέσα στο γιόνι, δεν ξεχώριζε το μάτι τίποτε. Το είχε στρώσει για καλά κάτω στο βέλο. Τό γιόνι έπεφτε παχύ και ή μικρή Βύτιγτζα έβλεπε όλους τους ανθρώπους, που περνούσαν βιαστικοί δίπλα της, σαν παπουδάκια.

— Παπού, δός μου μια πενταρίτσα να πάρω φαμί, έτσι να συγγορευθώ τα πεθωμένα σου!

Μά ο διαβάτης περνούσε βιαστικός και ούτε γύριζε να κοιτάξει την Βύτιγτζα.

Την είχε διώξει ή μητροιά της, ή κυρά Τριανταφυλιά, ή Τριανταφυλιά με τούρα, πρωί-πρωί από το σπίτι όπως έκανε δά και κάθε μέρα, για να βγή ένα γύρο στη ζετανιά, να μαζέψη καμιά δεκάρα.

— Καλέ, πώς να πάω σήμερα; Τά ρουχιά μου είναι τρύπια και κρωμένα. Τίποτα μέρα που είναι σήμερα και με τίποτα κρού, φυγή δεν θα είναι στο δρόμο. Πολύ φοβούμαι πως έδικα με στέλνεις, είπες στη μητροιά της ή μικρή Βύτιγτζα.

— Πάντα σό θα πήε το λογάνι σου, ακαμάτερα του δικούλου... Μ' αν δεν πής σήμερα γρονιάρα μέρα, που ο καθένας ανοίγει εύκολα το πουργί του για να σώση την φυγή του, πότε θα πής μορή; Δεν πήρες γκαμπού πως αβείο ζημερώνουν Χριστούγεννα;

— Αήπως ζημερώνουν για μένα; απήντησε με μικρό παράπονο ή μικρούλα.

Και ξεκίνησε χωρίς να πη άλλο λόγο, γιατί φοβόταν μην ανάψη ή μητροιά της και αρχίση να τή δέρνη, να της γλώνη τα νόζια της στο προσωπάκι της. Λύτα δε γινότανε κάθε μέρα, όταν ή μικρή άργουσε να ξεκινήση ή όταν γύριζε χωρίς να φέρη άρακά.

— Σερήγκλιο, πώς και παίζεις με τ' άλλα τα μούλια και δεν κυττάς τή δουλειά σου.

— Δεν έπαυζα, να μ'ή σώσω, ές το πη ή μανουλά μου, που με έβλεπε από και άπάνω!

— Έλα τώρα που θά μάς φέρης και τους πεθαμμένους για μαρτύρους!..

Και ή Τριανταφυλιά ζέσπαζε με όλα τή μανιά της, άπάνω στο μικρό κορτίσι.

— Άλλοτε κάλι:

- Σού δόσανε, μα ποιός ξέρει τί άγόρασε, λαμαργή, κι έφαγες;
- Μεκορήσα ν' άγοράσω γιατί το πρωί μ' έβιωσε νηστικιά...
- Τι κάνει, λέει, μπροούσε;

Η 16έτης Δωροθέα Νόος, εκ Ράμνου, Μαασ., ή ό-παία κατόπι διαγωνισμού έκεράσε την ύπνοσηφία την όποιαν είχε λημερώση ή έφημερίς της Βοστώνης. Πόστ, διά νά αποδείξη εις την κινηματογραφικήν Σχολήν Παράμασον.

Μια άλλη επιτυχομένη εις την διαγωνισιόν των όπιων προκηρύχθη ή έφημερίς της Βοστώνης. Πόστ, διά νά αποδείξη εις την κινηματογραφικήν Σχολήν Παράμασον, είναι ή εκ Νέας Όριέανης Διής 'Ιβου Χάρορι, έτών 18.

— Και... να μή με γκαπέ... μπουούσα, μα δεν άγκιζα πεντάρα, να μ'ή σώσω!.

Μά αυτή τή μέρα δεν έπιασε στο στόμα της τήν πεθαμμένη μάννα της, γιατί ή άλήθεια είναι πως είχε ζοδηφι με πενταρίτσα... μπήκε σε μια έικλησιά και άναψε ένα κερί για τήν πεθαμμένη μανουλά της.

Κάνοντας δεν της έδανε σήμερα τίποτα. Οι άνθρωποι έτρεχαν για να πάνε μια ώρα άρχήτερα από σπίτι τους, να ζεταρωθώ κοντά τήν πρωιά, κοντά στους δικούς τους. Η Βύτιγτζα που να πάη; Άν πήγαινε από σπίτι της θα την περίμενε ή μητροιά της για να τή γκαπήψη. Δεν είχε παρά μόνο μια πενταρίτσα που την κρατούσε σφιχτά μέσα στο ζυλιωμένο χεράκι της.

Κάθισε σ' ένα πεζούλι, μπροστά σε μια πόρτα για να ξεκουρασθί. Έβαζε ήλεκληρη. Τά ρουχιά της ήταν τρύπια και το χιόνι περνούσε μέσα στο άδύνατο κορμάκι της και το πάγωνε. Τά πόδια της δεν τή έννοιουσε. Χωρίς κάλτσες, με τρύπια παπούσια, κάτι παλτά του πατέρα της, χωρίς πάτους. Φορούσε κι ένα σάκι, το μόνο ζεστό ρούχο που είχε επάνω της και που είχε κουκουλωθί μ' αυτό.

Καθώς ήταν άδύνατη, μαύρη από το κρού, φαινόταν έτσι κουκουλωμένη σα γρηούλα, και όμως δεν ήταν άκωρη δόδεκα χρονών.

Την ώρα αυτή που αυτό το κακόμοιρο παγωμένο, καθισμένο στο πεζούλι, συλλογιζόταν τα θέσανα της μικρής της ζωούλας, στο σπίτι της έτοιμαζαν το γαγοπάτι για το αυριανό γλέντι.

Α, δεν έννοιουσε ή Τριανταφυλιά να σκάση τή ζαχαρένια της. Ένω έστελνε την προνοή της για ζετανιά και ο άνδρας της κείτονταν άρωστος από στρώμα παραλυτός χρόνια, αυτή έπαζε μέσα τον έρωμένο της το νωματάροχλ και δός του μελέδες, δός του κρασί, δός του κιθάρα και τραγουδι... καμιά φορά γόριζε ή μικρούλα και τήν έβρισκε μεθυσμένη και τότε είναι άνεκδιήγητα τό τί τραβούσε το έρωτο!

Έτσι λοιπόν κι άπόψε. Η Τριανταφυλιά έκανε από το κομπόδεμά της μια καλή προμήθεια για την αυριανή χρονιάτικη μέρα.

Έβρεσε τ' άγόρι της, ο νωματάροχλς, να μείνη εύχαριστημένος. Γι' αυτό περίμενε κι' όλας άνοσηφονα τή μικρή, για να της φέρη τή σημαρινή εισπραξι, να μωρέση να πάρη περισσότερο κρασί γι' τ' αυριανό ξεφάντωμα.

Η μικρή όμως δεν τολμούσε να γορήση. Τί είχε να πώρη! Καθισμένη εκεί στο πεζούλι άρχισε να συλλογιέται τά κατόνια της. Για μια στιγμή άναστενάξε: «Δέ με πέρνει, Θεέ μου, να ήσυχάσω! Βαρύθηκα πεάλο! Και να ξέρη κανείς πως ήταν δεν ήταν δώδεκα χρόνον.

Ήταν άδύνατο να γορήση, σπεί, τούλάχιστον άπόψε. Έβλεπεν ή μικρή μια κρυφή

έλικια πως ίσως την άλλη μέρα ή Χριστός θα της έδινε φώτιση τί πρέπει να κάνει. Έκει που μέσα στο μυαλάκι της άνάδουσε όλα αυτά, πέρασε ένας χωροφύλακας.

— Αί, τί κάνεις αύτου, τού; Δίν πής σπίτι σου να καμνηθή.

Στηλώθη και τράβηξε... Που όμως;... Σπίτι της έπιασε τής είπεν ο χωροφύλακας, άδύνατο! Τράβηξε κατά το λιμάνι. Πήγε εκεί στο μουράγιο, πίσω από μερικά σακιά που ήταν έτοιμα για φόρτωμα. Ω κούσ ώραία ήταν εκεί. Τά σακιά την προσέλασαν από τον αέρα και από το κρού. Έβλεπε πάντα κοντά στη θάλασσα είναι παιό ζέστα. Έκει πίσω από τά σακιά στην άκρη του μουράγιου φυγή δε θά μπορούσε να τή άνησυχήση, ούτε χωροφύλακας, ούτε άλλος κανείς. Ένοιωθε πως ήταν κουρασμένη, άρνημένη, από το σρέξιμο όλης τής ημέρας.

Τά μάτια της άρχισαν να γλαρώνουν. Πήρε δυό σακιά, τα έκανε στρώμα, άλλο ένα μαζιλάκι και με άλλο ένα σκέπασε τά παγωμένα ποδάρια της. Ήταν ένα όμοια κρεβάτι. Ούτε πέτρος παιά, ούτε κρού, δεξιά την προσέλασε ή στίβα των σακίων, άριστερά ένα καρδί. Ήταν σαν μέσα σ' ένα νεροθελιωτο παλτί, έπος θυμάταν κάποτε πως είχε άκουσει σ' ένα παραθύρι που της είχε διηγηθί ή μάννα της πριν πεθάνει, όταν ήτανε κείνη πολύ μικρούλα. Και μέσα στο παλτί αυτό κάποιος μάγισσα της έστρωσε κέπειο ύφασο καλακό κρεβάτακι.

Ο σκόλιος του καρδιού—παιεργό πάρη—ούτε γάργιζε καθόλου, καθόταν μόνο και τήν κούταζε έτσι καθώς ήτανε ταπωμένη. Ήσως να έννοιουσε κάτι παραπάνω από τους ανθρώπους.

Συλλογιζόταν λοιπόν το παραθύρι που της είχε πη ή μανουλά της πριν πεθάνει και σιγά-σιγά κλείσαν τα μάτια της και τήν έπιασε ή ύπνος. Μέσα στο μπουόκι της θυμήθηκε κάτι άλλα Χριστούγεννα όταν άκωρη ήτανε πολύ μικρή και ζούσε ή μάννα της. Είδα μπροστά της σαν σε όνειρο τήν παρασμένη εκείνη είκόνα.

Πότε ή πατέρα της ήταν καλά και ήρε από θραδός—σαν και σήμερα καλή ώρα—στο σπίτι και κουβάλησε διάφορα καλά για τήν αυριανή μέρα. Ή μάννα τής σε μια γωνιά ζυμωσαν τά χριστούγεννα. Και αυτή άκωρη μικρή, πολύ μικρή, καθόταν κοντά στη μάννα της και τό μπόι της δεν έφτανε ούτε ως τή σκάφη που μέσα άνάδουσε ή μάννα της τά χέρια της.

— Βύτιγτζα, βύτιγτζα... τής λέει ο πατέρας της, τή σηκώνει στα χέρια του και τή φιλάει.

— Βιάδε, μια κουλουρίτσα που έφτιασα για τήν Βύτιγτζα μας; τού λέει ή μητέρα της και τού έδειξε μια μικρή κουλούρα που είχε ζυμώσει επίτηδες γι' αυτή.

Έβλεπε τήν άλλη μέρα το τραπέζι στρωμένο όλημερίς.

Κόσμος πολός άπεκαινε στίτι τους για να τους εύχηθί. Και όλοι έτραγαν, έπιναν και όλοι άφαιναν στα χέρια τους τή μικρή Βύτιγτζα και λέγαν στην πατέρα της και στην μάννα της: «Νά σάς ζήρη!»

Και ένας από τους έννοιους, ίσως κομμάτι πετό ζωηρός απ' ε-λους, ίσως και λίγο πιαμένος, τήν πήρε τήν μικρή Βύτιγτζα και τήν έπιασε στα χέρια του και εκεί που τήν πετούσε ψηλά και πάλι τήν έπιανε, τού ξεφυγε άπό τά χέρια...

— Παναγία μου!.. Φώναξε ή μάννα της και έτρεξε κοντά της.

Η μικρή Βύτιγτζα δε θυμάταν άλλο τίποτα... μονάχα πως τήν άλλη μέρα ξύπνησε στη μανουλά της κοντά και άκουσε από το στόμα της κά πονετικιά φωνή: «Παιδί μου μήπως πονές;...»

Η πριγκίπισσα Μαργαρίτα της Βελγίας, κόρη του Πρίγκιπος 'Ανδρόφου, ή όποιαν φέρεται ως άποσηφία νύμφη του Περύγαλου της Ουαλλίας.

Τήν άλλη μέρα που όλος ο κόσμος γιόρταζε του Χριστού τή γέννηση, οι γαίτες από το καρδί, είδαν μέσα στον πάτο τής θάλασσας κάτι σαν άνθρωπινο σώ-

Τά φορέματα δά κοσμήματα με πλετά στουδωοκαμήλου έφέτος. Η Άμερικανική χοροδρία Γουάτσον, ή όποιαν ένκεκάνισσε τήν μόδων εν Παρισίους.

να. Τά νερά ήτανε άρακά ρηχά. Τό άνεύσασα. Ήσαν ένα μικρό κορτάκι. Πώς είχε πιασε, κανείς δεν έμαθε. Άποσηφόντος ή έπεσε χωρίς να όληνη... Τό δεξί της μονάχα χεράκι θρόνησε κλείσε στο κρατούσε σφιχτά τήν μόνη πενταρίτσα που της είχαν δώσει.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΧΟΡΝ

ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΘΕΡΜΑΝΣΙΝ ΤΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΠΟΛΟΥ

Ο καθηγητής Λόου, του Πανεπιστημίου του Λονδίνου, όποιαν είναι περίφημος διά τής ραδιοηλεκτρικής έφαρμογής εις άς έχει προσή, άσχολείται τώρα με ένα σκέδιον πραγματικώς γιγάντειον. Δέν πρόκειται δι' άλλο τι παρά εις τό να προσδοή όξια εις τά παγωμένα μέρη του Βορείου Πόλου, τά όποια να άναδεμανοούθιν διά τής διαβιβάσεως ηλεκτρικών ρευμάτων, από δυνατός έγκαταστάσει. Μόνον τά κώματα ταύτα θα είναι κώματα θερμαντικά. Οπως καταδείξη τό δυνατόν του έγχειρηματος, ο καθηγητής Λόου, επί παρουσίαν μερικων δημοσιογράφων, είτέλεσε διάφορα πειράματα εις τή έργαστηριόν του, αποδείξας μεταξύ των άλλων πραγμάτων τήν εξ άποστάσεως τήσιν ένός όγκου μαλλόδου, μέσον θερμαντικων κορμάτων.

— Βύτιγτζα του σώματος έγκείται εις τήν ύψηλάν του πνεύματος εις τήν γνώσην.

— Γύγισα και νοός αγαθά τώ βίω δόω.

— Γύγισα είναι ο Παράδεισος του σώματος.

— Έσο έγκρατής και σώφρων και δά είναι ύγιής.

ΕΛΕΟΝΩΡΑ ΔΟΥΖΕ — ΓΑΒΡΙΗΛ Δ' ΑΝΝΟΥΝΤΣΙΟ

ΥΠΟ ΕΥΓΥΧΙΟΥ ΒΟΝΑΣΕΡΑ

ΠΡΑΣΑΝΕ είνεσι χρόνια από τότε. Έγείρεα την Εύροπην, με τή λαχίζα του ανθρώπου που θέλει να ιδεί, γ' άνοση, να μάθη και να αισθανθή. Και χιλία χρόνια να ζήσης, πάτι δεν είναι άσχετά για να τα χορεύσης θλα. Φεύγοντας από της άγριους όμορφους των θυρών της Βοημίας, κατέληξα στή Βενετία. Έπήγαινα για πρώτη φορά, με την άποψη να μείνω άσχετό διάστημα, για να ξεκουραστώ από τα πολλά ταξείδια. Ένα πρωτό εδίδασσα στής έφημερίδες ότι έρχεται στή Βενετία ο Gabriello D' Annunzio, il diavolo Arcangelo dell' Italia, ο έσπυδος Άρχάγγελος της Ίταλίας, όσος τον ώνόμασαν ο έθνικός ποιητής και ουμπατριώτης του, Carducci, μαζί με την Eleonora Duse, τή μεγάλη Ίταλίδα ήθοποιόν και φιλενάδα του. Οι φίλοι και θαυμαστές του του έσπυαν μιά αποδοτική υποδοχή και τον έφεραν εν θριάμβω στή παλάτι που κατέλυσε. Τήν άλλην μέρα οι έφημερίδες με καταλαίω γραμματα έγραφαν ότι ο D' Annunzio, ύποχωρών εις τάς παρακλήσεις των θαυμαστών του, θά μιλούσε περί τέχνης, μέσα στή μεγάλη σάλα Dei Palazzo Ducale, τό παλάτι που έχρησίμευσεν άλλοιες όδες κατοικία των Δογών της κομοκρατίας της Βενετίας. Διά πρώτην φοράν θά μιλούσε ο D' Annunzio στή Βενετία και μέσα στήν παρόληρη σάλα. Τό πράγμα ήσαν πρωτοφανές. Η είσοδος θά επειρέσει οδ όσους ήσαν εφοδισμένοι με εισιτήρια με την ύπογραφή του Δημάρχου, γιατί έξω από τους Βενετσιάνους, έξοσιτάτευσαν από τό πεισό μακρονά μέρη της Ίταλίας διά την οσινήν έσπυτή. Οι Ίταλοι έβαλαν εις σέπείργειαν όλα τά μέσα, για να έπιτύχουν ένα εισιτήριον. Άνώτεροι έπάλληλοι, Βουλευταί, Έγγοι, Στρατιγοί, Καρδινάλιοι, Διαποσόμενοι, Ποιηταί, Λόγιοι, Δραματικοί Συγγραφεύς, Μουσουργοί, Καθηγηταί, έσοκοσθήσαν για να κατασώσουν να άκούσουν ένα άνθρωπον όμιλούσντα με ο άνθρωπος αυτός ελέγετο D' Annunzio. Και είναι άνθρωπος οδν τοδς άλλους ο D' Annunzio; "Οχι! Είναι ένας μεγάλος δημιουργός! Ίσον.... καιτι που συγγενεύει με Θεό. Τό ειπε και ο ίδιος, άπαντων κάποιος εις μίαν όχη πολύ ενούσιγη κριτική, που έγραφαν οι Ίταλοι δημοσιογράφοι για τό δελτία του Franceca Da Rimini. «Εγώ ειμαι ο Θεός και δεν μπορώ πια να ζήσω εν τω μέσθ άσέθων προσκονητών. Βίωθε ανάξιοι να μ' έχετε μαζί σας, Φεύγω και σάς άφνω άφραγούς. Και έφυγε για τή Γαλλία, από την όποιαν επείσθησε διαν έλθεισθήκη—ήθος Βάρδος της φυλής του—να δώση τό αιμά του ύπερ της άνεξαρτησίας του φυσίμε. Ούτε τά τέλη της Βαυλιώνας δεν έπαύσαν τόσον σιετην πολιορκίαν από τάς σιραιάς του Κόρου, όσον ή είσοδος του Palazzo Ducale από ανθρώπους που έκλιπαρούσαν γ' άκούσουν ένα άνθρωπον όμιλούσντα. Ο D' Annunzio γεννήθηκε ο' ένα χωριό, Abbadia, χωριόμένο οδ μιá πλαγιά του Βε.ουβίου, δίπλα στή Νεάπολι. Φαίνεται ότι ή πρώτη ζύμη, που κοιλπονάει, αιδώνες τόρα, μέσα στή σπλάχνα του ήφαιστείου, ξεσπώντας κάθε τόσο οδ κοινό και λάβα, εφώλησε μέσα στήν ψυχή του μεγάλου ποιητού. Στό χωριό αυτό τό μιλούν τή χειρότερη διάλεκτο, που δεν νοιάζον οδνε οι Ίταλοι.

Η καλλιτέχνης Μαρτίνα Κοτοπούλη εις την Βιολικήν Τραγωδίαν «Ίουδήθ».

Νίτσα Μορέττι, νεαρά καλλιτέχνης του Μονακού Θεάτρου εν Έλλάδι και χορεύτρια Έλληνικών χορών.

Και άρχίζει ο ποιητής να όμιλῃ και ή πρόστιχη διάλεκτος του χωριού τον μεταβάλλεται εις γλώσσαν του Δάντε και του Μανζίνι, του Κασινούτσι και του Πετραρχή, του Τάσσο και του Βονάτιου, και πάλλεται εις όφθόγγους εδγενικούς, που μοιάζουν οδν τό θελουδέσιο άγγιγμα των δαχτύλων οδ χορδές άρ-

πας, από τεχνίτη έμπνευμένο. Είναι κελάδιμα άηθονιού οδ άνοιξιατικο ξημέρωμα, είναι τό άπαλό τραγοδι του κυμάτου, που χύνεται και σπή στήν άμμουδιά, οδ άπειρα μεταξωτά, δλόδενκα άγνάκια. Είναι τό θρόισμα των φύλων των δένδρων, που άνεμίζονται από ζέφυρο άλωφρό, παλμός, στεναγμός στής ίσθός οτιγμός της σκέφρωσις και θύελλα οδ λίγο στήν άνάσαι της φωνής, και άκροαίηρο δόσμο, άφρονισμένο, χωρίς άνασασμή μπροστά στή γοητεία του θείου όμιλητού.

Σέ μιá οτιγηή, που άπερκόμος μιλούσε, όλος ψυχή, για τον Παρθενώνα και της Καρναίδες, σταιμαί, γυρίζει και προσηλώνει τά μάτια του οδ μιá κολώνα.... και.... ώ! Τό θαύμα! Τά μάτια του κόσμου πέφτουν στήν ίδια διεσθνοσι, και νά!.... από την κολώνα.... στήν άρχή άσχημάτιστο και σκιασμένο.... όλόφωτο οδ λίγο, προσβάλλει με ένδυνμα Έλληνικό, μαριμάζου ζωητανό άνάγλυφο—Καρνάτις—οδν μαγική άναπαράστασις του άρχαιου πνεύματος, της άρχαίας τέχνης, ή Eleonora Duse. Μόνον αυτή, ή μεγάλη ερωμένη του ποιητού, ή πνευματική του φιλενάδα, κατάρρωσε να

Ο καλλιτέχνης κ. Γιάννης Άποσταλίδης, εις τον ρόλον του Όλοφρονου, της τραγωδίας «Ίουδήθ».—Θιάσος Κοτοπούλη.

κνό, κι' διαν άπλητιόμενος άπλόνης τή χείρα που ζητώσας στήριγμα και καταπόγιο, για να ξεκουράσθης τό σάμα τό ξεχαρβαλωμένο και τή σπαταμένη σου ψυχή, μιá λάμψη άπείτου και αιφνιδιαστική, οδν από φρωτεινό μετέωρο, οδν από άστροπελέκι, οδ θρίσκει μέσα οδ βαθύ ύνερο, θρυμματισμένο, γ' άγκυλιάζης όχη πειά σιδ θρόνο της περιπόθητης νύφης, με τά πόδια του σταυρού του μαρτυρίου.... του αϊώνιου και άσάλευτου, οτιός αδώνες.... του Γολγοθά.

Γύρω σου, δέν άνασαιει τίποτε. Κάτω από την πεδιάδα φουάει άνεμος χλιαρός, που σου φέρνει στή ρουθούνια τή μαρματινή μυρωδιά κουφαριών, και πέρα.... μακρονά.... μονομυρίζει θουβά ο κεραινός....

ΕΥΓΥΧΙΟΣ ΒΟΝΑΣΕΡΑΣ
Νέα Υόρκη, Δεκέμβριος, 1925.—

- Μετά τον Θεόν πιστευε εις την έργασίαν.
- Όπως τό ήλις άλαίξει τό φαιγνόν, οδτι και ή έργασία την εδχαριστιοησι.
- Νέος έάν ποθέσης, γήρας ξεεις εύθαλής.
- Έν ίδρώτι του προσώπου σου φαγειν' τον άφρον σου.
- Έάν θέλης γνώσιν, πρέπει να κοπιώσης δι' αυτήν, έάν θέλης τρωφήν πρέπει να κοπιώσης. Έργασία είναι ο νόμος.

Η ΕΡΓΑΣΙΑ

Έάν έχης μεγαλοφυάν, ή έργασία την αξάνει έάν δέν έχης, ή έργασία θά την άναπληρώση.
Έ γνωίσις οδηγεί την πράξιν ή οδ πράξις αξάνει την γνώσιν.
Ούδεις εργάζεται βαρύτερον από τον άνθρωπον που δέν έχει τακτικήν έργασίαν.
Είναι καλλίτερον να ιτιμώτερον πράγμα να είναι τις έργατής και να κερδίξη ό,τι έξοδεύει, παρά να ζή εις θέρως άλλων.
Έκαστος δέον να άνεύρη την κλίση του εις τό ίδιον του επάγγελμα και κατόυν να προσοκληθή εις αυτό άν θέλη να είναι επιτυχής.
Ποιό μη σκέπτεσαι άν παρατηρήσαι ή όχη εργάζου μετά του αυτού ζήλου και εδουσιεδή-

Ο καλλιτέχνης Α. Ροντιέρος εις την τραγωδίαν «Ίουδήθ».—Θιάσος Κοτοπούλη.

οίως πάντοτε.
Πολλάκις ο άνθρωπος άποτυγχάνει να κάμη κάτι τι μέγα, διότι διατεεί αυτό εις δύο μισά.
Ο καλός εργάτης έχει ένυνητήριον.

“Ο ΕΡΩΣ ΚΑΙ Ο ΝΟΜΟΣ ΔΙΑΖΥΓΙΟΥ”

ΚΛΘΕ νόμος, ο οποίος ζητεί ένα θύμα είναι κακός και διάβροτος. Ο νόμος διαζυγίου της Νέας Υόρκης είναι τοιαύτος. Βασίζεται επί της πρωτογενούς ιδέας ευδαιμόνιας, όχι επί δικαιοσύνης και δικαίου. Πήδη δύο σύζυγοι διαζευχθούν εις την Παλαιάν αυτήν, αρκεί ο ένας ή ο άλλος να σωθή μέσα εις τὸν κέρδιον τὸν σκανδάλου, να ἐκτεθῇ δημοσίᾳ και νὰ μαστιγώθῃ μετὰ μαστίγιον τοῦ σκανδάλου.

Ἐάν τις τέτοιος νόμος εἴη λειψάνον τῶν σκοτεινῶν αἰώνων. Εἰς τὴν ἰδέαν μου περιπίπτει, ἐπιπέθῃ δὲ κ. Στάκς ἐλήρησεν και ἔλαβε τὸ διαζύγιον, ἔπειτα, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνη, ἡ ἄσπι, κατὰ τὴν κοινὴν γνώμην, ἔκπεσε νὰ εἴμαι κηλιδωμένη. Ἐὐ σκάνυός της ἔλαβε τὸ διαζύγιον εἰς τὴν Νέαν Υόρκην, θὰ εἴπουν πολλοὶ μετὰ κοχθῶν, χαίροντες, διὰ τὸ ἡξίουσαν τὴν ἀκριβὴς σημαίνει αὐτῷ.

Ἐὐσον δὲ ἐμὲ, δὲν ἀσθάνομαι οὐτε ἐνοχλή, οὐτε ἐντροπῆν, μόνον ἐντροπὴν διὰ μίαν τόσο μεγάλην Πολιτείαν, ὡς ἡ Νέα Υόρκη, ἡ ὁποία ἔχει ἕνα τοιοῦτον νόμον. Ἡ μόνη ἐντροπὴ και ἀτιμία δὲ ἐμὲ θὰ ἦτο ἂν ἐξηκολούθουν νὰ ζῆ μετὰ τὸν κ. Στάκς, ἄφοσι ἔκπεσε νὰ τὸν ἀγαπῶ. Καὶ ὁμοίως ὁ κ. Στάκς θὰ ἠσθάνοτο ἀσχος και ἐντροπῆν, ἂν ἐξηκολούθει νὰ ζῆ μετὰ ἐμὲ, ὅταν ὁ ἔρωσ του εἴεν ἀποδάνει.

Ὁ ἔρωσ εἶναι πάντοτε δικαιολογημένος και δὲν εἶναι ποτὲ ἀτιμία, εἴτε ἔχει νομιμοποιηθῆ ἀπὸ τὸν εὐνοϊκῶν ἢ ἱεροῦ, εἴτε ὄχι. Δὲν ἀνάγκη τίποτε τόσο ταπεινωτικόν, ὡς ἡ ἐξακολούθησις τῶν σχέσεων δύο συζύγων, ὅταν ὁ ἔρωσ των ἔχει ἀποδάνει. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀληθινὸν σκάνδαλον, και ἂν ἡ ἰδίᾳ μου περὶ τὴν χρῆσιν αὐτῶν εἰς τὸ νὰ ἐπισηθῆ τὴν προσοχὴν εἰς τὴν ἀκριβέτητα τοῦ περὶ διαζυγίου νόμου της Νέας Υόρκης, θὰ ἀσθάνομαι ἐπὶ ἐκεῖνον, τὸ ὁποῖον τὸ κοινὸν θέλει νὰ νομίσῃ ἀτιμίαν μου, ἔχει ἐξυπαχθεῖ ἕνα καλὸν σκάνδαλον.

Ἦτο τυπικὸν τῆς Ρὸς Πάστορ Στάκς, ἡ ὁποία εἰς δὴν της τῆς ζωῆν ἠπήρησεν τὴν περιφρονησὴν και τὰς κατηγορίας τοῦ μεγάλου κοινού, τὸ ὁποῖον δὲν συναφῶν μετὰ τὰς ἰδέας της, ὅτι ἐκράτει τὴν κεφαλὴν ὑψηλά, ἐνθὸς ἀμίλιε διὰ τὸ διαζύγιον, τὸ ὁποῖον ἔλαβε ὁ ἐκατομμυριώχος σκάνυός της Φίλιπ Στάκς, κατηγορήσας αὐτὴν, ὅτι εἴχε σχέσι μετὰ κἀποιον ἐκόν Γερμανίαν.

Ἐδὲν ἀπόκει ἀλλοθεν οὐτε εἰς ἕνα προσωπὸν ἔρωτα, ἕνα σφαιρικόν ἔρωτα, ἕνα ἑθροισθῆσαν ἢ κα Στάκς, ἀδύτι κἀθε ἔρωσ εἶναι δικαιολογημένος, ἀδύτῳ ἀφορῶν πῶσον σύνταμος εἶναι, διὰ ἕμ' ὄσον ἀσχος, ἔρωσ γενέσκει και ἐξυπαχθεῖ τοὺς ἱδόντας. Ὁ νόμος της Νέας Υόρκης προσπαθεῖ νὰ κἀμῃ τὸν ἔρωτα κἀτι, ποδ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνεγοσθῇ εἰς τὸν κἀδικαι και τὸν ἀνομίαι σκάνδαλον και ἀτιμίαν, ὅταν ἡ προσπαθεῖ ἀποτέλλῃ. Ἐάν τις νόμος, ὁ ὁποῖος διατηρεῖται, ἐκτεθῇ ὁ νόμος τὸ δικαστικὸν και ὅτι διὰ τὸ σκάνυον ἀναπάντα, εἶναι μία ταπεινωτικὴ και κασσερτικὴ σχέσις.

Ἐὐὐὐ ὅταν ὁ ἔρωσ ἀποδάνει»
Ἡ φράσις ἐξήληθε πολλὰκι ἀπὸ τὴν χεῖρ της Ρὸς Πάστορ Στάκς και κἀθε φωνὴν ἦτο ὡς ὁ νεκρὸς κἀδων τοῦ εἰδύλλου, τὸ ὁποῖον ἐθεωρήθη ἀληθινὸν θαῦμα πρὶν ἀπὸ ἐκων σην ἔτη, ἕνος εἰδυλίου, τὸ ὁποῖον ἀπῆλθε και εἰς τὴν Ἀμερικὴν, τὴν ἰδίαν της ἰσότητος ἦτο σχεδὸν μοναδικόν. Ὅταν τὴν ἔλαβεν τοῦ Φίλιπ Στάκς, πολυκατομμυριώχου ἀπογόνου τῶν Κιβερνητῶν της Μασαχουσέτης,

Ἡ Κ. ΣΤΑΚΣ, ΤΟ «ΡΟΔΟΝ ΤΟΥ ΓΚΕΤΤΟ» ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΙ ΠΙΚΡΑ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΔΙΑΖΥΓΙΟΥ ΝΟΜΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΖΗΤΕΙ ΟΠΩΣ Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ἢ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΓΙΝῆ ΗΡΩΪΣ ΚΑΠΟΙΟΥ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ ΠΡΙΝ ΛΑΒῆ ΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟΝ

ὁπῆς, κτανοσίου και μέλους τῶν πλείων ἀριστοκρατικῶν λεσχῶν, και τῆς Ρὸς Χάρριετ Πάστορ, εθροιστῆς Ἐθραίας, τοῦ ἑλῶδου τοῦ Γκέττο, ἀπέλαλλον τὸ ἔθνος ἠσθάνθη συμπάθειαν διὰ τὸ εἰδυλίου αὐτῷ, τὸ ὁποῖον εἰσῆμπε τὴν ἔνωσιν της Πέμπετης Λεωφόρου και τοῦ Ἐστ Σάιντς.

Και τῶρα ὁ ἔρωσ εἶναι νεκρὸς. Τὰ ψυχὰ ἢ εἰσθηνικὰ ἐλέμηματα της ἀριστοκρατίας και αἱ τρωμαὶ προσηνείαι τῶν ἀναγογῶν ἔχουν ἱκανοποιηθῆ. Ἀλλὰ δὲ ἐκείνοις, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν, ὅτι ὁ ἔρωσ ἐλάπει και ὑποφέρει και ἀπομένει, αὐτὸ εἶναι μία λυπηρὰ διάφρασις, διὰ τὸ ἀπέδοτε ὁ ἔρωσ δὲν ἦτοσαν ἕνα ἀνδρὸς και μίαν γυναῖκα ἀπὸ πλείων ἀντίθετα σημεῖα της κοινωνίας, ὅπως εἶναι ἦτοσαν τὸν Φίλιπ Στάκς και τὴν Ρὸς Χάρριετ Πάστορ.

Ἡ ὁκογένεια τοῦ κ. Στάκς ἔχει θαθείας οἴκους εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν ἱστορίαν. Οἱ πρόγονοὶ τῶν ἐκείνωντο μετὰ τὸν Ἰδρωτὸν της Δημοκρατίας. Ὁ πατήρ του ἦτο ὁ Ἄνστον Φίλιπ Στάκς, ἐκατομμυριώχος τραπεζίτης. Ὁ ἀδελφὸς του, ὁ ἀιδεοματῶτος Ἄνστον Φίλιπ Στάκς, νεώτερος Ἐπισκοπικῶν ἱεροῦ, ἦτο τότε γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου Ταῆλ. Ὁ δῖος Φίλιπ Στάκς εἴχε ἀποστρατῆσαι ἀπὸ τὸ Ταῆλ τῷ 1892 και δὲν ἦτο κανεὶς παρὰ τῶν νεοῦς, ὅταν ἀπονευθῆ τὴν Ρὸς Πάστορ, δικατορία ἐτη ἀφῶτερον. Ἦτο 88 ἐτῶν, εἴχε λάβει τὸ δίπλωμα της Ιατρικῆς, ἦτο πρὸς τῶν μὲν ἀσθηθρομικῆς ἐπαρῆσε και γενικῶς ἀνθρωπῶς τοῦ μεγάλου κόσμου. Ἡ περιουσία του τότε ὑπελόγητο εἰς 5,000,000 δολλάρια.

Τὰ φιλανθρωπικὰ ἔργα ἔκαμναν μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τὸν Κόν Στάκς και τῷ 1902 ἀφῆκε τὴν οὐλίαν του ἐπὶ της Λεωφόρου Μόδισον και ὑπέστη νὰ κατοικήσῃ εἰς τὸ ἘΓουίνδερστου Στέτλεμεντ, εἰς τὴν Ἀνατολικὴν πλευρῶν της πόλεως. Ἐπὶ ἔτη προηγουμένως ἐργάζετο ἐκεῖ και εἴχε πρῶτος εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι εἰς τὴν ἀπλήν, φρονικὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ μέρους ἐκεῖνον ἤμποροῦσε νὰ εὐρη μεγαλύτερας εὐκαιρίας, πρὸς ἀνάπτυξιν και ἀποτεκδήλωσιν, παρὰ εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ ἰδικοῦ τοῦ κώλου, ὅπου κτανωμικαὶ και ἄλλα ἀποχρεώσεις τοῦ ἔπεσαν τὸν περὶ ὁσῶρον καιρὸν του. Αὐτὸ τὸν ἔφερε πλησιέστερα πρὸς τὴν τῆχην του, πρὸς τὴν γυναῖκα, ἡ ὁποία ἐπερόκειτο νὰ μοιρασθῇ εἰκοσὶν ἔτη της ζωῆς του. Ἡ Ρὸς Πάστορ ἔγραψε τότε εἰς μίαν Ἐθραϊκὴν ἐφημερίδα. Εἴχε γεννηθῆ τῷ 1879 εἰς ἕνα μικρὸν Ἐθραϊκὸν συνοικισμόν της Ρωσσίας, ἀλλ' ὅταν ἐγενε τῶν ἐτῶν, αἱ γονεὶς της ἔκτανον εἰς τὸ Λονδίνον και ἐγκατεστάθωναν εἰς τὴν ἀκρόασιν και γυναικὴν κεραμέριον τῆς Χρῆστικῆς τοιαυτέ.

Αὐτὸ ἦτο κατὰ τὴν ἐσοχὴν τοῦ Ἐτῆκ δὴ Ρίππερ, ὁ ὁποῖος εἴχε καταταράξει τὴν Ἀγγλίαν μετὰ τὴν θεορὰ τοῦ κωκομῆμα, και ἡ Ρὸς δὲν ἐλησημόνησε ποτὲ τὸν τῶριν τῆς παιδικῆς της ἡλικίας.

Ὅταν ἡ Ρὸς ἐγενε 12 ἐτῶν, οἱ γονεὶς της μετηνάστασαν εἰς τὴν Ἀμερικὴν και ὑπέσαν εἰς τὸ Κλίβελανδ. Ἡ ὁκογένεια ἦτο πολὺ πτωχὴ και ἡ Ρὸς γοήγορα ἤρξατο νὰ ἐργάζεται εἰς ἕνα ἐργοστάσιον σιγάρων, ὅπου ἔμενε δέκα ἔτη.

Ἀλλ' ἐνθὸς ἐργάζετο ἡ Ρὸς, ἐκπέτετο και ἀνερεθετο και τὰς σκέψεις της και ὄνειρά της τὸ ἐξέφραζεν εἰς σέλιχους. Τὴν νύκτα, ἔκπειτα ἀπὸ δέκα ὠρῶν ἐργασίαν, ἐθροισεν ἀκόμη καιρὸν νὰ γοήγη τὰ παιηματα της και εἰς τὸ τέλος φίλοι τὴν συνεβόλησαν νὰ τὰ στείλῃ εἰς μίαν ἐφημερίδα. Τὰ ἔστειλε και ἔγινον δεκτὰ.

Μετ' ἄλλων ἐκείδῃς περισσώτερα ἐλὸ τὰ ποιήματα της, παρά ἀπὸ τὴν ἐργασίαν της, ἀλλ' ἡ ὑγεία της ἤρχισεν νὰ κλονίζεται ἀπὸ τὴν πολλὴν ἐργασίαν και ἐγραμην εἰς τὸν ἐκδότην της ἐφημερίδος, ὅτι ἔπερε νὰ ἐγκαταλείρη τὴν πληθὴν ἢ τὴν αἰμαροκίαν και διὰ ἀσφαρίσει νὰ ἐγκαταλείρη τὴν ποιήσιν. Ὁ ἐκδότης εἰς ἀπάντησιν της προσέφερε μίαν θέσιν εἰς τὴν ἐφημερίδα του. Καὶ ἔτσι ἡ Ρὸς Χάρριετ Πάστορ, ἐργάτις αἰμαροκίαν, ἔκαμεν ἕνα ἴδιον περισσώτερον πρὸς τὸν Φίλιπ Στάκς, τὸν πολυκατομμυριώχον.

Ἡ Ρὸς ἔγραψε μίαν στήλην, ἡμὲν τὸν τίτλον Ἐμῖς τὰ κορίτσια, και μίαν ἡμέραν ἔγραψε τὰ ἑξῆς: Ἐμὴ ἀφῆτε νὰ περῶσῃ μία ἡμέρα χωρίς νὰ προσθέσεται τοὺλάχιστον μίαν λέξαν εἰς τὸ κτίσιον τοῦ χαρακτήρος σας.

Ἐμὴ παρὰλείπετε νὰ ἴδτε τὴν εὐτυχίαν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἐργατῶν μετὰ τοῦ ὁποῖου ἔργασθε εἰς σέλιχον. Ἐμὴ παρὰλείπετε νὰ λάβετε νέας ἀποφάσεις, ὅταν αἱ παλαιαὶ γίνονται κακαὶ συνήθειαι.

Ἐμὴ λησημονεῖτε, ὅτι ὁ πλοῦτος τοῦ χαρακτήρος εἶναι πολὺ ἀνώτερος τοῦ ἕλικου. Ἐμὴ κεριμένετε ἀπὸ ἄλλων νὰ σὰς κἀμουν ἐνθῶν, ἀλλὰ προσπαθήσατε νὰ κἀμτε ἄλλους εὐτυχεῖς. Ἐμὴ πρῶτε γυναικῶν μετὰ κἀνὰ, ἀλλὰ οἰκεία μετὰ ἄλλων.

Ἐμὴ πῆτε μεθυστικὰ ποτὰ. Ἐμὴ ἀργέσατε. Ἐμὴ σκεθρομιάζεστε. Ἐμὴ κατακατεῖτε τὰς καλὰς λέξεις. Ἐμὴ πρῶτεσθε.

Ἐνα ἡμὲν τὰ προβλήματα ποδ ἐδασάτιζαν τῶς Ἐθραίας γονεὶς ἦτο ὁ γάμος τῶν τέκνων των μετὰ ἄλλοιστος, και ἡ Ρὸς Πάστορ σιγὰ ἔγραψε περὶ αὐτοῦ. Συνήθως συνεβόλησε τὰς νεαράς Ἐθραίας νὰ ἀκούουν τοὺς γονεὶς των και νὰ ἀναδρῶνται Ἐθραίως.

Ἀλλὰ τῷ 1904 ἦλθεν ἡ εἰδησις, ὅτι ὁ Ἰσραὴλ Ζάγκουὶ, περίφημος Ἐθραϊκὸς συγγραφεὺς, εἴχε ἀναδρῶνθῆ εἰς τὸ Λονδίνον μίαν ἀλλοιστον. Ὁ γάμος ἀνεστάσσε τὸ Ἐστ Σάιντς και κτανερίθη ἀπὸ τοὺς θεοδοῦξους Ἐθραίους. Ἀλλὰ τότε ἡ Ρὸς Πάστορ, ἡ ὁποία εἴχε ἦδη γνωστὸν τὸν κ. Στάκς, παρουσιάσθη ἐντελὴς διάφρασις, γράμματα εἰς τὴν στήλην της:

Ἐπὸ τοῦ γάμου τοῦ Ζάγκουὶ, κτανερίθη φανεραὶ εἰς τὸ πρῶσον κἀθε Ἐθραίου και παντοῦ, τὸν θεορῶν ὡς τραγητῶν... Ὅσον ἀφορῇ ἐμὲ, δὲν ἐνδιαφέρομαι ἕνα ἕνα. Ὅταν ἕνας Χριστιανὸς και μία Ἐθραία ἀναδρῶνται και ἡ ζωὴ των δὲν εἶναι ἀρμονική, ὅλα ἔχουν και νὰ ποῦν. Ὅταν δύο Ἐθραία ἀναδρῶνται και διαφωνοῦν, κανεὶς δὲν ὀλεει τίποτε.

Ἐγὼ νὰ εἴχε κἀποιαν προσιθῆσιν ἡ Ρὸς, ἐπὶ πολὺ ἀπέφραγε νὰ συναντήσῃ τὸν Κόν Στάκς. Τὸ ἔργον του εἰς τὸ Ἐστ Σάιντς εἴχε ἐκπέσει τὴν γενικὴν προσοχὴν και ὁ ἐκδότης της ἐφημερίδος ἐπέτει τὴν Ρὸς νὰ λάβῃ μίαν συνέντευξιν. Ἡ Ρὸς ἐπῆγε χωρίς κἀμμίαν προθυμίαν, και κτανερασιστήθη διὰ τὸ δὲν ἔχον. Ἀλλ' ὁ ἐκδότης της εἴπε, ὅτι ἔπερε και ἕνα ἕνα ἕνα ἀναδρῶνθῆ, ὅταν ἔλαβε ἕνα κἀμμίαν ἀναδρῶνθῆ και ἡ Ρὸς ἠγαγάσθη ἀπὸ τὴν ἐπίτη ἐπίτηδες μίαν συνέντευξιν.

Μετὰ τὴν πρῶτην συνάντησιν ὅλα εἰς φῶθον της ἐξηρανοῦσθησαν. Ἦχε τὸν Κόν Στάκς ἐνδιαφέρονται και οὐδῶν και εἰς τὸν Κόν Στάκς ἔκαμεν ἐντύπωσιν ἡ ἔραία ἔΡὸς δὲν δὴ Γκέττο, ὅπως ἦτο γνωστὸ ἡ ἑνὴ δημοσιογράφος. Ἡ Ρὸς ἤρχισεν νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ ἔργον τοῦ Κόν Στάκς και εἰς τὸ τέλος κτανερίθη ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα και ἐγενε δωρῆς του.

Ἐμὴ ἀφῆτε νὰ περῶσῃ μία ἡμέρα χωρίς νὰ προσθέσεται τοὺλάχιστον μίαν λέξαν εἰς τὸ κτίσιον τοῦ χαρακτήρος σας. Ἐμὴ παρὰλείπετε νὰ ἴδτε τὴν εὐτυχίαν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἐργατῶν μετὰ τοῦ ὁποῖου ἔργασθε εἰς σέλιχον. Ἐμὴ παρὰλείπετε νὰ λάβετε νέας ἀποφάσεις, ὅταν αἱ παλαιαὶ γίνονται κακαὶ συνήθειαι. Ἐμὴ λησημονεῖτε, ὅτι ὁ πλοῦτος τοῦ χαρακτήρος εἶναι πολὺ ἀνώτερος τοῦ ἕλικου. Ἐμὴ κεριμένετε ἀπὸ ἄλλων νὰ σὰς κἀμουν ἐνθῶν, ἀλλὰ προσπαθήσατε νὰ κἀμτε ἄλλους εὐτυχεῖς. Ἐμὴ πρῶτε γυναικῶν μετὰ κἀνὰ, ἀλλὰ οἰκεία μετὰ ἄλλων. Ἐμὴ πῆτε μεθυστικὰ ποτὰ. Ἐμὴ ἀργέσατε. Ἐμὴ σκεθρομιάζεστε. Ἐμὴ κατακατεῖτε τὰς καλὰς λέξεις. Ἐμὴ πρῶτεσθε.

Ἐνα ἡμὲν τὰ προβλήματα ποδ ἐδασάτιζαν τῶς Ἐθραίας γονεὶς ἦτο ὁ γάμος τῶν τέκνων των μετὰ ἄλλοιστος, και ἡ Ρὸς Πάστορ σιγὰ ἔγραψε περὶ αὐτοῦ. Συνήθως συνεβόλησε τὰς νεαράς Ἐθραίας νὰ ἀκούουν τοὺς γονεὶς των και νὰ ἀναδρῶνται Ἐθραίως.

Ἀλλὰ τῷ 1904 ἦλθεν ἡ εἰδησις, ὅτι ὁ Ἰσραὴλ Ζάγκουὶ, περίφημος Ἐθραϊκὸς συγγραφεὺς, εἴχε ἀναδρῶνθῆ εἰς τὸ Λονδίνον μίαν ἀλλοιστον. Ὁ γάμος ἀνεστάσσε τὸ Ἐστ Σάιντς και κτανερίθη ἀπὸ τοὺς θεοδοῦξους Ἐθραίους.

Ἀλλὰ τότε ἡ Ρὸς Πάστορ, ἡ ὁποία εἴχε ἦδη γνωστὸν τὸν κ. Στάκς, παρουσιάσθη ἐντελὴς διάφρασις, γράμματα εἰς τὴν στήλην της:

Ἐπὸ τοῦ γάμου τοῦ Ζάγκουὶ, κτανερίθη φανεραὶ εἰς τὸ πρῶσον κἀθε Ἐθραίου και παντοῦ, τὸν θεορῶν ὡς τραγητῶν... Ὅσον ἀφορῇ ἐμὲ, δὲν ἐνδιαφέρομαι ἕνα ἕνα. Ὅταν ἕνας Χριστιανὸς και μία Ἐθραία ἀναδρῶνται και ἡ ζωὴ των δὲν εἶναι ἀρμονική, ὅλα ἔχουν και νὰ ποῦν. Ὅταν δύο Ἐθραία ἀναδρῶνται και διαφωνοῦν, κανεὶς δὲν ὀλεει τίποτε.

Ἐγὼ νὰ εἴχε κἀποιαν προσιθῆσιν ἡ Ρὸς, ἐπὶ πολὺ ἀπέφραγε νὰ συναντήσῃ τὸν Κόν Στάκς. Τὸ ἔργον του εἰς τὸ Ἐστ Σάιντς εἴχε ἐκπέσει τὴν γενικὴν προσοχὴν και ὁ ἐκδότης της ἐφημερίδος ἐπέτει τὴν Ρὸς νὰ λάβῃ μίαν συνέντευξιν. Ἡ Ρὸς ἐπῆγε χωρίς κἀμμίαν προθυμίαν, και κτανερασιστήθη διὰ τὸ δὲν ἔχον. Ἀλλ' ὁ ἐκδότης της εἴπε, ὅτι ἔπερε και ἕνα ἕνα ἕνα ἀναδρῶνθῆ, ὅταν ἔλαβε ἕνα κἀμμίαν ἀναδρῶνθῆ και ἡ Ρὸς ἠγαγάσθη ἀπὸ τὴν ἐπίτη ἐπίτηδες μίαν συνέντευξιν.

Μετὰ τὴν πρῶτην συνάντησιν ὅλα εἰς φῶθον της ἐξηρανοῦσθησαν. Ἦχε τὸν Κόν Στάκς ἐνδιαφέρονται και οὐδῶν και εἰς τὸν Κόν Στάκς ἔκαμεν ἐντύπωσιν ἡ ἔραία ἔΡὸς δὲν δὴ Γκέττο, ὅπως ἦτο γνωστὸ ἡ ἑνὴ δημοσιογράφος. Ἡ Ρὸς ἤρχισεν νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ ἔργον τοῦ Κόν Στάκς και εἰς τὸ τέλος κτανερίθη ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα και ἐγενε δωρῆς του.

Ἐμὴ ἀφῆτε νὰ περῶσῃ μία ἡμέρα χωρίς νὰ προσθέσεται τοὺλάχιστον μίαν λέξαν εἰς τὸ κτίσιον τοῦ χαρακτήρος σας. Ἐμὴ παρὰλείπετε νὰ ἴδτε τὴν εὐτυχίαν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἐργατῶν μετὰ τοῦ ὁποῖου ἔργασθε εἰς σέλιχον. Ἐμὴ παρὰλείπετε νὰ λάβετε νέας ἀποφάσεις, ὅταν αἱ παλαιαὶ γίνονται κακαὶ συνήθειαι. Ἐμὴ λησημονεῖτε, ὅτι ὁ πλοῦτος τοῦ χαρακτήρος εἶναι πολὺ ἀνώτερος τοῦ ἕλικου. Ἐμὴ κεριμένετε ἀπὸ ἄλλων νὰ σὰς κἀμουν ἐνθῶν, ἀλλὰ προσπαθήσατε νὰ κἀμτε ἄλλους εὐτυχεῖς. Ἐμὴ πρῶτε γυναικῶν μετὰ κἀνὰ, ἀλλὰ οἰκεία μετὰ ἄλλων. Ἐμὴ πῆτε μεθυστικὰ ποτὰ. Ἐμὴ ἀργέσατε. Ἐμὴ σκεθρομιάζεστε. Ἐμὴ κατακατεῖτε τὰς καλὰς λέξεις. Ἐμὴ πρῶτεσθε.

Ἐνα ἡμὲν τὰ προβλήματα ποδ ἐδασάτιζαν τῶς Ἐθραίας γονεὶς ἦτο ὁ γάμος τῶν τέκνων των μετὰ ἄλλοιστος, και ἡ Ρὸς Πάστορ σιγὰ ἔγραψε περὶ αὐτοῦ. Συνήθως συνεβόλησε τὰς νεαράς Ἐθραίας νὰ ἀκούουν τοὺς γονεὶς των και νὰ ἀναδρῶνται Ἐθραίως.

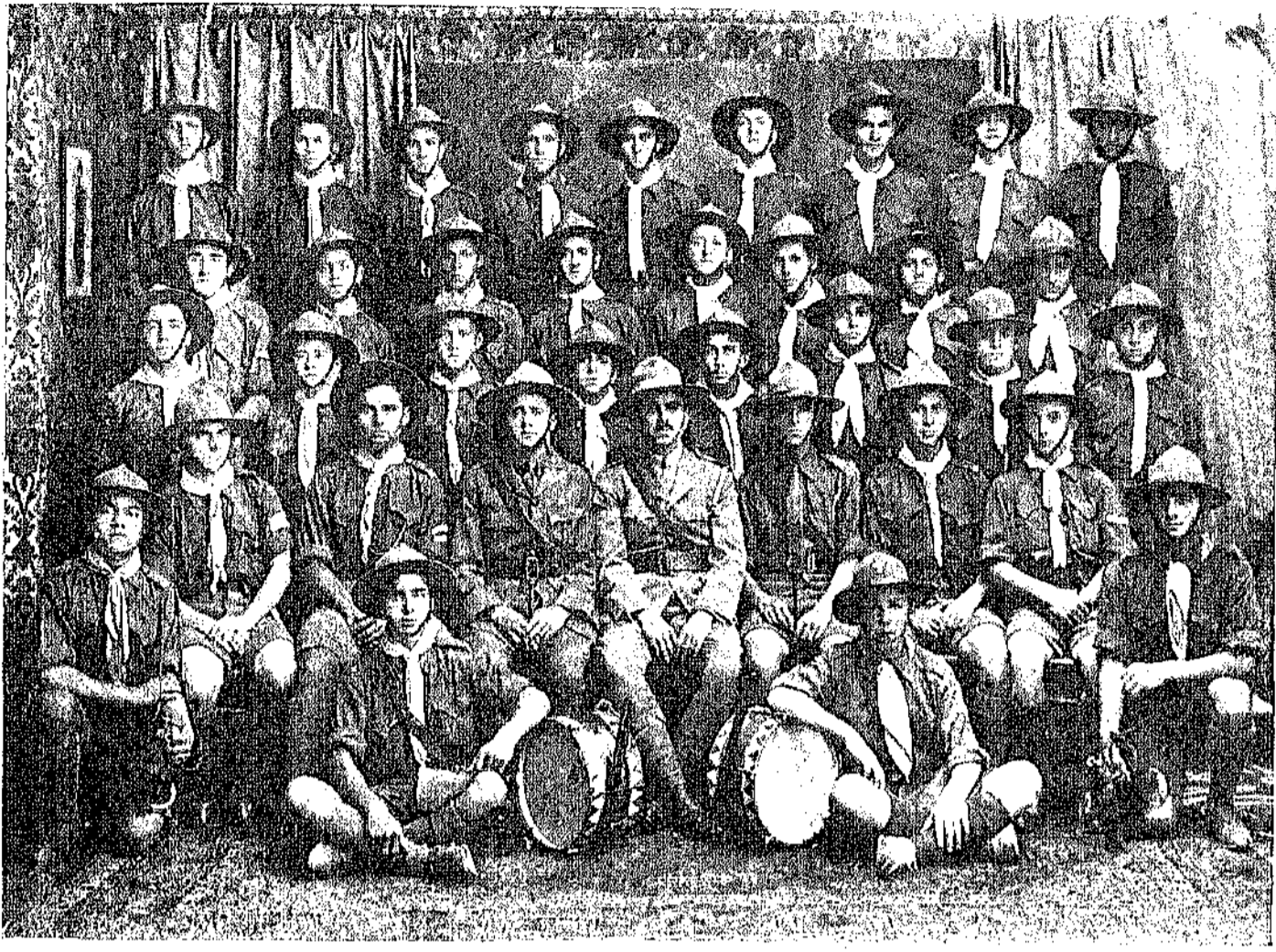
Ἀλλὰ τῷ 1904 ἦλθεν ἡ εἰδησις, ὅτι ὁ Ἰσραὴλ Ζάγκουὶ, περίφημος Ἐθραϊκὸς συγγραφεὺς, εἴχε ἀναδρῶνθῆ εἰς τὸ Λονδίνον μίαν ἀλλοιστον. Ὁ γάμος ἀνεστάσσε τὸ Ἐστ Σάιντς και κτανερίθη ἀπὸ τοὺς θεοδοῦξους Ἐθραίους.

Ἀλλὰ τότε ἡ Ρὸς Πάστορ, ἡ ὁποία εἴχε ἦδη γνωστὸν τὸν κ. Στάκς, παρουσιάσθη ἐντελὴς διάφρασις, γράμματα εἰς τὴν στήλην της:

Ἐπὸ τοῦ γάμου τοῦ Ζάγκουὶ, κτανερίθη φανεραὶ εἰς τὸ πρῶσον κἀθε Ἐθραίου και παντοῦ, τὸν θεορῶν ὡς τραγητῶν... Ὅσον ἀφορῇ ἐμὲ, δὲν ἐνδιαφέρομαι ἕνα ἕνα. Ὅταν ἕνας Χριστιανὸς και μία Ἐθραία ἀναδρῶνται και ἡ ζωὴ των δὲν εἶναι ἀρμονική, ὅλα ἔχουν και νὰ ποῦν. Ὅταν δύο Ἐθραία ἀναδρῶνται και διαφωνοῦν, κανεὶς δὲν ὀλεει τίποτε.

Ἐγὼ νὰ εἴχε κἀποιαν προσιθῆσιν ἡ Ρὸς, ἐπὶ πολὺ ἀπέφραγε νὰ συναντήσῃ τὸν Κόν Στάκς. Τὸ ἔργον του εἰς τὸ Ἐστ Σάιντς εἴχε ἐκπέσει τὴν γενικὴν προσοχὴν και ὁ ἐκδότης της ἐφημερίδος ἐπέτει τὴν Ρὸς νὰ λάβῃ μίαν συνέντευξιν. Ἡ Ρὸς ἐπῆγε χωρίς κἀμμίαν προθυμίαν, και κτανερασιστήθη διὰ τὸ δὲν ἔχον. Ἀλλ' ὁ ἐκδότης της εἴπε, ὅτι ἔπερε και ἕνα ἕνα ἕνα ἀναδρῶνθῆ, ὅταν ἔλαβε ἕνα κἀμμίαν ἀναδρῶνθῆ και ἡ Ρὸς ἠγαγάσθη ἀπὸ τὴν ἐπίτη ἐπίτηδες μίαν συνέντευξιν.

Μετὰ τὴν πρῶτην συνάντησιν ὅλα εἰς φῶθον της ἐξηρανοῦσθησαν. Ἦχε τὸν Κόν Στάκς ἐνδιαφέρονται και οὐδῶν και εἰς τὸν Κόν Στάκς ἔκαμεν ἐντύπωσιν ἡ ἔραία ἔΡὸς δὲν δὴ Γκέττο, ὅπως ἦτο γνωστὸ ἡ ἑνὴ δημοσιογράφος. Ἡ Ρὸς ἤρχισεν νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ ἔργον τοῦ Κόν Στάκς και εἰς τὸ τέλος κτανερίθη ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα και ἐγενε δωρῆς του.

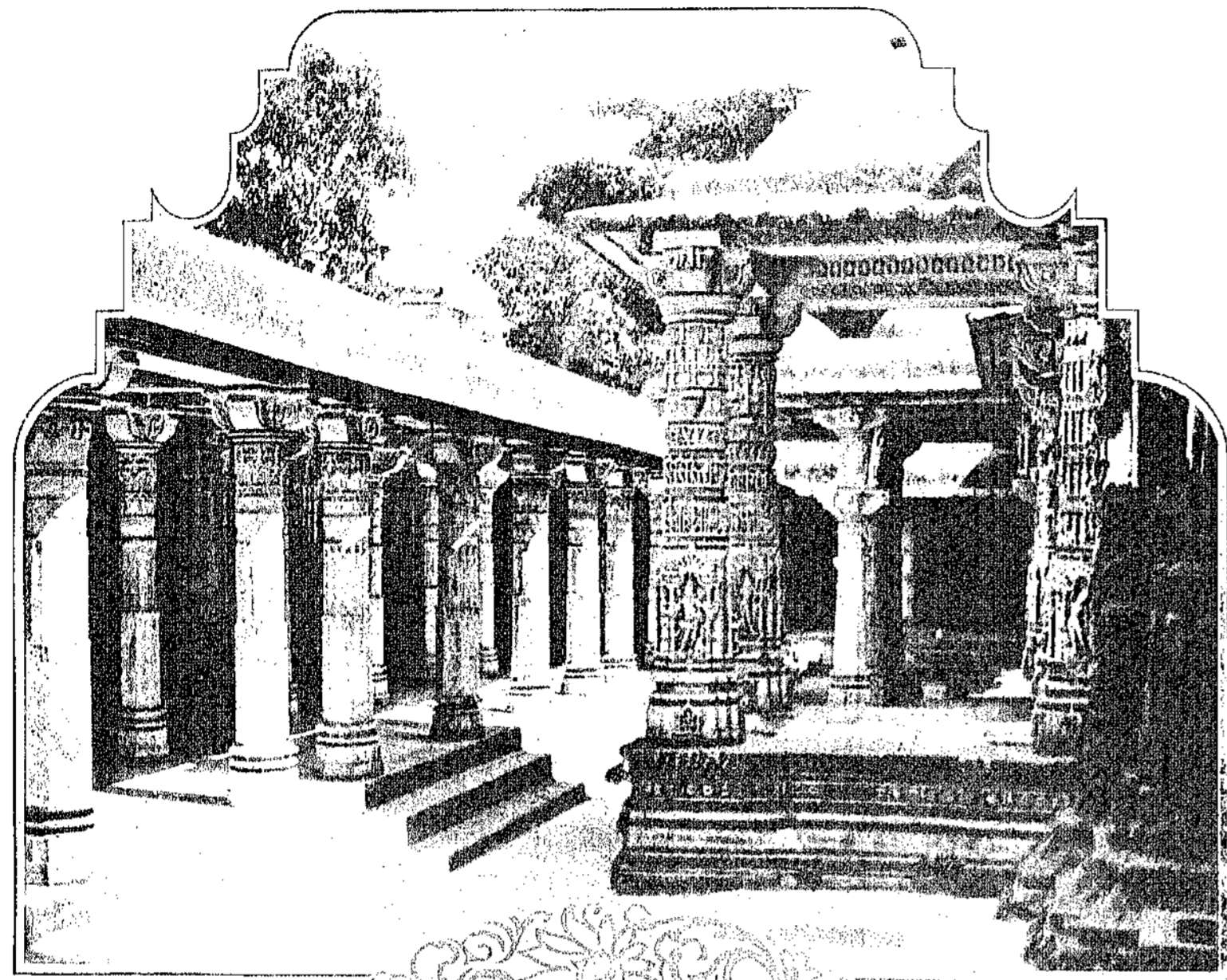
Ἡ νέα Ἐλληνικὴ γενιά — Ἐν τῶν ἐπιπέτων τοῦ Ὁμιλοῦ Ἐλληνῶν προσκόπων Ἀλεξανδρείας.

Ἡ Ρὸς Πάστορ Στάκς, ἡ ὁποία καταγγέλλει τὸν περὶ διαζυγίου νόμον της Νέας Υόρκης.

Ἐμὴ ἀφῆτε νὰ περῶσῃ μία ἡμέρα χωρίς νὰ προσθέσεται τοὺλάχιστον μίαν λέξαν εἰς τὸ κτίσιον τοῦ χαρακτήρος σας. Ἐμὴ παρὰλείπετε νὰ ἴδτε τὴν εὐτυχίαν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἐργατῶν μετὰ τοῦ ὁποῖου ἔργασθε εἰς σέλιχον. Ἐμὴ παρὰλείπετε νὰ λάβετε νέας ἀποφάσεις, ὅταν αἱ παλαιαὶ γίνονται κακαὶ συνήθειαι. Ἐμὴ λησημονεῖτε, ὅτι ὁ πλοῦτος τοῦ χαρακτήρος εἶναι πολὺ ἀνώτερος τοῦ ἕλικου. Ἐμὴ κεριμένετε ἀπὸ ἄλλων νὰ σὰς κἀμουν ἐνθῶν, ἀλλὰ προσπαθήσατε νὰ κἀμτε ἄλλους εὐτυχεῖς. Ἐμὴ πρῶτε γυναικῶν μετὰ κἀνὰ, ἀλλὰ οἰκεία μετὰ ἄλλων. Ἐμὴ πῆτε μεθυστικὰ ποτὰ. Ἐμὴ ἀργέσατε. Ἐμὴ σκεθρομιάζεστε. Ἐμὴ κατακατεῖτε τὰς καλὰς λέξεις. Ἐμὴ πρῶτεσθε.

Ἐνα ἡμὲν τὰ προβλήματα ποδ ἐδασάτιζαν τῶς Ἐθραίας γονεὶς ἦτο ὁ γάμος τῶν τέκνων των μετὰ ἄλλοιστος, και ἡ Ρὸς Πάστορ σιγὰ ἔγραψε περὶ αὐτοῦ. Συνήθως συνεβόλησε τὰς νεαράς Ἐθραίας νὰ ἀκούουν τοὺς γονεὶς των και νὰ ἀναδρῶνται Ἐθραίως.

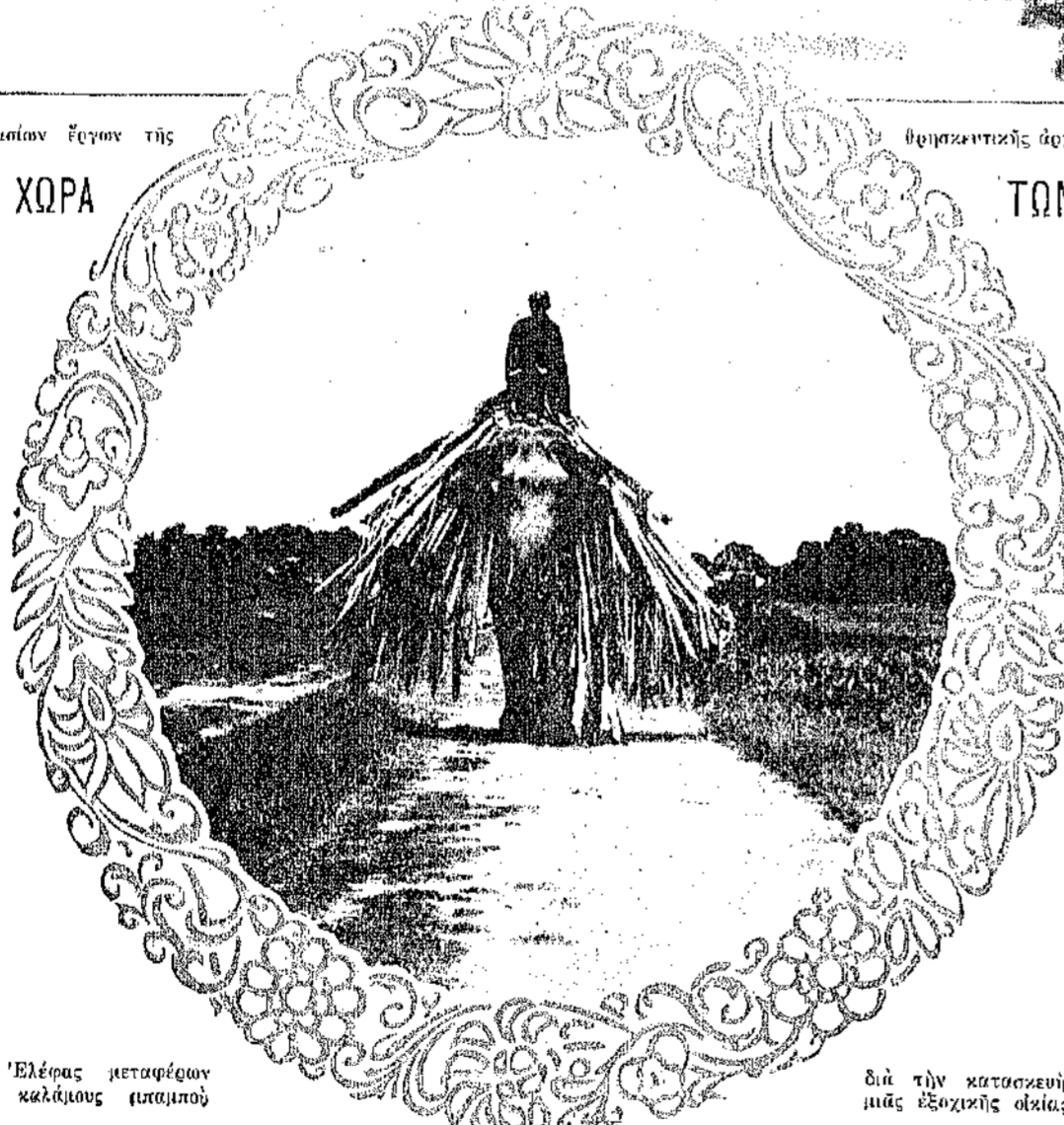
Έν ἐκ τῶν θαυμασίων ἔργων τῆς

θηρακτικῆς ἀρχιτεκτονικῆς τῶν Ἰνδῶν.

ΑΙ ΙΝΔΙΑΙ, Η ΧΩΡΑ

Η Σακουράλα είναι ἡ ἔθνικὴ ἐποποιία τῶν Ἰνδῶν, καίτοι τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι ἔν ὄραμα γραφῶν εἰς τὴν Σασοκρικήν κατὰ τὸν πρῶτον πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Καλινάσσα. Ἡ ἱστορία τῆς Σακουράλα δίδεται νὰ θεωρηθῆ ὡς σύμβολον τῆς Πατριδοῦς τῶν Ἰνδῶν. Ἐγκυκλοπαιδικὴ εἶο α, ληρομνηστία ὑπὸ τοῦ πνευματικοῦ τῆς κοροῦ, ἡ χώρα τῶν Ἰνδῶν ἐκπίζει τὴν ἀναγκαστικὴν τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῆς. Ναοί, μνημεῖα ἀγάλματα, ἀνά-

Ἐλέσας μεταφῶρον καλῶνους τριαιμοῦ

διὰ τὴν κατασκευὴν μιᾶς ἐξοχικῆς οἰκίας.

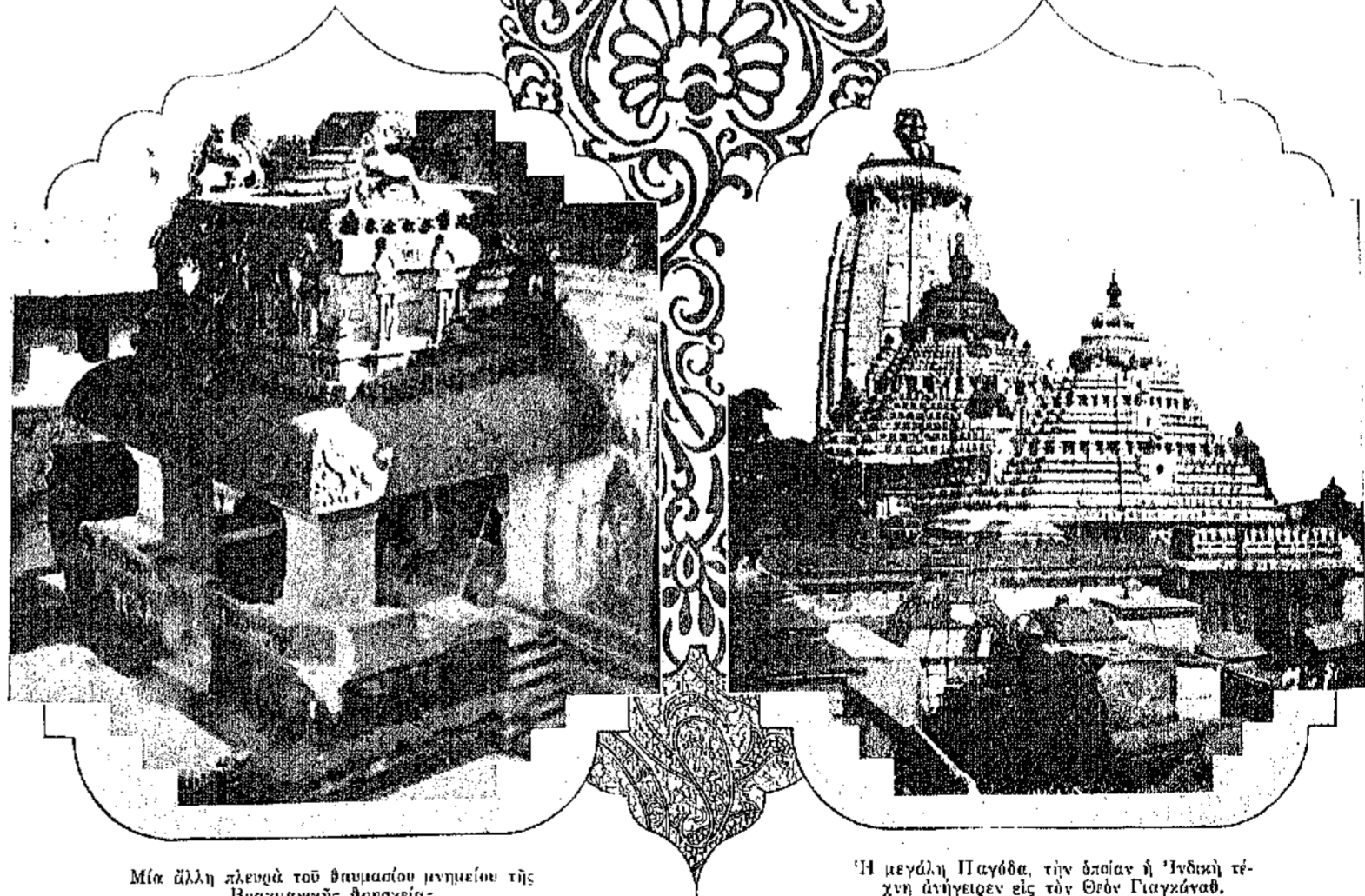
ΤΩΝ ΑΝΤΙΘΕΣΕΩΝ

γλυφῶν, πᾶν ἔχει διατηρεῖται ἀπὸ τὸ πάλαιον μεγαλεῖον τῶν Ἰνδῶν εὐφραίνεται εἰς ἀντίφρασιν πρὸς τὸ παρὸν τῆς χώρας ταύτης. Ἐν ταῦτοις ἐν μέσῳ τῆς κακοδαιμονίας τῆς σημερινῆς ἀναφαινεταὶ ἡ ἀρχαῖα ψυχὴ τῆς χώρας, ἡ ἀποία ζητεῖ τὸν πνευματικόν τῆς νοσηρῶν. Ὁ Ραμπερῶναδ Ταγκῶν, ὁ Γάνδι, πρὸ τῶν πλήρων πλοτεως λεγεῶντων, παρακαλοῦν ἐν μέσῳ τῆς πατριδοῦς τῶν μίαν ἀναγκαστικὴν τῶν δικαίων τῆς. Ἡ πνευματικὴ ἐξέλιξις εἰς τὰς Ἰνδίας λαμβάνει γιγαυτῖα ἀλλομαί, οἱ δὲ ὀ-

ποκινηταὶ τῆς πνευματικῆς αὐτῆς ἐξέλιξεως γνωρίζον πῶς νὰ θέτουν εἰς συμμαχίαν τὴν ἐνέργειαν μὲ τὴν μελιχρὸν ἡ γ. α. Δὲν εἶναι μία ἐνοπλος ἐναντίασις, ἀλλὰ μία παθητικὴ ἐξέλιξις, ἡ πνευματικὴ ἐξέλιξις εἰς τὰς Ἰνδίας. Ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἀντιτίθενται κατὰ τῆς δουλείας ἐμφοροῦνται ὑπὸ τοῦ μεγαλεῖου τῶν ἰδεολογῶν.

Πρὸ τινος ὁ μαχαρῶν τῆς Νεπάλης, Διγαζὰ Τριμπγῶμπαν Βιρ Μπίκδαν, εἶχε προτείνῃ τὴν κατάρτησιν τῆς δουλείας. Ἐκήρυντε τὴν ἰσότηα καὶ τὴν ἀδελφότητα μεταξὺ τῶν φυλῶν καὶ τάξεων τῆς χώρας. Οἱ Βοσχαῖνες, οἱ θεῶν καὶ ἀρχόντες εἶναι ἰσοὶ πρὸ τοῦ Θεοῦ, ὡμοῦ ὡς ὁ Βράχμαν, μελιχρὸν ὡς ὁ Βούδας καὶ ὁ Χριστὸς καὶ κωθεογῖτου ὡς ὁ Μωσῆς. Ἀπὸ τὴν Σακουράλα, μεταξὺ τῶν κολοσσίων ναῶν, οἱ ὅποιοι ὀνομάζονται Παγῶδα, τῶν πολλῶν ναῶν οἱ ὅποιοι εἶναι ἐκτιομένοι ἐντὸς ἐκατομῶν βράχων ἐπὶ

Ἄνα τοῦ Ἑλλάμα ἐκτίσθη ὑπὸ Ἰνδῶν

Μία ἄλλη πλευρὰ τοῦ θαυμασίου μνημείου τῆς Βραχμανικῆς θεοκρατίας.

Ἡ μεγάλη Παγῶδα, τὴν ὅποιαν ὁ Ἰνδὸς τέχνη ἀνήγειρεν εἰς τὸν ὄρον Γαγκῶναδ.

τῶν κλιτύων τῶν ὄρων, παραλαβῶν οἱ ἐκατομῶν βράχων, αἱ ἐξοχικὰ πρὸς ἀλλήλας τάξεις, τὸ κοινῶν μεγαλεῖον καὶ ἡ πολιτεία μετὰ τῆς ἐσχάτης πενίας καὶ ἀδλιότητος.

Δὲν ἐπάσχει χώρα εἰς τὴν ὅποιαν ἡ ἀντιθεσις κατέστη τῶν ἰνδῶν καὶ τῆς ζωῆς. Χώρα μεγάλη, ἀκαταθήτος, πλήρης θαυμάτων καὶ ἀδλιότητων. Ἡ Δύσις δύναιτο νὰ ἐκμεταλλεῖται τὸν ἴσον τοῦτο, ἔχι ὅμως καὶ νὰ τὸν ἐνοήσῃ.

Ὁ ἀποικισμὸς τῶν Ἰνδῶν ἀπεικτεῖται ἀπὸ τὴν στανσοφορίαν τὴν ὅποιαν ἐνεκαίνισαν οἱ ἔθνηκαί, ἔνθα οἱ ὅποιοι δὲν φαινοῦνται νὰ ἀποικιστῶν ταῖ μετὰ τῆς ἐπινοή-

ἀρχιτεκτόνων ἐντὸς τῆς κλιτύος ἐνός ὄρους

σίας τῆς ἀρχαῖότητος. Ἡ ἀνάπτυξις προχωρεῖ ταχέως. Θὰ ἦτο μεγάλη δέξις νὰ κἀμῃ τις λόγον ἐντὸς τοῦ μικροῦ τοῦτο χωρὸν περὶ τῆς Ἰνδικῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Διὰ τοῦτο ἐπισημειώθη εἰς τὴν ἐφημερίαν ἡν διδὸν αἱ εἰκόνας τοῦ παραθέτομεν ἐνταῦθα.

Ἐξάγειν ὁ Πρόεδρος Λίνκολν, τῷ 1863, τὸ ἔργον τῶν ἡρώων τοῦ Ἑμφυλίου Πολέμου, ἐν Γκέτινσμποργκ, με κλασικὴν ἐπιγραμματικότητά εἰρηλὸν διὰ οἱ ἐνδοξαὶ οὗτοι παλαιοὶ δὲν ἀπέθανον ματαιῶς, διὰ τὸ Ἔθνος θὰ ἀποκτήσῃ νέαν ἐλευθερίαν καὶ διὰ οἱ Κυβερνήται τοῦ λαοῦ, ἐπὶ τοῦ λαοῦ, διὰ τὸν λαόν, δὲν θὰ ἐξαρτηθῶσιν ποτὲ ἀπὸ τῆς γῆς».

A. Lincoln

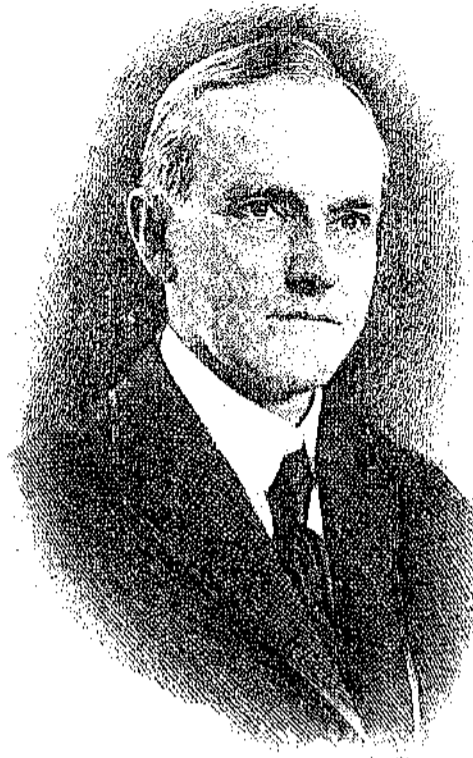

«Πρῶτος ἐν πολέμῳ, πρῶτος ἐν εἰρήνῃ καὶ πρῶτος ἐν ταῖς καρδίαις τῶν συμπολιτῶν του».

G. Washington

ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΘΑΥΜΑ

ΑΠΟ ΤΟΥ Ουάσιγκτον μέχρι του Κάλβιν Κοβλίτζ δεν ημερολόγησε παρά μόνον Ένας και ήμιος αιώνας. Τι είναι 150 χρόνια μέσα εις την άπειραν του χρόνου; Και όμως πόσων τερατίων είναι ή μεταβολή που έχει γίνει εις τήν Αμερικνή, μέσα εις τὰ 150 αυτά χρόνια. Είς τό πρώτον τό μακρινώτερον ημερολόγιον χιλιάδες κάποιες χωρίς να γίνει καμμία ουσιαστική μεταβολή. Έτις 150 έτων ή Αμερική των 4 περίπου εκατομμυρίων άποικίων και των εδαφών των άγροτικών έπαύλων της μετεμορφώθη εις τήν Αμερική των 115 εκατομμυρίων, των κολλοσιών άστειων, των αναριθμήτων πόλεων, κομποπόλεων και άγροτικών έπαύλων. Από τήν Αμερική των αγροτικών άστειών δια μέσου άγρίων δασών, μετεμορφώθη εις τήν Αμερική των άτελειών οιδηροδρομικών δικτύων και άμειωτων λεωφόρων που διασχίζουν τὰς έκτάσεις της. Από τήν Αμερική μιας σιωπής

προκαλήγεις του και τού άνοιξε τήν ευκαιρίαν να άναδημιουργήση τόν εαυτόν του σύμφωνα με τὰς πλαγιοθέσεις τής συνειδήσεώς του. Τήν νέαν αυτήν πολιτικήν και κοινωνικήν παράδοσιν ήρήνευσαν κατά καιρούς οι μεγάλοι άνδρες τής χώρας. Ο Ουάσιγκτον έθρασσε τὰς άλλσεις τής εξωτερικής δουλείας, ο Λίγκολν έσπασε τὰς άλλσεις τής άσωτερικής δουλείας. Ο Ρούζβελτ ένεσάρθρωσε τό άδάμαστον πνεύμα τής Αμερικανικής άραστηριότητας. Ο Ουίλσον ένεσάρθρωσε τό εδύοτιον άνδρωπιοτικόν πνεύμα του Νέου Κόσμου. Ο Κάλβιν Κοβλίτζ εκπροσώπη τήν αυστηράν τήρησιν των νέων αυτών παραδόσεων εις τήν ύψηλήν των τραχιάν. Ολοι εφημερεύουν μίαν άποψιν τού καταπληκτικού μεγαλείου τής Αμερικής.

Calvin Coolidge

Woodrow Wilson

την έμπορικήν, τραπεζικήν και βιομηχανικήν δύναμιν της εις όλον τόν κόσμο, που είναι τό οικονομικόν δεσμεύειν και λύειν τού κόσμου. Και τό σπουδαιότερον ίσως όλον είναι ότι ή Αμερική αυτή δεν έπίσθη επάνω εις μίαν προηγουμένην ιστορικήν παράδοσιν ώριωμένου Έθνους, ή άριστης δημοκρατίας. Είναι αλήθεια ότι μερικοί θεομοί της σπουδαίου είναι Αγγλοσαξωνικοί και ή γλώσσά της είναι Αγγλική. Έν τούτοις, βασικός, ή παράδοσίς της είναι ή παράδοσις ενός νέου έθνους, συγκρασημένου από όλα τὰ έθνη. Είναι ή χώρα που άπελότρωσε τό έθνον από τὰς φυλετικές και δημοκρατικές

Woodrow Wilson

παραλιακής κοινότητος άποικίων παρά τόν Ατλαντικόν που ήτο, μετεσχηματίσθη εις τήν χώραν που περιβάλλουν δύο άκεανούς. Τι να είπη κανείς διά τὰ γεφύγια της, τὰ κανάλια της, τὰ ξεροποτάμια της, τὰ έμπορικά και τραπεζικά ιδρύματά της, τὰς οργανώσεις της, τὰ άδελφικά πεδία της, τὰ Πανεπιστήμια, τὰ Κολλέγια, τὰ Γυμνάσια και άλλα αναριθμήτα εκπαιδευτικά ιδρύματά της—χωρίς τὰς βιβλιοθήκας της; Από τήν Αμερική που έπεδίωκε τήν άπομόνωσιν της, μικράν από τὰς Εβραωπαϊκὰς Αδελφικὰς μηχανορραφίας, που έ΄οσε μια ζωή δική της, μακριά από τὰ πολιτικά και άλλα πάθη τής Ειρώσεως, που επάλεσε με τήν φτώχεια της και τὰ άλλα έσωτερικά της προβλήματα, μετεμορφώθη εις τήν Αμερικήν τού 1917, τήν Αμερικήν τού Ουίλσονος. Τήν Αμερικήν που έσφιξε τό δάγος της τό έλικό και τό ήθικό διά τό παιάξμ τήν Τευτονικήν στρατοκρατίαν και κοσμοκρατορικήν ημετίαν, και που ήρκασε τήν ήθικήν της πίκαιν άγχιότερα ύπερ τής ειρήνης τού Κόσμου. Η φτωχή Αμερική τού 1790 που ζούσε με άσπιροβές Κρατικές και κοινωνικές οικονομίες, έγινε ή Αμερική που εξαπλώνει

Herbert Hoover

συνεκέντρωσε διαρκούντος τού πολέμου και μετ' αυτών, ή Αμερική έγινε ή κυρίαρχος οικονομική δύναμις τού Κόσμου όλου. Ένα έθνάκιον 4.000.000 κατοίκων, σε 150 χρόνια έγινε ή πρώτη δύναμις! Αναλογισθήτε το. Φαντάζεσθαι κανείς αλήθεια τι έχει να γίνει διαν ο πλοῦτος αυτός ώριμόςμια σία χέρια των Γιάννηδων. Προς τό πρῶτον εκδηλούται εις ίδιον Έκπαιδευτικόν καθιδρυμάτων και Έπιστημονικόν οργανώσεων. Όταν τὰ ιδρύματα αυτά και αί οργανώσεις άπαδύσσουν τούς καρπούς των εν πλήρει ώριμότητι και είναι ο όλος λαός ύποστῆ τήν επίδρασιν τής άνωτέρας εκπαίδεσεως, ή Αμερική θα γίνει ίσως ή μεγαλειότερα εν τῆ ιστορία ανευμαιική δύναμις. Είναι κανόν ιστορικός άπαράβατος. Όταν συνεκέντρώθη μέγας πλοῦτος, δια τού έμπορίου και τής βιομηχανίας, εκεί και εκκαλλιεργήθησαν ένστατικότερον αί ώραταί Τέχναι και αί Έπιστήμηαι. Η Αμερική θα δώση εις τήν Ανθρωπότητα κάτι που θα είναι πρωτότυπον, διότι πρωτότυπος είναι και ή εξέλιξις τής ζωής της. Θα δώση ένα πολιτικόν, ο όποιος θα είναι ή συνισταμένη όλων των μέχρι ιούδε πολιτικῶν οί έργαται τον προερχοται εξ όλων των φυλών.

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΟΡΦΑΝΩΝ

Η ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ τής Έγγυής Ανατολής άπειλέσσε και άποτελεί ίσως τόν γοητευτικότερον φάσον τής Ελλάδος και ασηρήας διά τούς ναυαγούς τής Έγγυής Ανατολής, που επάλασαν και παλαιόν μέσα στο ακοιόδι τής δουτιχίας και τής τριγωνίεσ τής ζωής. Διά να μη επεκαθόμεν λεπτομερώς εις τό έργον της, ή άνάλυσις τού όποιον θ' άφήκη κυριολεκτικός τόσους όλοκληρώσε, αναέρομεν τό έργον της εν γρηκταίς γραμμαίς, ίδίως κατά τήν μεγάλην έδρασαν μας κατατροφήν εν Μ. Ασία. Οι έργαται τής Περιθάλψεως, άνδρες και γυναίκες, δια τού ήρωισμού και τής αυθιότητος των, και διά τής αλόθρηου άποστασίξεως τού Αμερικανικού λαού, επείλεσαν κυριολεκτικός θανάτους. Έν εκαιομήριον άνθρωπίνον ήτάξεων έσώθησαν χείρας εις τήν μέριαν τής Περιθάλψεως. Έκατοντάδες χιλιάδες άνδρών και γυναικαίδων μετεφέρθησαν εις τήν Ελλάδα χείρας εις τήν Περιθάλψιν. Αλλά τό έργον της μεγάλης αυτής Φιλανθρωπικής Οργανώσεως δεν είναι απλώς να δώση προσωρινήν στέγη, ενδύματα και τροφή. Φυσικά πρώτοι απ' όλα εκκαμν αυτῶ. Παράσχη τήν προσωρινήν τής βοήθειαν. Δεν έσταμάτησαν όμως εδώ. Μετά τήν Μικρασιατικήν καταστροφήν, ου-

Ο έντην Henry Morgenthau, μέγας προσάτης τού προσωρικού κέσμου, άνέλαθεν έκ μέρος τής Νεπ East Relief, οι ποσάσεσ τού Golden Rule να περιέλθῃ τήν Ειρώσαν και τήν Ανατολήν.

εις εις τήν περιθάλψιν τής Οργανώσεως αυτής, οι άνδρες εις από έλάδοσ πρεσβυτεσ καιήδη από 54 0/0 εις 10/100. Φαντασθήτε ότι με τήν βοήθειαν και τών κατοίκων άπεξήρασε και έλάδοσ εκτάσεις, και έξικαίουθη τήν όρσίαν της αυτήν. Εγγύμεν 753 άνοικτά πηγάδια, έχοντες ύψιμος 2.000 περίπου λίτρας κατ' έλάδιον καθ' έβδομάδα δια τήν καταστροφήν κανώνων. Αναφέρουμεν εδώ εν γενικωτάταις μόνον γραμμαίς τό τερόσιον έργον της μεγάλης αυτής Αμερικανικής Φιλανθρωπικής Έπιχειρησεως.

Τῶ άρχεία τής Περιθάλψεως τής Έγγυής Ανατολής περιμείλινον όλόκληρον τήν έθνηκήν μας τραγωδίαν των τελευταίων 10 έτων. Είναι ή ιστορία των περιπαιτιών και των ταλαιπωριών, των πόνων και των δακρύων τής φυλής μας. Και είναι επίσης ή ιστορία τής ός εκ θανάτου σωτήριος έκαιοτιόδων χιλιάδων άνδρών και γυναικαίδων από τὰ χέρια τού Χέρου και ή άποκατάστασις αυτών εις τὰς άγκάλας τής Μητρῶς Ελλάδος. Ο ιστορικός που θα γράψη τήν ιστορίαν μας θα κάμη έλλιπέδες έργον, εάν δεν αναφέρει τήν όρσίαν τής Νήσος Ηοι Ρελιף. Το έργον της δεν έτελειώσε. Συνεχίζεσται. Μία έρευνά της τελευταίως εις 10 προσωρικού κέντρα καθ' όλην τήν Ε-

Ο ταμίας τής Οργανώσεως κ. Cleveland Dinkel, ο και πρόεδρος τής εν Νέα Υόρκη Έπιχειρησεσ τού Αμερικανικού Ροβερτιών Κολλέγιου τής Κωνσταντινουπόλεως.

Κατά τὰ έτη 1924-25 εις τὰ ύφανοτροφεία και τούς προσωρικούς καταλύματα έτιχον γενικής περιθάλψεως και βοήθειας 14.510 παιδιά και 20.972 ημερές και χέρια. Επίσης εφοδιάσθησαν με ρούζα μειωχειρισμένα, από τό εν Θεσσαλονική τμήμα, χωρίς να επιβαρυνθῆ τό ταμείον τής Έπιχειρησεσ, 619.620 άιτια. Χά-

Ο κ. James Barton, πρόεδρος τής Near East Relief, ή ψυχή τής Οργανώσεως.

γεννηόσασα τό μεγαλιότερον μέρος τής προσωρικής της εις τούς εν Ελλάδα πρόσφυγας, εισγύθη επίμύτως διά τήν μονιμοποιήσιν τού έργον, δια τών πυροχών βοήθειας, εξασφαλιζοσης και τό μέλλον των θυμάτων. Έντι από τὰ λιμνηρότερα και λογώτερα έξργα της είναι ή ίδρυσις Ορφανοτροφείων προς διατήρησιν και εκπαίδευσιν των παιδιών έκπαιτων, άγροτιών και κοριτσιών, που ζειναν χωρίς τούς φυσικούς προστάτας των. Είς 35.000 άνεργοι τὰ άρσάνα περί των όποιων μεριμνά.

Η Miss McVay, διαπόνηται τού Wadleigh Ελεην School τής Νήσος Υόρκη, διδασκώσα ελληνικάς διαλέξεσ και άναπαύσσει τὰ ένοσασίον ύπό των εν Ελλάδα άρσάνων. Η Αμερικανική κοινία επεστέθη έκπαιδευμένους τήν Ελλάδα, τής όποιος τὰς πρόσθεσε Έξμενι ενόπιον τού Αμερικανικού λαού.

λάδα, απέδειξε εν ύπόχρον 38.000 παιδιά, κάτω των 18 έτων, που δεν τυγχάνουν καμμία εκπαιδεσεως. Φαντάζεσται κανείς τήν άγίτητα τού έργον μιας οργανώσεως, ή όποία άγωνίζεσται να μαζέκη από τούς δρόμους τὰ εις μυρίους κινδύνους επεθεμεμένα παιδιά τής φυλής μας, να τὰ στεγάση, να τὰ θρέψη, να τὰ ενδύση και να τὰ εκπαιδεύη. Η Νήσος Ηοι Ρελιψ άπέκτησε σπυραός τίτλους επί τής εδνημοσύνης τού Έλληναροῦ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Α. ΠΑΛΛΗΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΛΛΗΣ, υιός του λογίου και μεταφραστή της Γλώσσας, Αλεξ. Πάλλη. Έτών 43. Έγεννήθη εις την Βαυβάν των Ινδιών. Έπορεύθη εν Άγγλία, εις το Πανεπιστήμιον της Οξφόρδης, του έτους ιννεχάνει Διδάκτωρ. Άγυθ ήπηκτερον επί 5 έτη εις την Άγγλικήν διοίκησην της Αιγύπτου ως Οικονομικός Έπιθεωρητής, διορισθή, μετά τους Βαλκανικούς πολέμους, Οικονομικός Έπιθεωρητής Μακεδονίας.

Από το 1914, διε πρώτον άνευρή το προσφυγικόν ζήτημα εν Ελλάδι, κατόπι των διαργανωθέντων παρά των Νεοεισρέων διαγωγών, μέχρι σήμερα, ήσχολήθη σχεδόν διαρκώς με το προσφυγικόν ζήτημα. Υπήρξε Γενικός Γραμματέας της εν Θεσσαλονίκη Κοινωνικής Έπιτροπής Προσφύγων, ήτις εγκατέστησε τους πρόσφυγας εις την Μακεδονίαν κατά το 1914—5. Μετά την μεγάλην πυρκαϊάν της Θεσσαλονίκης, τή 1917, ώργάνωσε την περίθαλψιν και στέγασιν των θυμάτων. Μετά την άνακοήν του Μούδρου, τή 1918, εκτέθη εις Κοινοτατινούπολιν ως αντιπρόσωπος της Κυβερνήσεως παρά τη Πατριαρχική Έπιτροπή, ή οποία είχε αναλάβει τότε, με την βοήθειαν της Έλληνικής Κυβερνήσεως, την εγκατάστασιν εις τας έστίας των των μεταπολιθέντων κατά την Ενωσιακών πόλεμον Έλληνικών πληθυσμών της Θράκης και Μικράς Ασίας. Τή 1920 παρητήθη όπως πολιτευτής, συμπιεστών του Βενιζελικού συνδυασμού Θεσσαλονίκης. Κατόπι της άποτυχίας του κόμματος εις τας εκλογάς της 1ης Νοεμβρίου, άντιέθη εις αυτόν παρά του Ναυάρχου Κουτουζιώτου ή διεύθυνσις του Γραφείου προς διακομήν των 65 Αμερικτικής άποσταλέτων εδάμων διά τους άναπήρους πολέμων. Τότε, τον Ιανουάριον του 1922, δέσπει, εις τα γραφεία της όδοσ Απλόωνος, μετά του Ναυάρχου, την γραφήν δολοφονικήν έπιθεσιν, διε ο μόν Ναύαρχος έθρονησάσθη εις την κοιλιανήν χώραν, ο δε κ. Πάλλης έδέχθη σφαιραν ήτις διέτηρε το κρανίον του, ουδεις ως εν θυμωτος.

Κατόπι του έπιπεσθίου τούτου μετέθη πάλιν εις Κοινοτατινούπολιν, ως αντιπροσώπος του Έθνικού Ταχούρμεν του Λονδίνου. Έκει τον έτερον ή καταστροφή του 1922, διε ανέλαβε την διοργάνωσιν των έπιθεσιών διά την περίθαλψιν και μεταφοράν εις Ελλάδα των εν Πόντιον και άλλας όθεν συρρευσάντων εκεί προσφύγων.

Μετά την Συνθήκην της Λοζάννης και την έπογραφήν της Συνθήκως περί άνταλλαγής των πληθυσμών, διορισθή Β' Αντιπρόσωπος της Ελλάδος παρά τη Μικρή Έπιτροπή της Ανταλλαγής. Κατά το 1924—5 διετέλεσε Α' Αντιπρόσωπος της Ελλάδος εις τας διαπραγματεύσεις διά την κατανομήν του Οθωμανικού Χρυσός.

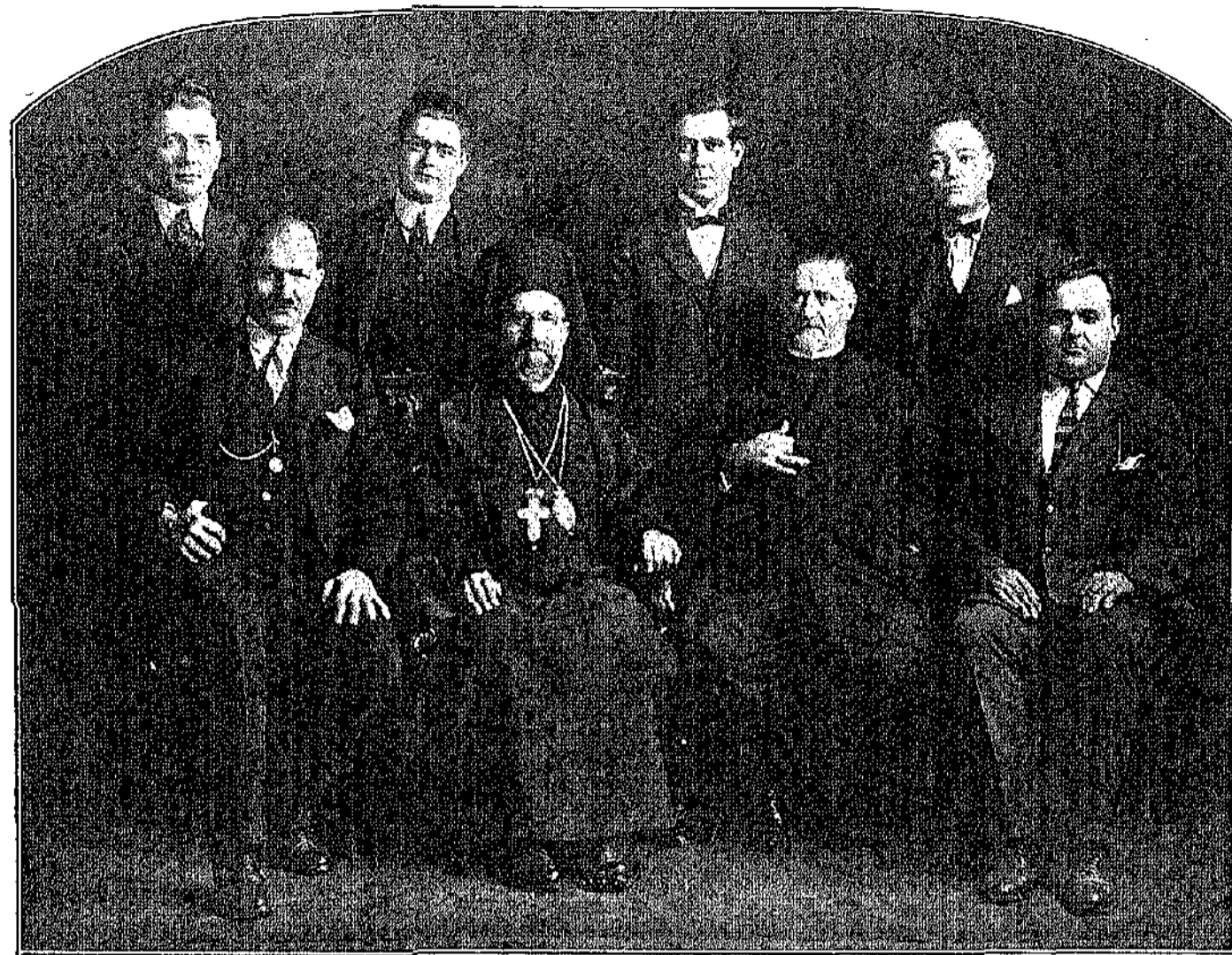
Υπήρξε και εις διαφόρους έποχάς ως δικηρικώς υπάλληλος, πρώτον ως Γενικός Γραμματέας της Γενικής Διοικήσεως Θεσσαλονίκης και από 1917—18 και τελευταίως πάλιν ως Αναπληρωτής του Γενικού Διοικητού Ήπειρου και Νομάρχης Κερκίρας.

Ο κ. Πάλλης έδημοσίευσε διαφόρους μελέτας επί του προσφυγικού ζητήματος εις Έλληνικά και ξένα περιοδικά. Η τελευταία του μελέτη καπι των τρεσικιών μεταναστεύσεων Μακεδονίας και Θράκης, κατά την περίοδον 1912—1924, ήτον άνακεφαλαίωσει όλα τα αποτελέσμα-

Ο κ. Αλέξανδρος Α. Πάλλης, υιός, άριστος κατηχησμένος, ήτις να παρουσιάσθη μέχρι σήμερα μίαν πολυαχθή έργασίαν ως δημοσίου λειτουργός της άναγεννωμένης Ελλάδος.

τα των μεγάλων άραδικών μεταπολίσεων της τριετημιάδος ταύτης έποχής, ήσυχον εδραστήρις δημοσιότητος εις το έσωτερικόν, καθόσον εξ αυτής προκύπτει σαφέστατα, διά αναγκαιότητα και αναμφοδιήτητον άρθμων, το μέγα γεγονός του θρησκευτικού έξέλληνησμού της Μακεδονίας, θέτιος ούτω τέρα εις το Μακεδονικόν ζήτημα.

Από την έπίσκεψιν του Έπισκόπου Βοστώνης εις Τορόντο.—Ο Σέβ. Ίωσήφ Αλεξάνδρου, μετά του έρμηνεύου της Κοινοτήτος Τορόντο, Ουάτερν, του Καναδά, Άρχην. κ. Δανιήλ Σάρασα, του Προέδρου κ. Χάραμα, του αντιπροέδρου κ. Η. Φελλά, του γραμματέως, κ. Γ. Ζαχάριου, του ταμίου κ. Χρ. Μπέου και των κ. κ. Π. Καραίου και Κοινοτατινών Άναγνωστοπόλων.

Από την ζωήν του Αμερικανικού Έλληνησμού.—Η δάσπισς του τέκνου του έγκριτου άμαγευτός, κ. Γα. Τζωαννίδου, διευθυντού του Palais des Beaux-Arts και του ξενοδοχείου ε'Ακαρόπλις. Άνάδοχος παροστή ο ίδιού της ε'Εθνικού Κήρυκα, κ. Πέτρος Τατάνης.

ΟΙ ΦΑΡΣΕΣ ΤΟΥ ΜΠΙΛΛΕΡ

ΑΠΟ ΤΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου της Παιδείας, κ. Κινέλλος.

ΣΤΗΝ ιστορία του παλαιού Έλληνικού θεάτρου ξεχωριστή θέσι κατέχει ένας περιεργός και άστιαρήπιος τύπος, ή Μπίλλερ, άπόγονος Βανασιών οικογενείας, έξ-ελληνισθείς.

Βρισκόμαστε στή θεατρική περίοδον 1844-1854. Τα έργα του Μολιέρου εκυριαρχούσαν στήν Έλληνική σκηνή, έπαίχιμαν όμως και τέσσαρα πρωτότυπα: «Π Έλευθέρωσις των Αθηνών» του Γιαννοπούλου, «Ο Άγνωστος» του Σούτσου, ή «Λουκρητία Καλλιπών» του Καπέλλα και «Ο Μάρκος Μπότσαρης» του Αικαίου, του φρανσιανελλοφώνου έκείνου ποιητού, τον όποιον έσφραξαν οι Γάλλοι στή Άθηνάς λίγες ήμέρες προτιού Έλλη ή Όθων στήν Ελλάδα. Ο Μπίλλερ είχε περισσότερο φήμη φασόθ πυρά ήθοποιού. Ίδίως του άρεσε να περιάζη τους ανυδέλφους του. Ίδού μερικά από τα χαρακτηριστικώτερα ανέκδοτά του:

Ένα θράυον επαίξει ο Μάρκος Μπότσαρης. Στή δευτέρα πράξι του δράματος οι Κοινοταταίοι, μαζί με άλλους σπαρτιώτες κά-

θερται καίτω από τα δασιά πλατάνια, στήν Κρονόβρουση, κομματιάζουν άρον της σούβλας, τρωγοσίουν και τραγουδούν. Ο Μπίλλερ — που έκανε το ρόλο του γραμματικού του Μάρκου Μπότσαρη— δέν είχε μέρος στή δευτέρα πράξι, αλλά το επί σκηνης γέμια των συναδέλφων του τον έγαργάλιζε τόσο, ώστε ουδόνησας από τα παρασκήνια παρακαλούσε με σιγαλή φωνή:

—Δώστε μου ένα μεζέ, ρε παιδάκι.... Ένα παιδάκι, ρε σεις....

Έκείνοι, γιά να τον πειράζουν, έκαναν τον κομφό. Ο Μπίλλερ επανέλαβε την κλάμα του και δού φροές και τρεσι. Τέλος έχασε την έπομονή του, έβγηκε μεγαλοσχεπώς στή σκηνή και άποτεινόμενος με στίμφο σιούς τρωγοσιτας, είπε με την άπαγγελία της έποχής:

Μέ έστειλεν ο άσχημός μας όσας να φάγω και βότερα σιό ίερών καθήμων να υπάγω!

Έπειτα εκάθησε στανροπόδι και έφαγε άσματολικώς ως σιό τέλος της πράξεως! Το νοήμον κοινόν δέν άντελήφθη την προσθήκην....

ΟΙ ΕΚΚΛΕΚΤΟΙ ΚΑΙ Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΩΝ

ΥΠΟ Δ. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

ΟΙ ΑΟΙ οι εκλεκτοί ήσαν εν τη κόσμω οι πρεσβύτεροι ήθικας αρχή, οι πιστεύοντες εις μίαν ύπερτατην αποστολήν του ανθρώπου, εκπαιδευμένοι από την πίστιν των, από την διανοητικότητα των, από την άρετήν των, μίαν θύσαν αλώβητον περιβάλλον, ή οποία φωνάζει το περιβάλλον εις το όνομα Χριστου.

Τό φως των αυτών εξαίεσι τον διαμαρτυριών έπιδείκνυσι εις εκείνους, που έχουν ύψη τα κτιστήρια να άντιοισουν την άκτινοβολία και να υμολογήσουν άνεισηφιλώς την ύπεροχήν. Και έπιπρόσθετον και εις εκείνους, οι όποιοι είναι θύματα ένός ήθικως κατεστραμένου περιβάλλοντος, οι όποιοι προσεζίζοντο ίσως να είναι αξιοί καλλιτέρης τύχης. 'Αλλ' όμως ύπέροχον και άλλοι τύποι, άβερρατοις τουρίοι πνευματικώς και παρωμένοι, τους όποιους ή θεία άκτινοβολία ώρπιων λόγων και πράξεων τους έκθαμβώνει τόσο πολύ, ώστε δεν βλέπουν, όπως δεν έβλεπαν οι τυροί και περσιωνέοι την ψυχρήν φρεσιναι του Ιωάγγελου.

Κανείς δεν ήμπορει εν τη κόσμω να έπιδώσει ευεργετικώς έπι των άλλων, εάν δεν έφρόνισεν να μορφώση τον χαρακτήρα του. 'Η σοφία, άνευ της αναγκαιώς ήθικης διαπλάσεως, ύποβαίνει ύναμις κακοποιός και συντελει εις την έκείσεριν των επιδουλοτέρων υμάσων προς άδικωπραγίαν. Μόνον ή χαρακτήρ του ανθρώπου—λέγει ώραίστατα ο Σαμουήλ Σβάιλς— αποτελεί την αληθή δύναμιν του. 'Ο εκείων, είτε ως εκ της καρτερίας, είτε ως εκ της ευθύτης, είτε ως εκ του ήθους των όργων του και της θεότητας των σκέψων του, επάββαλλε αυτόματων τινα σέβασμα. 'Ο κόσμος τελεεί πίστιν προς τους τοιούτους και πεποιθήσων και ζητεί να τους μιμηθή.

'Η αντοχή και πάντοτε—συμπίζει ή Σβάιλς—οι αγαθοί, οι διαμαρτυριώσες χαρακτήρες, οι έχοντες την δύναμιν της θέλησεως, γίνονται οι φυσικοί όδηγοί των άλλων. Φωτίζουν και άνυψώνουν πάν όποιον εκείσετα εντός των όρων, εις τα όποια εκείσετα ή άνεργία των. 'Η άνεργία τοιούτων άνδρών προεξείκει ως ανημίων διαρκεί της εξέσει των. 'Ο άνεργος απονήσκει και εξαρνέζεται, αλλά τα διανοήματα και τα έργα αυτού έπιζών και χαράσονται άνεπαλείτως εις την ιστορίαν του Έθνους του. Τισουστέρως παρασταίνεται και διανοήματα ή άνεργία του, ή διανοία και ή θέλησις των συντελούν εις την διάπλασιν του ήθελόντος. Φάροι έλθούσι της άνθρωπίνης προόδου σωτίζον την ήθικην έκμετάσειν, ή οποία τους περιβάλλει, εξακολουθών δε και μετ ή θανάτων να γυνοσν το φως των έπι των μεταγενεστέρων γενεών.

Κάθε άνθρωπος έχει ύπογραμμένον να άγωνίζεσθαι προς εξοργίαν του περιβάλλοντος. 'Ο καθένας έχει την έπιταγήν να διαμορφώση τον χαρακτήρα του και να γίνεσθαι θεληματικός δια την κρίσην του περί τα σπουδαιότερα ήθικώς άσπασίματά του.

να γίνεσθαι θεληματικός δια την κρίσην του περί τα σπουδαιότερα ήθικώς άσπασίματά του. 'Οταν δέ την 10ην 'Απριλίου του 1826 έπεσε το παρώνιον ηρωικών Μεσολόγγι και ή 'Ελλάς εκινδύνευε να δουλωθή εκ νέου εις τους σφαγείς της, ο 'Ανδρέας Ζαΐμης, Πρόεδρος τότε της Κυβερνήσεως, άνευση-θη τον Καραϊσκάκη, τον άπομόνον έθρον του Οίκου των Ζαΐμηων. 'Ελαχιστός κατ ήλικία, και πρώτος, προς έκκλησιν των συνουσιών του, έκρότερον εις τον ύψη τον Μοναρχία. 'Η μεγαλοφροσύνη του έκείνη του έκτεθεισε ολίγον τοιοσον έπαιση ή και έφρου-νον τεταδοθήσων και να καταστούν εύροκοι και τίμιοι της κοινωνικής εδωπρατίς εργάται, όταν έυρεθούσιν οι αγαθοί άγγελιοι, οι άδακνάνιοι τον χαρακτήρα άνδρωπο, οι ικανοί να έπιδράσων, ώστε να καταστασών ή άνδρεία του και εύφύα του περί τα σπουδαιότερα ήθικώς άσπασίματά του.

Και έκλήθη τότε ο Καραϊσκάκης εις τον Ήλκασποργον του Ναυπλίου, όπου ήδρευε ή Κυβερνήσις, δια να αναγγελ-θή αυτή έπιστρώσε ότι ή Πατρις εμπιστευόετα εις αυτόν, ως 'Αρχιστρατήγον, τας τύχας της. 'Η στιγμή της συναντήσεως Καραϊσκάκη και Ζαΐμη υπήρξε συγκινητική. Λέγεσθαι, ότι και οι δύο ήσπασθησαν άλλήλους, ο δε Καραϊσκάκης ανέλεθη εις δάκρυα από την ιερωτέραν των συγκινήσεων.

Και έκλήθη τότε ο Καραϊσκάκης εις τον Ήλκασποργον του Ναυπλίου, όπου ήδρευε ή Κυβερνήσις, δια να αναγγελ-θή αυτή έπιστρώσε ότι ή Πατρις εμπιστευόετα εις αυτόν, ως 'Αρχιστρατήγον, τας τύχας της. 'Η στιγμή της συναντήσεως Καραϊσκάκη και Ζαΐμη υπήρξε συγκινητική. Λέγεσθαι, ότι και οι δύο ήσπασθησαν άλλήλους, ο δε Καραϊσκάκης ανέλεθη εις δάκρυα από την ιερωτέραν των συγκινήσεων.

Και έκλήθη τότε ο Καραϊσκάκης εις τον Ήλκασποργον του Ναυπλίου, όπου ήδρευε ή Κυβερνήσις, δια να αναγγελ-θή αυτή έπιστρώσε ότι ή Πατρις εμπιστευόετα εις αυτόν, ως 'Αρχιστρατήγον, τας τύχας της. 'Η στιγμή της συναντήσεως Καραϊσκάκη και Ζαΐμη υπήρξε συγκινητική. Λέγεσθαι, ότι και οι δύο ήσπασθησαν άλλήλους, ο δε Καραϊσκάκης ανέλεθη εις δάκρυα από την ιερωτέραν των συγκινήσεων.

Και έκλήθη τότε ο Καραϊσκάκης εις τον Ήλκασποργον του Ναυπλίου, όπου ήδρευε ή Κυβερνήσις, δια να αναγγελ-θή αυτή έπιστρώσε ότι ή Πατρις εμπιστευόετα εις αυτόν, ως 'Αρχιστρατήγον, τας τύχας της. 'Η στιγμή της συναντήσεως Καραϊσκάκη και Ζαΐμη υπήρξε συγκινητική. Λέγεσθαι, ότι και οι δύο ήσπασθησαν άλλήλους, ο δε Καραϊσκάκης ανέλεθη εις δάκρυα από την ιερωτέραν των συγκινήσεων.

Και έκλήθη τότε ο Καραϊσκάκης εις τον Ήλκασποργον του Ναυπλίου, όπου ήδρευε ή Κυβερνήσις, δια να αναγγελ-θή αυτή έπιστρώσε ότι ή Πατρις εμπιστευόετα εις αυτόν, ως 'Αρχιστρατήγον, τας τύχας της. 'Η στιγμή της συναντήσεως Καραϊσκάκη και Ζαΐμη υπήρξε συγκινητική. Λέγεσθαι, ότι και οι δύο ήσπασθησαν άλλήλους, ο δε Καραϊσκάκης ανέλεθη εις δάκρυα από την ιερωτέραν των συγκινήσεων.

Και έκλήθη τότε ο Καραϊσκάκης εις τον Ήλκασποργον του Ναυπλίου, όπου ήδρευε ή Κυβερνήσις, δια να αναγγελ-θή αυτή έπιστρώσε ότι ή Πατρις εμπιστευόετα εις αυτόν, ως 'Αρχιστρατήγον, τας τύχας της. 'Η στιγμή της συναντήσεως Καραϊσκάκη και Ζαΐμη υπήρξε συγκινητική. Λέγεσθαι, ότι και οι δύο ήσπασθησαν άλλήλους, ο δε Καραϊσκάκης ανέλεθη εις δάκρυα από την ιερωτέραν των συγκινήσεων.

Και έκλήθη τότε ο Καραϊσκάκης εις τον Ήλκασποργον του Ναυπλίου, όπου ήδρευε ή Κυβερνήσις, δια να αναγγελ-θή αυτή έπιστρώσε ότι ή Πατρις εμπιστευόετα εις αυτόν, ως 'Αρχιστρατήγον, τας τύχας της. 'Η στιγμή της συναντήσεως Καραϊσκάκη και Ζαΐμη υπήρξε συγκινητική. Λέγεσθαι, ότι και οι δύο ήσπασθησαν άλλήλους, ο δε Καραϊσκάκης ανέλεθη εις δάκρυα από την ιερωτέραν των συγκινήσεων.

Και έκλήθη τότε ο Καραϊσκάκης εις τον Ήλκασποργον του Ναυπλίου, όπου ήδρευε ή Κυβερνήσις, δια να αναγγελ-θή αυτή έπιστρώσε ότι ή Πατρις εμπιστευόετα εις αυτόν, ως 'Αρχιστρατήγον, τας τύχας της. 'Η στιγμή της συναντήσεως Καραϊσκάκη και Ζαΐμη υπήρξε συγκινητική. Λέγεσθαι, ότι και οι δύο ήσπασθησαν άλλήλους, ο δε Καραϊσκάκης ανέλεθη εις δάκρυα από την ιερωτέραν των συγκινήσεων.

Και έκλήθη τότε ο Καραϊσκάκης εις τον Ήλκασποργον του Ναυπλίου, όπου ήδρευε ή Κυβερνήσις, δια να αναγγελ-θή αυτή έπιστρώσε ότι ή Πατρις εμπιστευόετα εις αυτόν, ως 'Αρχιστρατήγον, τας τύχας της. 'Η στιγμή της συναντήσεως Καραϊσκάκη και Ζαΐμη υπήρξε συγκινητική. Λέγεσθαι, ότι και οι δύο ήσπασθησαν άλλήλους, ο δε Καραϊσκάκης ανέλεθη εις δάκρυα από την ιερωτέραν των συγκινήσεων.

Και έκλήθη τότε ο Καραϊσκάκης εις τον Ήλκασποργον του Ναυπλίου, όπου ήδρευε ή Κυβερνήσις, δια να αναγγελ-θή αυτή έπιστρώσε ότι ή Πατρις εμπιστευόετα εις αυτόν, ως 'Αρχιστρατήγον, τας τύχας της. 'Η στιγμή της συναντήσεως Καραϊσκάκη και Ζαΐμη υπήρξε συγκινητική. Λέγεσθαι, ότι και οι δύο ήσπασθησαν άλλήλους, ο δε Καραϊσκάκης ανέλεθη εις δάκρυα από την ιερωτέραν των συγκινήσεων.

ΟΙ ΑΟΙ οι εκλεκτοί ήσαν εν τη κόσμω οι πρεσβύτεροι ήθικας αρχή, οι πιστεύοντες εις μίαν ύπερτατην αποστολήν του ανθρώπου, εκπαιδευμένοι από την πίστιν των, από την διανοητικότητα των, από την άρετήν των, μίαν θύσαν αλώβητον περιβάλλον, ή οποία φωνάζει το περιβάλλον εις το όνομα Χριστου.

Ο Μητροπολίτης Νιγίτης κ. Κούμλιος.

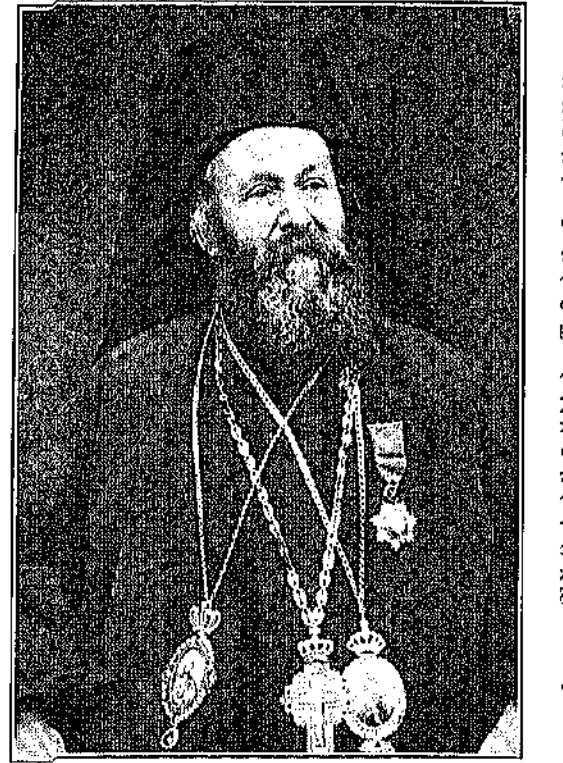
να δυνήθι να επιδώσει έπ' αυτού και τους αση-θιστά Φερσισιάς ή άλλος τρόποσ να θέλωσιν να προσδέσωνεσιν κακίαν εις το κακό, να ενδιώσωσιν μετ' αποστροφής τας έλλαίσεσι των άλλων, χωρίς να συναισθάνωσθων, ότι ίσως ήμεις να εύρισκόμωσ εις χειρότερα θέσιν. Είναι θεσον πράγμα να είναι εις διά της αγάπης του και της ευγενικής του στάσεως την ζωήν των άλλων, όσοι δεν στέκονται ήθικώς καλά. «Τό άνθρώπινον γένος—λέγει ο διάσημος 'Αμερικανός συγγραφέας 'Εμερσον—διαιρεί τον εαυτόν του εις δύο τάσει, εις τους αγαθοσγούς και τους κακοποιός». Και προσθετεί ο LUBBOCK: «'Εάν άνήτης εις τους κακοποιός, τότε τους φίλους σου θα κάμησιν έθροός σου, την άνάμνησιν πόνου, την ζωήν θλίψην, τον κόσμον μίαν φυλακήν, και τον θάνατον ένα τρομόν. 'Ενώ εις άλλου, εάν ήμωρξής να βάλής κατά τον μίαν λαμπράν καλήν σκέψιν. ή μίαν ώραν ευτυχίας εις την ζωήν ενός άλλου, θα έζησι επιτέλεισσι το έργο ενός αγαθού 'Αγγέλου.»

Και έκλήθη τότε ο Καραϊσκάκης εις τον Ήλκασποργον του Ναυπλίου, όπου ήδρευε ή Κυβερνήσις, δια να αναγγελ-θή αυτή έπιστρώσε ότι ή Πατρις εμπιστευόετα εις αυτόν, ως 'Αρχιστρατήγον, τας τύχας της. 'Η στιγμή της συναντήσεως Καραϊσκάκη και Ζαΐμη υπήρξε συγκινητική. Λέγεσθαι, ότι και οι δύο ήσπασθησαν άλλήλους, ο δε Καραϊσκάκης ανέλεθη εις δάκρυα από την ιερωτέραν των συγκινήσεων.

Ο Μητροπολίτης Νιγίτης κ. Κούμλιος.

να δυνήθι να επιδώσει έπ' αυτού και τους αση-θιστά Φερσισιάς ή άλλος τρόποσ να θέλωσιν να προσδέσωνεσιν κακίαν εις το κακό, να ενδιώσωσιν μετ' αποστροφής τας έλλαίσεσι των άλλων, χωρίς να συναισθάνωσθων, ότι ίσως ήμεις να εύρισκόμωσ εις χειρότερα θέσιν. Είναι θεσον πράγμα να είναι εις διά της αγάπης του και της ευγενικής του στάσεως την ζωήν των άλλων, όσοι δεν στέκονται ήθικώς καλά. «Τό άνθρώπινον γένος—λέγει ο διάσημος 'Αμερικανός συγγραφέας 'Εμερσον—διαιρεί τον εαυτόν του εις δύο τάσει, εις τους αγαθοσγούς και τους κακοποιός». Και προσθετεί ο LUBBOCK: «'Εάν άνήτης εις τους κακοποιός, τότε τους φίλους σου θα κάμησιν έθροός σου, την άνάμνησιν πόνου, την ζωήν θλίψην, τον κόσμον μίαν φυλακήν, και τον θάνατον ένα τρομόν. 'Ενώ εις άλλου, εάν ήμωρξής να βάλής κατά τον μίαν λαμπράν καλήν σκέψιν. ή μίαν ώραν ευτυχίας εις την ζωήν ενός άλλου, θα έζησι επιτέλεισσι το έργο ενός αγαθού 'Αγγέλου.»

Ο Μητροπολίτης Νεαποτίας και Βιθυνίας κ. 'Αμβρόσιος.

Και έκλήθη τότε ο Καραϊσκάκης εις τον Ήλκασποργον του Ναυπλίου, όπου ήδρευε ή Κυβερνήσις, δια να αναγγελ-θή αυτή έπιστρώσε ότι ή Πατρις εμπιστευόετα εις αυτόν, ως 'Αρχιστρατήγον, τας τύχας της. 'Η στιγμή της συναντήσεως Καραϊσκάκη και Ζαΐμη υπήρξε συγκινητική. Λέγεσθαι, ότι και οι δύο ήσπασθησαν άλλήλους, ο δε Καραϊσκάκης ανέλεθη εις δάκρυα από την ιερωτέραν των συγκινήσεων.

Και έκλήθη τότε ο Καραϊσκάκης εις τον Ήλκασποργον του Ναυπλίου, όπου ήδρευε ή Κυβερνήσις, δια να αναγγελ-θή αυτή έπιστρώσε ότι ή Πατρις εμπιστευόετα εις αυτόν, ως 'Αρχιστρατήγον, τας τύχας της. 'Η στιγμή της συναντήσεως Καραϊσκάκη και Ζαΐμη υπήρξε συγκινητική. Λέγεσθαι, ότι και οι δύο ήσπασθησαν άλλήλους, ο δε Καραϊσκάκης ανέλεθη εις δάκρυα από την ιερωτέραν των συγκινήσεων.

Και έκλήθη τότε ο Καραϊσκάκης εις τον Ήλκασποργον του Ναυπλίου, όπου ήδρευε ή Κυβερνήσις, δια να αναγγελ-θή αυτή έπιστρώσε ότι ή Πατρις εμπιστευόετα εις αυτόν, ως 'Αρχιστρατήγον, τας τύχας της. 'Η στιγμή της συναντήσεως Καραϊσκάκη και Ζαΐμη υπήρξε συγκινητική. Λέγεσθαι, ότι και οι δύο ήσπασθησαν άλλήλους, ο δε Καραϊσκάκης ανέλεθη εις δάκρυα από την ιερωτέραν των συγκινήσεων.

Και έκλήθη τότε ο Καραϊσκάκης εις τον Ήλκασποργον του Ναυπλίου, όπου ήδρευε ή Κυβερνήσις, δια να αναγγελ-θή αυτή έπιστρώσε ότι ή Πατρις εμπιστευόετα εις αυτόν, ως 'Αρχιστρατήγον, τας τύχας της. 'Η στιγμή της συναντήσεως Καραϊσκάκη και Ζαΐμη υπήρξε συγκινητική. Λέγεσθαι, ότι και οι δύο ήσπασθησαν άλλήλους, ο δε Καραϊσκάκης ανέλεθη εις δάκρυα από την ιερωτέραν των συγκινήσεων.

Ο Μητροπολίτης Νεαποτίας και Βιθυνίας κ. 'Αμβρόσιος.

Και έκλήθη τότε ο Καραϊσκάκης εις τον Ήλκασποργον του Ναυπλίου, όπου ήδρευε ή Κυβερνήσις, δια να αναγγελ-θή αυτή έπιστρώσε ότι ή Πατρις εμπιστευόετα εις αυτόν, ως 'Αρχιστρατήγον, τας τύχας της. 'Η στιγμή της συναντήσεως Καραϊσκάκη και Ζαΐμη υπήρξε συγκινητική. Λέγεσθαι, ότι και οι δύο ήσπασθησαν άλλήλους, ο δε Καραϊσκάκης ανέλεθη εις δάκρυα από την ιερωτέραν των συγκινήσεων.

Και έκλήθη τότε ο Καραϊσκάκης εις τον Ήλκασποργον του Ναυπλίου, όπου ήδρευε ή Κυβερνήσις, δια να αναγγελ-θή αυτή έπιστρώσε ότι ή Πατρις εμπιστευόετα εις αυτόν, ως 'Αρχιστρατήγον, τας τύχας της. 'Η στιγμή της συναντήσεως Καραϊσκάκη και Ζαΐμη υπήρξε συγκινητική. Λέγεσθαι, ότι και οι δύο ήσπασθησαν άλλήλους, ο δε Καραϊσκάκης ανέλεθη εις δάκρυα από την ιερωτέραν των συγκινήσεων.

Και έκλήθη τότε ο Καραϊσκάκης εις τον Ήλκασποργον του Ναυπλίου, όπου ήδρευε ή Κυβερνήσις, δια να αναγγελ-θή αυτή έπιστρώσε ότι ή Πατρις εμπιστευόετα εις αυτόν, ως 'Αρχιστρατήγον, τας τύχας της. 'Η στιγμή της συναντήσεως Καραϊσκάκη και Ζαΐμη υπήρξε συγκινητική. Λέγεσθαι, ότι και οι δύο ήσπασθησαν άλλήλους, ο δε Καραϊσκάκης ανέλεθη εις δάκρυα από την ιερωτέραν των συγκινήσεων.

Και έκλήθη τότε ο Καραϊσκάκης εις τον Ήλκασποργον του Ναυπλίου, όπου ήδρευε ή Κυβερνήσις, δια να αναγγελ-θή αυτή έπιστρώσε ότι ή Πατρις εμπιστευόετα εις αυτόν, ως 'Αρχιστρατήγον, τας τύχας της. 'Η στιγμή της συναντήσεως Καραϊσκάκη και Ζαΐμη υπήρξε συγκινητική. Λέγεσθαι, ότι και οι δύο ήσπασθησαν άλλήλους, ο δε Καραϊσκάκης ανέλεθη εις δάκρυα από την ιερωτέραν των συγκινήσεων.

Και έκλήθη τότε ο Καραϊσκάκης εις τον Ήλκασποργον του Ναυπλίου, όπου ήδρευε ή Κυβερνήσις, δια να αναγγελ-θή αυτή έπιστρώσε ότι ή Πατρις εμπιστευόετα εις αυτόν, ως 'Αρχιστρατήγον, τας τύχας της. 'Η στιγμή της συναντήσεως Καραϊσκάκη και Ζαΐμη υπήρξε συγκινητική. Λέγεσθαι, ότι και οι δύο ήσπασθησαν άλλήλους, ο δε Καραϊσκάκης ανέλεθη εις δάκρυα από την ιερωτέραν των συγκινήσεων.

Ο Μητροπολίτης Νεαποτίας και Βιθυνίας κ. 'Αμβρόσιος.

Και έκλήθη τότε ο Καραϊσκάκης εις τον Ήλκασποργον του Ναυπλίου, όπου ήδρευε ή Κυβερνήσις, δια να αναγγελ-θή αυτή έπιστρώσε ότι ή Πατρις εμπιστευόετα εις αυτόν, ως 'Αρχιστρατήγον, τας τύχας της. 'Η στιγμή της συναντήσεως Καραϊσκάκη και Ζαΐμη υπήρξε συγκινητική. Λέγεσθαι, ότι και οι δύο ήσπασθησαν άλλήλους, ο δε Καραϊσκάκης ανέλεθη εις δάκρυα από την ιερωτέραν των συγκινήσεων.

Και έκλήθη τότε ο Καραϊσκάκης εις τον Ήλκασποργον του Ναυπλίου, όπου ήδρευε ή Κυβερνήσις, δια να αναγγελ-θή αυτή έπιστρώσε ότι ή Πατρις εμπιστευόετα εις αυτόν, ως 'Αρχιστρατήγον, τας τύχας της. 'Η στιγμή της συναντήσεως Καραϊσκάκη και Ζαΐμη υπήρξε συγκινητική. Λέγεσθαι, ότι και οι δύο ήσπασθησαν άλλήλους, ο δε Καραϊσκάκης ανέλεθη εις δάκρυα από την ιερωτέραν των συγκινήσεων.

Και έκλήθη τότε ο Καραϊσκάκης εις τον Ήλκασποργον του Ναυπλίου, όπου ήδρευε ή Κυβερνήσις, δια να αναγγελ-θή αυτή έπιστρώσε ότι ή Πατρις εμπιστευόετα εις αυτόν, ως 'Αρχιστρατήγον, τας τύχας της. 'Η στιγμή της συναντήσεως Καραϊσκάκη και Ζαΐμη υπήρξε συγκινητική. Λέγεσθαι, ότι και οι δύο ήσπασθησαν άλλήλους, ο δε Καραϊσκάκης ανέλεθη εις δάκρυα από την ιερωτέραν των συγκινήσεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΑΠΗΤΟΥΡΓΙΑ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΤΑΠΗΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΕΤΑΙΡΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΙΡΑΙ ΣΤΕΡΛΙΝΑΙ 100,000

Έδρα εν Αθήναις

ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΙ ΜΕΤΟΧΟΙ: ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ: ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ (Αθήναι), ΚΟΚΚΙΝΙΑ (Πειραιεύς), ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ, ΒΕΡΡΟΙΑ.

Κατασκευάζονται χειροποίητοι τάπητες Άνατολικών και Άσιατικών ποιότητων.

**ΚΙΝΕΖΙΚΟΙ, ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ, ΠΕΡΣΙΚΟΙ, ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΙ
ΣΠΑΡΤΑ, ΓΚΙΟΡΔΕΣ, ΟΥΣΑΚ, ΠΕΡΓΑΜΟΥ, ΣΙΒΑΣ.**

Για περαιτέρω πληροφορίας απευθυνθέντες εις τὸ ἐν Αθήναις, Φωκίωνος 5, κεντρικὸν γραφεῖον τῆς Ἐταιρείας καὶ εἰς τὸ ἐν Νέῳ Ὑόρκῳ Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΥΠΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΤΟΥ «ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΗΡΥΚΟΣ»
Νά ένα βιβλίον πού ἀναζητῶνται δόκιμον βιβλιοθήκην.—Διὰ τὸ βιβλίον αὐτό, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐγγύλιον ἔθνικόν καὶ καινουργικόν διὰ κάθε Ἑλληνα, ἔγραψεν ἀριστάτα: κρίσεις ἴσως τὸ ἐξάδωσαν.

ΑΙ ΔΗΣΤΡΙΚΑΙ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ

Ἐξελότης τῶν πατρῶν Σεβ. Ἐκί-
σκοπος Βοστώνης, κ. Ἰωακείμ Ἄλ-
ξάνδρος, γράφει:
«Τὸ Ἐυαγγέλιον ὑπὸ σύγχρονον
πνεῦμα, προσεβόημεν νὰ ἀντικατα-
στήσῃ τὰς ἱστορίας τῶν ἁγίων, τὰ
μυθιστορήματα καὶ ἄλλα χειρότερα ἀ-
ναγνώσματα εἰς τὰς οἰκογενεάς, νὰ
ἀναπληρώσῃ δὲ τὸ θέλον κήρυγμα ἐ-
κεῖ, ἐνθα δὲν ὑπάρχει Ἑσκλησία, ἢ ὁ
ἄριστος αὐτῆς εἶναι νεκρὸς, καὶ ἐν γένει
νὰ δημιουργήσῃ κοινωνικὰς, ἢ θρη-
σκευτικὰς ἀρχὰς καὶ πεποιθήσεις καὶ
ἐκπεμπὰς ἠθικὰ ἀισθητήρια, πὰ πλη-
ρώσῃ σπουδαίαν Ἑλληνικὴν μεταξὺ τοῦ
λαοῦ μας καὶ τὰ συμβῆλη πλουσίας
εἰς τὸν φρονισμὸν καὶ τὴν ἀνύψωσιν
αὐτοῦ. Ἐάν δὲ καὶ μόνον 10)100 ἐκ
τῶν οἰκογενειῶν καὶ τῶν νέων μας ἐ-
φελήθωσι, ἔστω καὶ εἰς ἓν μόνον σι-
μειὸν τοῦ χαρακτήρος τοῦ ἔθνους, ἢ
ἐπιτυχία τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ τοῦ βιβλίου
εἶναι μεγίστη».

ΟΙ ΗΡΕΣ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

Ἐξελότης καὶ συγγραφεὺς, κ.
Σεβαστιῆς, γράφει:
«Νά ένα σύγγραμμα, τὸ ὁποῖον εἶ-
ναι τίσιον ἐπίκαιρον, τὸ ὁποῖον τὴν
ἀνάγκην ἀισθανόμεθα ἅμα μας, πὸς
μὰς ἐμφανίζει, πὸς μὰς ἐνθαρρύνει,
πὸς μὰς γαβανίζει, πὸς μὰς ἀναστη-
λάνει τοὺς χαρακτήρας καὶ μὰς κέ-
ρνει νὰ ἀποκτήσωμεν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον
ὁ Κορνήλιος ἄγαπᾷς νὰ ἐπινοήσῃς ἐν
τῇ ἐσθητικῇ ἀνάγκῃ», τὴν ἡθι-
κῶν ἀρετῶν ἀρετῶν οὐρανῶν καὶ γεν-
ναίων χαρακτήρων. Τὸ βιβλίον αὐτὸ
ἐναρμονίζει τὸ παρελθὸν μὲ τὸ παρὸν,
μὰς τὸνάει τὰς καρδίας καὶ ἀνυψώ-
νει τὸ φρόνημα. Πρέπει νὰ διαδοθῇ
παντοῦ, νὰ εἶναι εἰς χεῖρας καὶ τοῦ
παιδοῦ καὶ τοῦ πλουτοῦ καὶ εἰς τὴν
καλὴν καὶ τοῦ χωρικοῦ. Τὰ διδόμενα
αὐτὰ εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δημιου-
ργοῦν τοὺς ἥρωας τοῦ Πλουτάρχου.
Δὲν ἀρκεῖ νὰ διαβάσῃ κανεὶς αὐτὸ τὸ
ἔξῃως ἀνακοσμητικὸν ἔργον, ἀλλὰ
πρέπει νὰ δημιουργηθῶν καὶ δημό-
σια διαλέξεις, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μελε-
τημάτων τοῦ συγγραφέως εἰς ἅμα τὰ
Ἑλληνικὰ κέντρα τῆς Ἀμερικῆς καὶ
εἰς τὴν καρδίαν αὐτῆς τῆς ἀγαπημέ-
νης μας Ἑλλάδος».

ΣΥΓΚΡΑΤΕΙ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

Ἐξελότης καὶ συγγραφεὺς, κ. Πλάτων
Δρακοῦλης, ἐρημνεύων τὰς ἐπισημ-
σεις του ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἔρ-
γου τοῦ συγγραφέως γράφει λακ-
ονικῶς:
«Θαυμάζω τὴν πνευματικὴν αἴσθ-
σησιν. Εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἐφέ-
ρη ἀγλαυτάτους καρποὺς ὁ θεὸς ἀπό-
ρος, τὸν ὁποῖον ἰσχυρῶς πρὸς φα-
σμέν καὶ συγκράτησιν εἰς τὰ πατρί-
ων ἔθνη ἐκτελεῖται ἀδελφῶν μας».

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Ἐξελότης καὶ συγγραφεὺς, κ. Α.
Λαζαρόπουλος, ἀπόστολος τοῦ Πανεπιστη-
μίου Καλιφόρνιας, γράφει:
«Τὸ ἔργον εἶναι ἀνεπιτήδεωτον
καὶ ἐμβριθές, μὲ βάθος ἐνοσιῶν, κά-
λος ἀισθημάτων καὶ γλαφυρότητα κα-
λῆμου... Μὲ θαθεῖαν ψυχολογίαν καὶ
παρατηρητικὴν ἀντιέμνησιν αἱ
κοινωνικαὶ πληγαὶ τῆς ἀνθρωπότητος...
Εἶναι ἀπληλαγμένον δεισιδαιμονίων
καὶ προλήψεων, πλήρες δὲ πατριωτι-
κῶν συγκινήσεων, ὑπὸ τὰς ὁποῖας
πάλλει ψυχὴ εὐγενῆς, ὄνειροπόλος καὶ
εὐαίσθητος. Ἀληθὲς κειμήλιον διὰ
τὸν νεοέλληνα».

ΥΨΗΛΟΤΕΡΑ ΖΩΗ

Ἐξελότης καὶ συγγραφεὺς, κ. Α.
Λαζαρόπουλος, ἀπόστολος τοῦ Πανεπιστη-
μίου Καλιφόρνιας, γράφει:
«Τὸ ἔργον εἶναι ἀνεπιτήδεωτον
καὶ ἐμβριθές, μὲ βάθος ἐνοσιῶν, κά-
λος ἀισθημάτων καὶ γλαφυρότητα κα-
λῆμου... Μὲ θαθεῖαν ψυχολογίαν καὶ
παρατηρητικὴν ἀντιέμνησιν αἱ
κοινωνικαὶ πληγαὶ τῆς ἀνθρωπότητος...
Εἶναι ἀπληλαγμένον δεισιδαιμονίων
καὶ προλήψεων, πλήρες δὲ πατριωτι-
κῶν συγκινήσεων, ὑπὸ τὰς ὁποῖας
πάλλει ψυχὴ εὐγενῆς, ὄνειροπόλος καὶ
εὐαίσθητος. Ἀληθὲς κειμήλιον διὰ
τὸν νεοέλληνα».

Τὸ βιβλίον εἶναι εἰ-
νας ὀγκώδης τόμος
καλλιτεχνικῶς τυ-
πομημένος καὶ πολυ-
τελῶς χρυσοδεμέ-
νος.

Ἐξελότης καὶ συγγραφεὺς, κ. Α.
Λαζαρόπουλος, ἀπόστολος τοῦ Πανεπιστη-
μίου Καλιφόρνιας, γράφει:
«Τὸ ἔργον εἶναι ἀνεπιτήδεωτον
καὶ ἐμβριθές, μὲ βάθος ἐνοσιῶν, κά-
λος ἀισθημάτων καὶ γλαφυρότητα κα-
λῆμου... Μὲ θαθεῖαν ψυχολογίαν καὶ
παρατηρητικὴν ἀντιέμνησιν αἱ
κοινωνικαὶ πληγαὶ τῆς ἀνθρωπότητος...
Εἶναι ἀπληλαγμένον δεισιδαιμονίων
καὶ προλήψεων, πλήρες δὲ πατριωτι-
κῶν συγκινήσεων, ὑπὸ τὰς ὁποῖας
πάλλει ψυχὴ εὐγενῆς, ὄνειροπόλος καὶ
εὐαίσθητος. Ἀληθὲς κειμήλιον διὰ
τὸν νεοέλληνα».

Ἐξελότης καὶ συγγραφεὺς, κ. Α.
Λαζαρόπουλος, ἀπόστολος τοῦ Πανεπιστη-
μίου Καλιφόρνιας, γράφει:
«Τὸ ἔργον εἶναι ἀνεπιτήδεωτον
καὶ ἐμβριθές, μὲ βάθος ἐνοσιῶν, κά-
λος ἀισθημάτων καὶ γλαφυρότητα κα-
λῆμου... Μὲ θαθεῖαν ψυχολογίαν καὶ
παρατηρητικὴν ἀντιέμνησιν αἱ
κοινωνικαὶ πληγαὶ τῆς ἀνθρωπότητος...
Εἶναι ἀπληλαγμένον δεισιδαιμονίων
καὶ προλήψεων, πλήρες δὲ πατριωτι-
κῶν συγκινήσεων, ὑπὸ τὰς ὁποῖας
πάλλει ψυχὴ εὐγενῆς, ὄνειροπόλος καὶ
εὐαίσθητος. Ἀληθὲς κειμήλιον διὰ
τὸν νεοέλληνα».

ADOLPH LEWISOHN

Ἐξελότης καὶ συγγραφεὺς, κ. Α.
Λαζαρόπουλος, ἀπόστολος τοῦ Πανεπιστη-
μίου Καλιφόρνιας, γράφει:
«Τὸ ἔργον εἶναι ἀνεπιτήδεωτον
καὶ ἐμβριθές, μὲ βάθος ἐνοσιῶν, κά-
λος ἀισθημάτων καὶ γλαφυρότητα κα-
λῆμου... Μὲ θαθεῖαν ψυχολογίαν καὶ
παρατηρητικὴν ἀντιέμνησιν αἱ
κοινωνικαὶ πληγαὶ τῆς ἀνθρωπότητος...
Εἶναι ἀπληλαγμένον δεισιδαιμονίων
καὶ προλήψεων, πλήρες δὲ πατριωτι-
κῶν συγκινήσεων, ὑπὸ τὰς ὁποῖας
πάλλει ψυχὴ εὐγενῆς, ὄνειροπόλος καὶ
εὐαίσθητος. Ἀληθὲς κειμήλιον διὰ
τὸν νεοέλληνα».

Ἐξελότης καὶ συγγραφεὺς, κ. Α.
Λαζαρόπουλος, ἀπόστολος τοῦ Πανεπιστη-
μίου Καλιφόρνιας, γράφει:
«Τὸ ἔργον εἶναι ἀνεπιτήδεωτον
καὶ ἐμβριθές, μὲ βάθος ἐνοσιῶν, κά-
λος ἀισθημάτων καὶ γλαφυρότητα κα-
λῆμου... Μὲ θαθεῖαν ψυχολογίαν καὶ
παρατηρητικὴν ἀντιέμνησιν αἱ
κοινωνικαὶ πληγαὶ τῆς ἀνθρωπότητος...
Εἶναι ἀπληλαγμένον δεισιδαιμονίων
καὶ προλήψεων, πλήρες δὲ πατριωτι-
κῶν συγκινήσεων, ὑπὸ τὰς ὁποῖας
πάλλει ψυχὴ εὐγενῆς, ὄνειροπόλος καὶ
εὐαίσθητος. Ἀληθὲς κειμήλιον διὰ
τὸν νεοέλληνα».

The HELLENIC PHONOGRAPH CO.
532 - 8TH AVE., NEW YORK CITY

ΦΩΝΟΓΡΑΦΑ COLUMBIA, VICTOR
Πλήρης συλλογὴ δίσκων ἑλλαν τῶν Ἐταιρειῶν.—Ῥόλοι Πιάνου τῶν Ἐται-
ρειῶν 2. R. S.

ΣΤΕΦΑΝΑ ΓΑΜΩΝ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ DORROS' BROS.
ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ
μὲ μισρὰς δόσεις
Πλήρης εἰκονογραφημένος κατάλογος ἀποστέλλεται δωρεάν εἰς τὸν αἰτηθέντα

ΠΡΟΤΙΜΗΣΑΤΕ
ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΤΙΜΟΛΕΟΝΤΟΣ
ΑΙΟΛΟΥ 122
ΑΘΗΝΑΙ

Ἐάν δὲν ἔχετε καιρὸν νὰ μεταβῆτε εἰς τὸ Τα-
χυδρομεῖον
ΤΑΧΥΔΡΟΜΗΣΑΤΕ ΤΟ ΚΑΤΩΤΙ ΔΕΛΤΙΟΝ
National Herald, 140 W. 26th St., New York
C. O. D.
Σὰς παρακαλῶ νὰ μοῦ ἀποστελῆτε C. O. D.
τὸ Ἐυαγγέλιον ὑπὸ Σύγχρονον Πνεῦμα καὶ ὁ-
πόσοι νὰ πληρῶσω ἅμα τὴ παραλαβὴ \$2.75.
Ὄνομα .....
Διεύθυνσις .....

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΑΤΕ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΣΑΣ ΕΙΣ ΦΥΣΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Ἡ πλατίνη, τὸ πολυτιμώτερον ἐξ ὅλων τῶν μετάλλων ποῦ εἶναι γνωστὰ εἰς τὸν ἄνθρωπον, εἶναι ἐκ τῶν μάλλων ἀναγκαίων καὶ χρησίμων φυσικῶν προϊόντων τοῦ κόσμου. Χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν κοσμηματοποιίαν, τὰς ἠλεκτρικὰς συσκευάς, εἰς τὴν χειρουργικὴν καὶ τὰς χημικὰς ἐργασίας εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε ἡ ζήτησίς του νὰ ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τὴν προμήθειάν του. Αἱ πηγαὶ τῆς παραγωγῆς τῆς πλατίνης εἶναι τόσον ὀλίγαι, ὥστε ἡ τιμὴ τοῦ μετάλλου αὐτοῦ νὰ διατηρῆται πάντοτε ὑψηλή.

Ἡ μεγαλύτερα μονὰς ἡ παράγουσα πλατίνην καὶ ὅλων τῶν κόσμον εἶναι ἡ

ΝΟΤΙΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΧΡΥΣΟΥ ΚΑΙ ΠΛΑΤΙΝΗΣ

THE SOUTH AMERICAN GOLD & PLATINUM CO.
ADOLPH LEWISOHN, President

Αἱ κοινὰ μετοχὰ (common stock) τῆς Ἐταιρείας ταύτης εἶναι ἐξαιρετὰ πρὸς τοποθέτησιν κεφαλαίων διὰ τοὺς ἀκολουθοῦν λόγους:

- 1) Ἡ Ἐταιρεία εἶναι κάτοχος ἰδιοκτησίας, ἐνοικιαστηρίων συμβολαίων καὶ προνομιούχων παραχωρήσεων εἰς τὴν περιφέρειαν Τσόκο τῆς Κολομβίας, ἐν Νοτίῳ Ἄμερικῇ.
- 2) Ἡ περιφέρεια αὕτη εἶναι γνωστὴ ὡς ἡ πλουσιωτέρα εἰς φυσικὴν ἀπόθεμα πλατίνης ἐν τῷ κόσμῳ.
- 3) Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος μία νέα ἐγκατάστασις ὑδρο-ἠλεκτρικῆς δυνάμεως ἐπρομήθευε τὴν κινητήριον δύναμιν. Τὸ τοιοῦτον θὰ αὐξήσῃ οὐσιαστικῶς τὴν παραγωγὴν καὶ θὰ ἐλαττώσῃ τὸ κόστος.
- 4) Μερικὰ διαφορὰ μετὰ τὴν Κολομβιανὴν Κυβέρνησιν διμυητήθησαν. Τὸ τοιοῦτον καθιστᾷ διὰ τὴν Ἐταιρείαν δυνατὴν τὴν ἐν πλείρῃ μετῶφ ἐκμετάλλευσιν τῶν ἰδιοκτητῶν μεταλλοφόρων ἔδαφῶν τῆς.
- 5) Αἱ ἀποδόσεις τῆς Σάουθ Ἄμερικαν ἐντ Πλάτινουμ Κόμπαου ἠξήθησαν ἐτησίως ἀπὸ 565,000 δολάρια τῷ 1918 εἰς 1,606,000 τῷ 1924.
- 6) Οἱ ἀξιοματώζοι καὶ αἱ οἰκονομικοὶ ὑποστηρικταὶ τῆς Ἐταιρείας ταύτης εἶναι ἄνθρωποι μεγάλῃς ὑποληψίας, φημιζόμενοι διὰ τὴν ἐντιμότητά των, τὴν ἀκεραιότητά των καὶ τὰς ἐπιτυχίας των εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις.
- 7) Αἱ κοινὰ μετοχὰ (common stock) τῆς South American Gold and Platinum Co. σημειοῦν σήμερον εἰς τὴν ἀγορὰν τὰς ἐλκυστικωτέρας τιμὰς. Τὸ τοιοῦτον μετατρέπει τὰς πιθανότητας καλῶν κερδῶν εἰς εὐκαιρίας πραγματικάς.

ΦΡΟΝΙΜΟΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΕΙΝΑΙ Η ΒΑΣΙΣ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ:—Ἀγοράσατε τὰς μετοχὰς τῆς South American Gold and Platinum Co. μόνον ἀπὸ τὴν Τράπεζάν σας ἢ ἀπὸ κανένα ἀξιώσιμον μεσίτην. Τοιοτοτρόπως θὰ εἴσθε βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ πληρώνετε τιμὰς ἀνωτέρας τῶν τρεχουσῶν τοιοῦτων εἰς τὴν ἀγορὰν.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΛΕΞΙΓΡΙΦΩΝ

Πισιόστες, ὅτι οἱ Λεξιγράφοι ἔτιζον ἐπιμενεστάτῃ ὑπόδηξιν ἐκ μέρους τοῦ ἀναγνωστικῆς μας κοινῆς, προβαίνομεν εἰς τὴν προσκλήσιν τοῦ 2ου Διαγωνισμοῦ Λεξιγράφων διὰ τὸν Μηνιαῖον Εἰκονογραφημένον καὶ τὴν «Παναθήναιαν».

Πλήθος συγχρητισθῶσαν ἐπιστολῶν καταλέβουσι τὰ Γραφεῖά μας διὰ τὴν καινοτομίαν μας αὕτην καὶ προστρέχομεν ὅλους, καὶ τοὺς παλαιοὺς θαυμάστῃς τῆς θαυμαστῆς αὐτῆς πνευματικῆς ἀσκήσεως καὶ θύουσ ὅταν ἔχουν ἕκαστη ἀναγκαζήν με αὕτην, νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸν διαγωνισμὸν μας, μετὰ τὴν παροχήσαν, ὅτι τὰ διέλθουν εὐχαρίστους ὄρας καὶ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ λάβωσι ὡς ἀνάμνησιν τῶν προσκαθητῶν τῶν ἐν ἀπὸ τὰ ὄρατα βραβεῖα τὰ ὅποια προσφέρομεν εἰς τοὺς λύτας.

- 20) Σταθεῖον ζῴγιονον.
- 22) Κατέχει αὐτὴ θέαν ..... ἐξέχουσαν.
- 24) Ἦν κενυδύζωμον διὰ τὴν συλλέθειαν, νεκρὸν ἢ ζῶσαν, ζωὴν νὰ ἐκταίσθῃ εἰς τίποτε.
- 25) Ὅσοι ἔχουν σεβαστὸν ποιόταν, ... ἴστανται εἰς ἀνώτερον ἐπίπεδον.
- 26) Ἦν περιφοροῦν οἱ θεμελιώτες ἔαυτοὺς μάλλον ἐνατέτυς τοῦ ..... Χριστοῦ.
- 27) Ἀπαραίτητος .... εἰς τὰς ἀγαθαιοληψίας.
- 28) Ἄξιομα.
- 29) Ζητήσατέ τὴν εἰς τὰ κτίρια.
- 30) Βαστάζει αὐτὴ πολλὰ ἄδη.
- 32) Ὁλισσώδεις τὸς δόξας.
- 33) Μουσικὸν ὄργανον.
- 34) Ἀπαραίτητος διὰ τὰς οὐκοδομὰς.

ΛΕΞΙΓΡΙΦΟΣ 203

ΟΡΙΖΟΝΤΙΣ

- 1) Βασίλισσα τῆς Λυδίας εἰς ἣν ἐκολήθη ὡς δούλος περίφρων μυθολογικὸς ἦρω.
- 5) Ἀρχαία πόλις τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Μαγνησίας.
- 7) Εἰς ἐκ τῶν δύο θεμελιωδῶν ἀρχαίων καταλάς πόλεως.
- 8) Ρῆμα ..... ζῴησι.
- 9) Ἀριθμὸς.
- 11) Ζητήσατέ τὴν εἰς τοὺς πόδας γνωστῶν ζῴων.
- 12) Διάστασις.
- 14) Προφήτης.
- 16) Ἀνωτομία.
- 17) Ζητήσατέ τὸν εἰς τὴν θάλασσαν.
- 19) Ἐπάγγελμα.
- 21) Περιτρέφεται καὶ περιτολάσει.
- 23) Ἐλάττωμα, τοῦ ὁποῖου τὰς συνέπειας ἀισθανόμεθα θεὰν παρελθὴ ἢ προὐτή νεότης.
- 26) Ἐμπνεύει ὄστος τὸν φθῶν εἰς θύουσ δὲν ἔχουν ἦσαν τὴν συνέπιδόν των.
- 28) Δὲν τὴν θέλει ὁ ἥλιος.
- 31) Προθέσις.
- 32) Φυτὸν μασκοειδῆς, ἀπὸ τῆς οἴζης τοῦ ὁποῖου κατασκευάζεται ποτὸν ρηγιώματος ἐν Ἄμερικῇ.
- 35) Τεκτονικὸν ἐργαλεῖον.
- 36) Ὅριον, φράξ.
- 37) Πρόσεσον τῆς Π. Λαθῆκος.
- 38) Προέχεται ἐκ τῶν ἱγμάτων τῆς γῆς.
- 39) Ἐπιαχία, ἡ ἄπολι ἔγενεν ἀραομὴ Σεβοδουλογιακοῦ πολέμου.
- 40) Ἡ φθῶς δὲν τὴν ἔκαμε παραγωγικὴν.
- 41) Εἶναι συνεστασμένη.

ΚΑΘΕΤΣ

- 1) Ἀρχαῖον ὄνομα νήσου τοῦ Σαρωνικοῦ.
- 2) Διάσημος Ἀθηναῖος ᾠδῶν, ὅστις ἀνήγειρον ἔργα εἰς Ἀθήνας καὶ Ὀλυμπίαν, τὸν ὁποῖον τὰ ἐρεψία σφῶνται σήμερον ἐπ.
- 3) Ἀνεκδύγητος, πολὺς, ἀναρβήτητος.
- 4) Ἐφφραίνει τὸν οὐρανοσκον.
- 5) Ἀρχαῖον ὄνομα μεγάλου ποταμοῦ τῆς Εὐρώπης.
- 6) Κοιμήτολις τῆς Φθιώτιδος.
- 8) Πόλις τῆς Ἱταλίας, ὁποῖα δὲν αὐτὸν ἀρχαίως πόλεως τῆς Πελοποννήσου.
- 10) Ἐδ γνωστότερον ὄνομα ἐργαλείου.
- 11) Ἡ ζῴη ..... τῆς φυσικῆς.
- 13) Τὴν ᾠδεὶ ἡ ἀρχαία ἀρχιτεκτονική, ἀλλὰ τὴν ἐλησμένηση σχεδὸν ἡ νεώτερη.
- 15) Φύσσεται καὶ ἐγκαταρρεῖ ὄστος.
- 18) Ἐπιτελεῖ θεάματα θεῶν ἐπικρατῆ μετὰ τῶν ἐχόντων κοινὰ συμφέροντα.

ΕΠΕΞΗΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ἡ λύσις, καθὼς καὶ τὰ ὄνοματα τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὸν Μηνιαῖον Εἰκονογραφημένον Ἐθνεῶν Κήρυκα τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου.

Οἱ λύται τοῦ ἀνωτέρου λεξιγράφου, οἱ ὅποιοι θὰ στείλων ὁρθὰς λύσεις καὶ τοῦ δημοσιευμένου Λεξιγράφου εἰς τὴν «Παναθήναιαν» τοῦ Δεκεμβρίου θὰ δικαιωνται ἐνὸς τῶν κάτωθι βραβείων, κατ' ἐλογίην:

- 1) Ἐνὸς ἀνδρικοῦ ὠρολογίου τσέπης.
- 2) Ἐνὸς γυναικεῖου ὠρολογίου, τῆς χειρὸς, (Wrist watch).
- 3) Ἐνὸς περιδεραιοῦ (L'avalier).
- 4) Δέκα δίσκων φωνογράφου τῶν 10 ἱντσῶν ἢ ὀκτὼ τῶν 12 ἱντσῶν, τῆς Greek National Opera Records Co., Inc., ACROPOLIS, ὡς ἐξῆς:

ΟΚΤΩ ΔΙΣΚΟΥΣ ΤΩΝ 12 ἸΝΤΣΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΤΩΘΙ:

Χορῶδια, θυρεὶα καὶ μονωδία τῶν καλλιτεχνῶν τοῦ Ἑθνικοῦ Μελοδραμάτος: Ἀλεξιάνδρος Κυριακοῦ, Νικ. Μαρατῆ, Μιχ. Βλαχοπούλου καὶ Ἡ. Οβωνομιδῆ.—ΑΝΔΡΙΑΝΟΥΣ ΤΩΝ ΑΡΧΙΑΤΣΙΓΓΑΝΟΥ.—ΤΟ ΠΑΡΑ ΠΟΝΟΝ ΤΟΥ ΑΡΧΙΑΤΣΙΓΓΑΝΟΥ. (Μονωδία Βλαχοπούλου, ἀπὸ τῆν ἁγιάντων Βενεζελῶν Ὀπερέταν).—Ο ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΟΣ.—ΣΥ ΜΟΥ ΗΠΗΡΕΣ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ. (Θυρεὶα Κυριακοῦ Μαρατῆ).—ΤΟΥ ΚΙΤΣΟΥ Ἡ ΔΙΑΝΝΑ.—Ο ΒΡΑΧΟΣ. (Μονωδία Βλαχοπούλου).—ΜΟΝΟΝ Μ' ἜΣΤΕΝ.—ΓΕΤΤΙΑΝΙΚΟ ΤΑΓΙΤΟ. (Θυρεὶα Κυριακοῦ—Ὁβωνομιδῆ).—ΜΑΡΙΟΣ ΜΠΟΥΣΕΛΗΣ.—ΤΟΡΕΛΑΤΟ. (Θυρεὶα—Μονωδία).—ΝΑΝΙ-ΝΑΝΙ.—ΠΡΟΣΒΥΧΗ Ἡ ΠΑΤΡΩΝ ΓΕΜΝΑΤΑ. (Ἀπὸ τὸν Μ. Μπότσοφιν. Μονωδία Κυριακοῦ, Βλαχοπούλου).—ΕἶΝΑΙ ΝΥΧΤΑ ΒΑΦΕΙΑ ΣΙΩΠΗΛΙΑ.—Ο ΓΑΤ-ΔΑΡΟΣ. (Τετραφώνια—Κομικὴ Μονωδία Βλαχοπούλου).

Ἐπι καλλιτεχνικῶς Κατ Μαρίως Παπαγίκατ.—ΚΑ-ΠΡΙΑΝΗ (Ρηγιάντιον).—ΕΚΒΙ ΚΑΤΩ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΜΑΣ (Κασάτω).—ΒΛΑΧΟΥΔΑ ΒΡΟΒΟΛΑΡΕ (Κλέριτικο).—ΣΤΗΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ ΤΟΝ ΠΛΑΤΑΝΟ. (Τσέρικο).

Ἐπι καλλιτεχνικῶς Φωφῶς Βαυόνη καὶ Μ. Θελετρίδου.—Η ΖΗΤΟΥΕΤ—ΜΗ ΕΡΧΝΑΣ, φῶς-Τρότ, Βίλζ.—ΑΟΥΙΑ ΓΑΥΚΑ—ΚΤ ΟΙ ΔΥΟ ΖΕΥΓΑΡΙ, φῶς-Τρότ.

ΔΕΚΑ ΔΙΣΚΟΥΣ ΤΩΝ 10 ἸΝΤΣΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΤΩΘΙ:

Τετραφώνια, θυρεὶα καὶ Μονωδία τῶν καλλιτεχνῶν τοῦ Ἑθν. Μελοδραμάτος: Ἀλεξιάνδρος Κυριακοῦ, Νικ. Μαρατῆ, Μιχ. Βλαχοπούλου καὶ Ἡ. Οβωνομιδῆ.—Η ΠΡΟΒΟΥΤΟ ΠΟΥΑΑ.—ΣΤΟΥΣ ΚΑΜΠΟΥΣ ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ. (Καλιματιανὸς Κορῶδια—Μονωδία Βλαχοπούλου).—Η ΕΣΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ—ΑΦΙΝΩ ΓΕΙΑ ΣΤΗΣ ΩΜΟΡΦΗΣ (Μονωδία Βλαχοπούλου).—ΑΦΕΣ ΝΑ ΓΥΡΩ.—ΤΟ ΚΡΑΣΙ. (Δωδὴ—Καλιματιανὸς, Χορῶδια).—ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΗΝ ΡΕΜΝΑΤΑ—ΑΝΔΡΙΑΝΟΥΣ. (Χορῶδια. Βίλζ καὶ Ταγγῶ).—ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΜΟΥ—ΕΒΛΑ ΣΑΝ ΠΡΩΤΑ. (Χορῶδια—Μονωδία).—ΕΛΑ ΜΑΤΙΑ ΜΟΥ—ΑΟΛΑ ΜΟΥ ΑΒΥΧΗ. (Χορῶδια—Μονωδία).—Η ΠΕΙΣΜΑΤΑΡΑ—ΤΗΣ ΚΟΛΟΜΒΙΑΣ ΤΟ ΦΙΛΙ. (Τετραφώνια—Μονωδία).—ΟΙ ΨΑΡΑΔΕΣ—ΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΩΜΕΝΟ ΓΕΦΥΡΙ. (Τετραφώνια—Μονωδία).—Η ΨΑΡΟΒΑΡΚΑ—ΓΙΑ ΣΕΝΑ. (Τετραφώνια—Μονωδία).—ΣΤΗ ΜΑΓΕΥΜΕΝΗ—ΣΕΝΑ ΠΟΥ Σ' ΑΓΑΠΗΣΑ. (Τετραφώνια—Μονωδία).—Η ΜΑΥΡΟΜΑΤΑ—ΑΝΑΘΕΜΑ. (Τετραφώνια—Μονωδία).—ΜΟΛΑ-ΣΚΟΤΑ—Η ΜΙΑ ΚΑΙ Η ΑΛΛΗ. (Τετραφώνια—Μονωδία).—Η ΕΜΥΛΑΣΤΡΑ—ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΣΕΛΙΝΗΣ. (Τετραφώνια—Μονωδία).—Η ΑΝΟΙΞΙΣ—Η ΣΚΛΑΒΑ. (Τετραφώνια—Μονωδία).—Σ' ΑΓΑΠΗΣΑ ΜΙΚΡΟΥΛΑ ΜΟΥ—Η ΝΥΧΤΑ ΦΕΥΓΕΙ ΟΛΟΧΑΡΗ. (Τετραφώνια—Μονωδία).

Ἐπι καλλιτεχνικῶς Φωφῶς Βαυόνη καὶ Μ. Θελετρίδου.—Ο ΒΗΚΑΣ.—Ο ΓΕΡΕΣΚΟΥΤΙΑΡΗΣ. (Κομικὴ Μονωδία Θελετρίδου).—ΤΑ ΠΗΡΕΜΑ ΤΑ ΠΡΟΒΑΤΑ—Η ΦΙΑΙΜΕΝΗ. (Μονωδία Βαυόνη).—ΤΑ ΜΑΤΙΑ Σ' ΑΙΜΟ ΜΑ—Η ΣΕΛΙΝΕΤΕΡ. (Μονωδία Βαυόνη).—ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΓΕΜΝΑΤΟ—ΠΟΛΑ ΦΑΛΕΙΑ. (Α. Κ. Βαυόνη).—ΕΝΘΥΜΗΣΟΥ ΣΚΑΙΡΑ—ΚΑΡΜΕΝ Η ΑΝΑΛΟΟΥΣΙΑ (Βίλζ, Ταγγῶ).—ΜΗΛΛΑΟΣ—Η ΛΑΤΕΡΝΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ, Χασιμίκος.

ΠΡΟΒΕΣΜΙΑ ΠΡΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ ΑΥΣΙΝ

Ἡ προεβέσμία πρὸς ἀποστολὴν λύσεων τοῦ 2ου Διαγωνισμοῦ Μηνιαῖου Εἰκονογραφημένου Ἐθνεῶν Κήρυκος λήγει τὴν 1ην Φεβρουαρίου 1926.

**Ο ΚΑΦΕΣ
ΜΑΡΚΑΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ "ΟΘΩΝ"**

Εἶναι ὁ ἀρματωκώτερος, γρησιότερος καὶ γενεστικώτερος ἄλων τῶν καφεθῶν. Ὁ μόνος καφεθὸς ποῦ εὐχαριστᾷ τοὺς πάντας.

**GREEK-ARABIAN COFFEE CO.
350 PEARL STREET, NEW YORK CITY**

CATULLE MENDES ΤΑ ΤΡΙΑ ΣΥΡΤΑΡΙΑ

Μ' ένα κίλημα απορροιστικό—από κάποιον που δεν β' αλλάξει πειρά γνάμψι—ή κάποιον Μαντελίνα έδειξε το γυαλιώδες επιπλο με της τρεμάμενες ανάβειγες του ορότου βερνικιού του και των χρυσαυτών του στολιμαίων κάτω απ' το φως των λαμπτήρων και με πολλή σοβαρότητα, ή χωριτωμένη αυτή γυναίκα είπε:

—Ανοίξτε το ένα απ' αυτά τα τρία συρτάρια! και προσπαθήστε να διαλέξετε καλά, γιατί, Βαλεντίνε, στο καθένα έχω κρύψει μίαν απάντησι στην παράκλησι που μου απηροδύνατε από εδώ κ' έξη μήνες. Αν πειύγετε την καλή απάντησι—αυτήν που λέγει «Ναι!»—θ' αναγκασθώ να μην άρηθώ πειρά. Μά άλλοίμονο άν σωντήσητε μιά απ' της κακές απαντήσεις, δεν θά με ξαναδείτε.

—Μ' αυτόν τον τρόπο;—απήνησεν έκείνος, έχω δύο συμπτώσεις εναντίον μιάς. Τι σκληρή σκέψις ήταν αυτή, λατρευμένη μου;

—Έ, ελεον αυτή, θάχω την παρηγοριά, το δάχτυλο, άν θραυθώ στην ανάγκη να σάς εύχρησιόησω, να μπορώ να κατηγορήσω την τύχη για το σφάλμα μου.

Έμπρός στα τρία συρτάρια στάθηκε για πολλήν ώρα αναποφάσιτος. Το τρεμάμενο χέρι πήρανε απ' το ένα στο άλλο, χωρίς να τολμήη να σήηη τη χρυσαυμένη λαβή τους. Κ' ή καρδιά του ήταν γεμάτη στενοχώρια, απ' το φόβο μιάς κακής διαλογής. Τέλος, έμπιστευόμενος στη θεία ευσπλαγγία της προνοίας, τράβηξε με τα μάτια κλειστά το ένα απ' αυτά. Τι χαρά! τί άειλείωνη ήδοσι! Η απάντησις—Ένα φύλλο χαρτί που άνοίχθηκε τόσο γρήγορα—έλεγε τη λατρευτή λέξι «Ναι».

Ός την ώρα που τα γράφει και ρόδινα δάκτυλα της άυγής άνοίχουσι της σουλίτες των παρασκευαμάτων, έννοιωσαν της γλυκείας χαρής της άγάπης που σβόνει και πάντα δυναμώνει ξανά.

Κι' όμως ο Βαλεντίνος δεν ήταν έντελώς ικανοποιημένος. "Υστερα απ' της έκτάσεις, κάποιον άλλην άπέθηκε στο μέτωπο και στα μάτια του.

—Ω! τον ρώτησε έκείνη με έκπληξι, τί σου χρειάζεται άκόμη και από τί παραπονοίαι, άγαπημένη μου;

—Έχω μιά δυσάρεστη σκέψις, είπε.

—Σού κοντά μου! ποιά;.....

—Σέ χρυσώω στην τύχη, άχι σε όσα την ίδια. Κ' έμενε συλλογιόμενος. Άλλά τότε, έκείνη, γελώντας τρελλά σιμά στα χείλη του:

—Κοντέ, ισό ελεε, ελεε θάει την ίδια απάντησι στα τρία συρτάρια.

ΛΗΞΙΠΡΟΘΕΣΜΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ
ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

Όσα χρήματα δεν χρειάζεσθε δια τας άμέσους ανάγκας σας εν Ελλάδι, δύνασθε να τα καταθέσητε ληξιπροθέσμως, πληρωτέα εις περιόδους 3, 6, 9, ή 12 μηνών, υπό της

ΙΟΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ LIMITED

ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

1839-1925

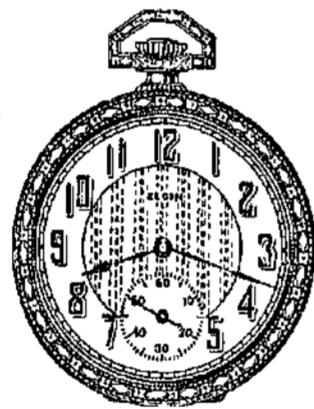
ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ :

ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΕΛΛΑΣ ΤΟΥΡΚΙΑ ΑΙΓΥΠΤΟΣ

ΠΡΟΥΣΙΟΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

Τα Χριστούγεννα πλησιάζουν! Στο μυαλό του καθενός περνά ή σκέψις τι δώρα ν' άγοράση δια τους άλλους, τι ν' άγοράση και δια τον εαυτόν του. Το πιστινωστον μεταξύ των Ελλήνων της Αμερικής χρυσοπωλείον I. Lewis and Son της Νέας Υόρκης, μεταξυ των πολλών συλλογών του,

ΔΩΡΟΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

προσφέρει επί τη ενκαιρία ταύτη και τα έξης ώμοιώτατα άντικείμενα, κατάλληλα δια σας και δια τους φίλους σας. Τοισυτοτρόπως άρθρογώνιον όρολόγιον της χειρός 14 καρατίων, Solid Gold και Jeweled Movement, τέλειον εις μηχανισμόν και λειτουργίαν, μόνον άντι \$17.00

Επίσης και έν ώρολόγιον χειρός άλλης μάρκας, 14 καρατίων, Solid Gold, μόνον άντι \$14.00.

Έχουσι μίαν τέλειαν συλλογήν διαφόρων ώμοιώτατων δακτυλιδίων, άξίας από 15 έως 2,000 δολλαρίων. Γράψτε μας και, εθελούσιως θά σάς άποστείλωμεν δια την έγκρισίν σας ώμοιώτατον δακτυλίδιον Κυρίας ή Κυρίου. Μόνον άγοράσι μεσ ασόν θέλετε να δαπανήγητε και θα σάς στείλωμεν το δακτυλίδιον C. O. D. Κόμειτε τας άγοράς σας έγκαιρος. Τα Χριστούγεννα πλησιάζουν. Προμηθευσατέ μας δια το συμφέρον σας.

I. LEWIS & SON

379 SIXTH AVENUE

NEW YORK, N. Y.

HAZEL ATLAS TUMBLERS. You See Them Everywhere. Includes images of tumblers in hotels, cafes, and homes, and a large illustration of a glass pyramid.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΤΙΚΗ ΚΟΥΡΠΙΑ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΕΠΙΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Η ΦΘΙΣΙΣ, Η ΕΛΘΟΣΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΩΝ.—ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΩΝ ΑΥΤΟΧΕΙΡΙΑΣΩΝ.—ΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

Ἀληθινὴ ἐπιδημία αὐτοκτονιών ἐνεαχθήεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τόσα δὲ πολλὰ εἶναι τὰ θύματα, ὥστε ἠναγκάσθη ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐκδώσῃ καὶ τὸ περίεργον διάταγμα δι' οὗ ἀπαγορεύεται ἡ αὐτοχειρία. Ἐν ὀνόματι τοῦ Νόμου! Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ζητήθη ἡ γνώμη διαφόρων ἐπιστημόνων νὰ διαφωτισθῶν τὸ κοινὸν ἐπὶ τῶν αἰτίων τῆς ἐπιδημίας ταύτης. Ἡ συνάθετος ἐκείνη εἶλετο τὰς γνώμας καθηγητῶν πανεπιστημίων, διηγητῶν, κοινωνιολόγων κλπ.

Ἡ αὐτοκτονία παρατηρεῖται σχεδὸν πάντοτε εἰς άτομα μὴ φυσιολογικῶς ἔχοντα. ὑπὸ διαπορευτικῆν ἔποψιν. Ὑπάρχουσιν ὅμως περιπτώσεις αὐτοκτονιών ἀκόσμων τελείως ὑγιῶσι δυνάμεις. Ἐν τῶν καταθλίβων πασχόντων ἐκ φρενοπαθείας, εἰσιν οἱ εἰσιν κατ' ἔξοχὴν ὑπέκεινται εἰς τὴν αὐτοκτονίαν εἶναι οἱ πάσχοντες τὴν νόσον μελαγχολίαν. Ἐκεῖ ἐξέρχεται ἡ αἰτία τῶν κατακρωστικῶν οἰσνοματωδῶν ποτῶν καὶ ἄλλων ἀπολαυστικῶν δηλητηρίων, τῶν ὑστερικῶν, τῶν ψυχασθενικῶν καὶ ἐν γένει τῶν ἐκφύλων. Ἐπιπλέον φανερὸν ὡς ἐκ τούτου ὅτι τὰ αἴτια τῆς αὐτοκτονίας συγγένονται κατὰ βάθος πρὸς τὰ αἴτια τῶν φρενικῶν παθήσεων.

1) Ἐκτὸς τῶν μέτρων, πρὸς περιστολὴν τῶν ψυχικῶν παθῶσεων, ψυχικὴ παιδαγωγία καὶ καταπολέμησις τῶν δυσμενῶν καὶ ἀνοητικῶν ψυχικῶν συνθηκῶν τοῦ κοινωνικοῦ βίου, αἰτίαι διὰ τῶν σφοδρῶν ψυχικῶν συγκινήσεων δημιουργοῦσι τὰ ἄμεσα αἴτια τῆς αὐτοκτονίας ἐπὶ ψυχασθενικῶν ἀτόμων.

Ἡ αὐτοκτονία ἐπιφέρει ἀποδοτικὸν ὅτι πλεονάζει κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θεοῦ παρὰ τῷ ἔργον φύλον, ἰδίως εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς ἔχοντες ἡλικίαν μεταδὸ τοῦ 21ου καὶ τοῦ 31ου ἔτους.

2) Ἄμασος προσφυγῶν τῶν πασχόντων εἰς εἰδικὸν ἱαστῶν.

Ἡ αὐτοκτονία παρακλῶσθαι τοὺς νόμους τῆς κυμάνσεως, ἀδύνατον ἀναλόγως τοῦ τόπου, τοῦ χρόνου καὶ τῶν ἰδιαιτέρων περιστάσεων.

FABRE LINE
GENIKOI ANTIΠΡΟΣΩΠΟΙ
JAS. W. ELWELL & CO., Inc.
17 STATE STREET, NEW YORK CITY
ΤΑΧΕΙΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΠΟ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΜΕ ΜΕΓΑΛΑ ΑΝΑΠΑΥΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΛΑΥΣΤΙΚΩΤΑΤΑ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ
PROVIDENCE PATRIA CANADA SINAIA BRAGA ASIA MADONNA ROMA BRITANNIA
Θανάσιαι Καμπίνα δια ταξιδιωτάς τρίτης θέσεως. CABINS DE LUXE πρώτης καὶ δευτέρας θέσεως, εὐχαριστοῦσαι καὶ τοὺς πλέον δυσκόλους ταξιδιωτάς. Εὐρεῖαι καὶ μεγαλοπρεπεῖς Αἰθουσαὶ Φαγητῶν με ὑπηρεσίαν δι' ὅλας τὰς θέσεις.

ἐνέβαλεν εἰς πάντα ζωϊκὸν ὄργανισμὸν τὸ ἔμφρον τῆς αὐτοσυντηρήσεως. Τὸ ἔμφρον τοῦτο μειοῦται ἐκ τῆς ψυχολαθείας, τὴν ὅπου παρέρχεται διάφοροι λόγοι, εἴτε σωματικοί, εἴτε κληρονομικοί, εἴτε ἀνοητικοί, εἴτε ἰδιοσυγκρασίαι, κληρονομικότητες, καταχρήσεις, χρεῖσες ναρκωτικῶν κτλ. Πάμπολλοι εἰσιν οἱ λόγοι οἵτινες δημιουργοῦσιν ἢ ἐντείνουσιν τὴν ψυχολαθείαν.

Ἐν συνεπείᾳ ληφθῆ ὅτι ὅταν ἡ ἐποχὴ τοῦ θεοῦ, ἥτις ἐντείνει τὴν ψυχολαθείαν καὶ πρὸς τὴν αὐτοκτονίαν ὁρμῶν ὡς ἐπίσης ἐκ ληφθῆ ὅτι ὅταν ἡ ἐκ τοῦ πολυμορφοῦ ἀναστροφῆ τοῦ βίου τοῦ βίου, ἥτις συντελεῖ εἰς τὸν κλονισμὸν τῆς ψυχικῆς ὑγείας τοῦ κολλίου, εὐχερῶς δύνανται νὰ ἐξηγηθῶσι αἱ ἀδύνατοι αὐτοκτονία.

μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπισημάνω τὴν γνώμην μου αὐτῇ δι' ἐπισημάνσεων. Ὡς γνωστὸν πάντες σχεδὸν οἱ αὐτοκτονούντες εἰσι ψυχολαθεῖς, ἀπεχθόμενοι συνήθως πράγματα, τὰ ὅποια δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀπαρνηθῶσιν τὴν αἰσθητικὴν ἀνάγκην τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ αὐτοκτονία ἐπιφέρει ἀποδοτικὸν ὅτι πλεονάζει κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θεοῦ παρὰ τῷ ἔργον φύλον, ἰδίως εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς ἔχοντες ἡλικίαν μεταδὸ τοῦ 21ου καὶ τοῦ 31ου ἔτους.

Ἡ αὐτοκτονία παρακλῶσθαι τοὺς νόμους τῆς κυμάνσεως, ἀδύνατον ἀναλόγως τοῦ τόπου, τοῦ χρόνου καὶ τῶν ἰδιαιτέρων περιστάσεων.

Ἡ αὐτοκτονία παρακλῶσθαι τοὺς νόμους τῆς κυμάνσεως, ἀδύνατον ἀναλόγως τοῦ τόπου, τοῦ χρόνου καὶ τῶν ἰδιαιτέρων περιστάσεων.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗΣ (ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΩΝ, ΤΑΧΥΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΣΤΕΡΩΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΡΑΜΜΗΝ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ—ΠΑΤΡΩΝ—ΠΕΡΑΙΑΣ (ΜΕΣΩ ΒΟΣΤΩΝΗΣ)).
ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ:
"ΒΥΡΩΝ" "ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ"
"EDISON" "ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ"
Η ΤΡΙΤΗ ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΩ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΒΥΡΧΩΡΟΥΣ ΚΑΙ ΕΥΑΕΡΟΥΣ ΚΑΜΠΙΝΑΣ ΔΙΑ 2, 3, 4 ΚΑΙ 6 ΑΤΟΜΑ, ΔΙΑΙΤΗΡΑΙ ΓΡΑΠΕΖΑΡΙΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ, ΕΙΣ ΤΑΣ ΟΠΟΙΑΣ ΟΙ ΕΠΙΒΑΤΑΙ ΤΡΙΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ ΣΕΡΒΙΡΟΝΤΑΙ ΥΠΟ ΕΥΡΕΝΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΕΙΡΩΝ ΘΑΛΑΜΠΟΛΩΝ, ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΟΦΗ ΒΕΛΑΙΡΤΟΣ ΚΑΙ ΑΦΘΟΝΟΣ, ΚΑΤΑΣΤΡΩΜΑΤΑ ΠΕΡΙΠΛΑΤΟΥ, ΚΑΠΝΙΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΑΙΘΟΥΣΑΙ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΚΑΙ ΟΛΑΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΑΙ ΑΝΕΣΕΙΣ.
NATIONAL STEAM NAVIGATION CO. LTD., OF GREECE
20 PEARL STREET NEW YORK, N. Y.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

"CHARLES FIX"
BRASSERIE

MAISON FONDEE EN 1864
ATHENS (GREECE)

Τηλ. Διεύθυνσις: ΚΑΡ ΦΙΞ, ΑΘΗΝΑΙ.

ΚΑΡΟΛΟΣ ΦΙΞ

ΖΥΘΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΚΑΙ ΠΑΓΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΟΙΚΟΣ ΙΔΡΥΘΗΣ ΤΩ 1864 ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ

ΚΙΝΗΤΗΡΙΟΣ ΔΥΝΑΜΙΣ 1200 ΠΙΠΩΝ

ΠΑΡΟΠΟΙΗΤΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ 1,300,000 ΨΥΚΤΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΖΥΘΟΥ 100,000 ΕΚΑΤΟΛΙΤΡΩΝ ΕΤΗΣΙΩΣ

GREEK INDUSTRY

CHARLES FIX

BREWERY AND ICE FACTORY

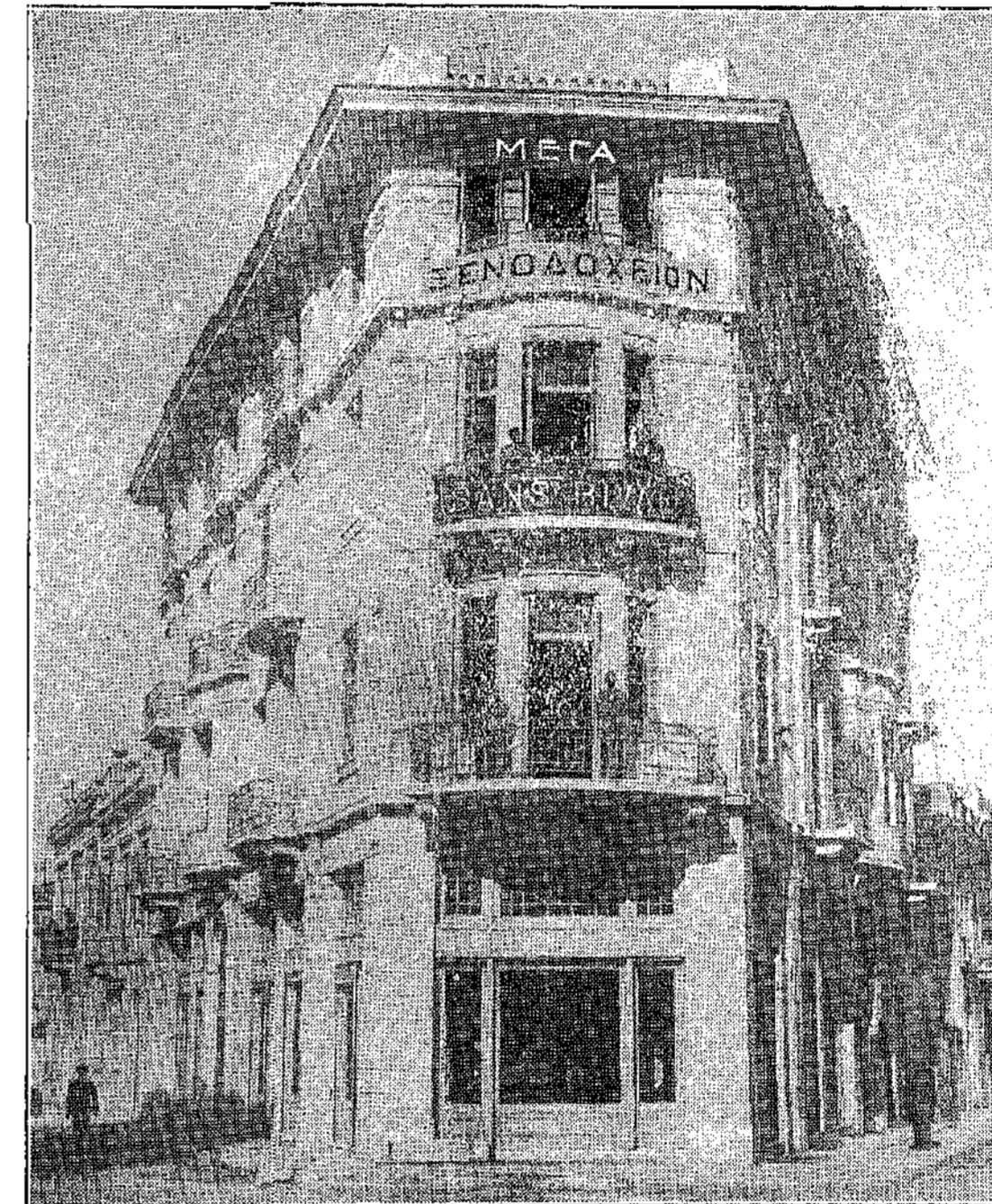
ESTABLISHED 1864

ATHENS, GREECE

ΘΕΛΕΤΕ Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΔΙΑΜΟΝΗ ΣΑΣ ΝΑ ΓΙΝΗ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ;
ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΟ ΝΕΟΔΗΜΤΟΝ ΜΕΓΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

SANS RIVAL

ΕΠΙ ΤΟΥ ΤΡΙΓΩΝΟΥ ΤΩΝ ΟΔΩΝ ΛΙΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΛΛΙΟΔΟΥ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΑΔΕΛΦΩΝ Ν. ΠΟΛΙΤΟΥ

Σύστημα λειτουργίας όλος Εύρωπαϊκόν. Καθαριότης άπαστράπτουσα, επίπλωσις πλουσιωτάτη και ύπηρεσία ιδεωδώς προθυμοτάτη.

ΜΕ ΠΛΗΡΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ

Ήλεκτρικου, Τηλεφώνου, υδραυλικών με άφθονον ύδαρ εις έκαστον δωμάτιον, Λουτροών θερμών, ψυχρών και νιούδ εις έκαστον διαμέρισμα.

Άπαντα τὰ δωμάτια, άντρε κλπ. έλαιοχρωματιστά. Ίδιαίτερα αποχωρητήρια διά τὰς Κυρίας. Κουρείον και Κομμωτήριον γυναικών εις ιδιαίτεραν αίθουσαν.

RESTAURANT

ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΛΕΟΝ ΑΒΑΙΤΗΤΙΚΩΝ

ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ

ΕΓΚΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΚΤΗΣΙΝ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ
ΠΡΟΣΟΔΟΦΟΡΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ

Προσφέρομεν πρὸς πώλησιν τοιαῦτα κτήματα εἰς τὰ καλλίτερα μέρη τοῦ Σικάγου
καὶ τὰ καταλληλότερα δι' ἐμπορικὰς καὶ ἄλλας ἐργασίας.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΑΤΕ ΑΣΦΑΛΩΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΕΡΔΩΣ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΣΑΣ!

Τὰ κτήματα τὰ ὁποῖα διαθέτομεν ἐξασφαλίζουν σταθερὰ εἰσοδήματα καὶ ἀπεριορί-
στους διὰ τὸ μέλλον εὐκαιρίας καὶ κέρδη.

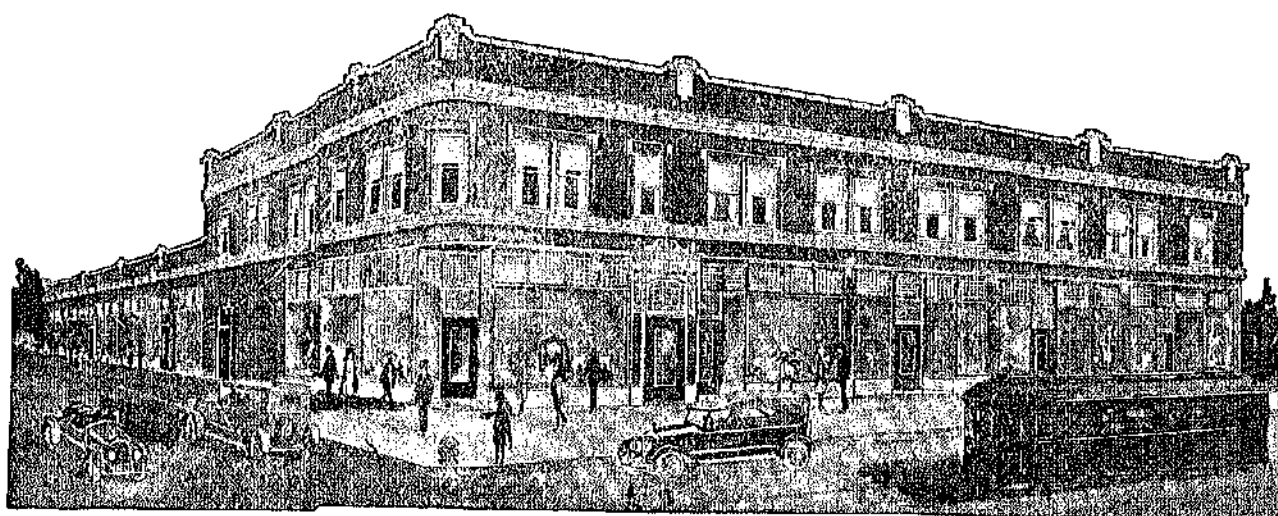
ΜΟΝΑΔΙΚΑΙ ΕΥΚΑΙΡΙΑΙ ΔΙ' ΑΓΟΡΑΣΤΑΣ ΠΟΥ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΝΑ ΕΚΛΕΞΟΥΝ

Γράψατέ μας διὰ πληροφορίας.

GEORGE W. PRASSAS

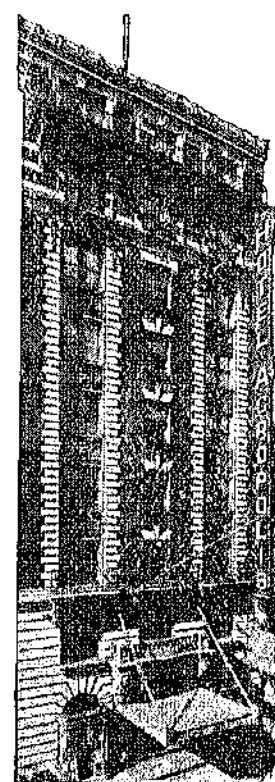
REALTOR & BUILDER

111 West Washington Street, Phones: State 8178-9 Chicago, Illinois

Ἡ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΤΩΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΗΓΗΤΩΝ

— σταθμὸς ἡνέσεως

ἀντάξιος τοῦ ὀνόματός του διὰ κάθε ἐκλεκτὸν
ταξιδιωτὴν διερχόμενον ἐκ Νέας Ὑόρκης.

100 ΔΩΜΑΤΙΑ

ΟΛΑ ΜΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΠΑΝΙΑ

Κτίριον νεώκτιστον, ἀκίνδυνον ἐκ πυρκαϊᾶς, μὲ τοὺς
τελειότερους νεωτερισμούς.

Ὑπηρεσία καὶ ὀργάνωσις ἐφάμιλλος πρὸς τὰς τῶν
τελειότερων Ἀμερικανικῶν Ξενοδοχείων.

HOTEL ACROPOLIS

308-310 West 58th St.

Columbus Circle

NEW YORK, N. Y.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΖΩΑΝΝΙΔΟΥ

Τηλέφωνον: Columbus 0889.

ΡΑΔΙΟΝ Η ΒΙΚΤΡΟΛΑΝ

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟΝ ΔΩΡΟΝ

Ἐν ράδιον ἡ μία βικτρόλα ὀρθοφωνικοῦ συστήματος εἶναι τὸ καλλίτερον Χριστουγεννιάτικον δῶρον τὸ ὅποιον πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εἰς κάθε σπίτι καὶ τὸ ὅποιον δῶρον κάθε οἰκογένεια θὰ τὸ ἀναγνωρίσῃ καὶ θὰ τὸ ἐκτιμῆσῃ.

ΡΑΔΙΟΝ Μᾶς προσφέρει νέα καὶ μουσικὴν.—Τὸ ράδιον μᾶς προσφέρει ὅλας τὰς ἐξάψεις τὰς ὁποίας ἡ ἀνθρωπότης ἐκιδυμεί. Σήμερον τὸ μηχανικὸν μέρος τοῦ ραδιοῦ εἶναι ἄπλοῦν καὶ αἱ τιμαὶ λογικώταται. Παρέχομεν καὶ εὐκολίας εἰς τὴν πληρωμὴν, ἐὰν ἐπιθυμῆτε.

ΒΙΚΤΡΟΛΑ Η ΝΕΑ ΟΡΘΟΦΩΝΙΚΗ

Ἡ λαμπρὰ αὐτὴ νέα Βικτρόλα ἐπωνομάσθη «Τὸ μουσικὸν θαῦμα τῆς ἐποχῆς». Ἡ ἐπανάληψις τῆς μουσικῆς εἰς τὸ ὄργανον αὐτὸ εἶναι δυνατὴ, βαθεῖα καὶ καθαρά. Δύνασθε νὰ προμηθευθῆτε τὸ ὄργανον αὐτὸ ἀντὶ μόνον \$275, μὲ εὐκολίας εἰς τὴν πληρωμὴν.

ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ

Λαμπρὰ συλλογὴ νηπιακῶν εἰδῶν, εἰς ὅραϊα κουτιά. Μετάλλια, σταυροί, κηρία ἅπλᾳ καὶ κεντητά, καὶ ὅλα τὰ ἐπίκαιρα.

1926 -- ΔΩΡΕΑΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ -- 1925

Ἐὰν κατοικεῖτε ἐκτὸς τῆς πόλεως τοῦ Πιττσβούργου, ταχυδρομήσατε τὸ ὄνομα καὶ τὴν σύστασίν σας εἰς τὸ Μεγάλον Κατάστημα Kaufman εἰς Πιττσβούργον, καὶ ἡμεῖς θὰ σᾶς στείλωμεν ταχυδρομικῶς ὅραϊον ἡμερολόγιον δωρεάν. Ἐὰν δὲ μένετε ἐντὸς τῆς πόλεως, ἔλθετε προσωπικῶς καὶ θὰ σᾶς ἐγχειρίσωμεν ἐν.

KAUFMANN'S
"THE BIG STORE"
57 W. SMITHFIELD & DIAMOND STS.
PITTSBURGH, PA.

Ἀγοράζετε πάντοτε τὰ εἶδη σας ἐκ τῆς ἑλληνικῆς διαμερίσεως.

Ἐφοικόμενον εἰς τὸ ὄνομα καὶ τὴν σύστασίν σας εἰς τὸν ἄνω ἄξονα τοῦ ἡμερολόγιου, εἰσοδοῦ δεξιά.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΑΧΜΑΙ 240,000,000
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΑΧΜΑΙ 60,000,000 - ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 3,700,000,000
ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΤΩ ΝΟΜΩ 2577 (1921)

ΠΡΟΕΞΟΦΑΝΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΤΡΑΠΕΖΑ

Συνιστάται θερμῶς εἰς τοὺς μετὰ τῆς Τραπεζῆς συναλλασσομένους ὅπως πρὸς ταχύτεραν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεών των, ἀποφεύγωσι νὰ ἀπευθύνονται πρὸς τὰ διοικοῦντα τὴν Τράπεζαν πρόσωπα καὶ διευθύνουσιν ἀποκλειστικῶς πᾶσας τὰς ἐπιστολάς αὐτῶν εἰς τὴν διεθῶνισιν:

NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS - GREECE

Τηλεγραμμικὴ Διεύθυνσις: NATIONBANK.

Διοικητής: Α. Α. Ν. ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Συνδιοικητής: ΙΩ. Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

δέχεται ἐντόκου καταθέσεις εἰς Δραχμῶν καὶ εἰς ξένα νομίσματα (συνάλλαγμα), ἀποδοτέας εἰς πρῶτην ἤ ἐνδεῶς ὀφεισμένην προθεσμίαν, ἢ διαρκείας. Αἱ καταθέσεις εἰς ξένα νομίσματα ἀποδοθῶνται εἰς τὸ ἴδιον νόμισμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἔγινε ἡ κατάθεσις.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Λεωφόρος) ΑΙΡΥΝΙΟΝ ΑΙΤΥΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ (Λεωκονιάς) ΑΛΜΥΡΟΣ ΑΝΑΪΣΣΑ ΑΝΦΙΣΣΑ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ ΑΡΤΑ ΑΤΤΑΛΑΝΤΗ	ΒΑΜΟΣ ΒΕΡΡΟΙΑ ΒΟΛΟΣ ΓΥΦΙΝΟΝ ΓΥΦΚΙΟΝ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ ΔΙΑΥΝΟΥΦΡΙΝΟΝ ΔΡΑΜΑ ΕΒΕΣΣΑ ΕΛΑΣΣΟΝ ΕΛΦΙΣΣΑ ΖΑΚΥΝΘΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	ΘΗΒΑΙ ΘΗΡΑ ΙΘΑΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΚΑΒΑΛΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ ΚΑΛΑΜΑΙ ΚΑΡΔΙΤΣΑ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΝ ΚΑΣΤΟΡΙΑ ΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΕΡΚΥΡΑ ΚΟΖΑΝΗ	ΚΟΡΙΝΘΟΣ ΚΟΜΟΤΗΝΗ (Προνομαστικῶν) ΚΥΘΗΡΑ ΚΥΜΗ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ ΛΑΜΙΑ ΛΑΡΙΣΣΑ ΛΕΒΑΔΕΙΑ ΛΕΥΚΑΣ ΝΕΦΕΛΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΗΝΗ	ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΝΑΥΠΛΙΟΝ ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ ΝΙΦΗΤΙΑ ΠΑΡΟΣ ΠΑΤΡΑΙ ΠΕΡΑΙΑΕΥΣ ΠΕΡΟΣ ΠΕΡΕΒΕΡΑ ΡΑΪΟΣ	ΡΕΘΥΜΝΟΣ ΣΕΡΡΑΙ ΣΑΜΟΣ ΣΟΥΦΛΙΟΝ ΣΠΑΡΤΗ ΣΥΡΟΣ ΤΡΙΚΑΛΑ ΤΡΙΠΟΛΙΣ ΦΑΡΓΑΝΑ ΧΑΛΚΙΣ ΧΑΝΙΑ ΧΙΟΣ.
---	--	--	---	--	--

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Δι' ἀποστολὴν χρημάτων ἐκ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν εἰς Ἑλλάδα, ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς ἑξῆς ἀνταποκριτάς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος: National Bank of Commerce ..... New York American Express Co. .... New York Bankers Trust Co. .... New York	Irving National Bank ..... New York First National Bank ..... New York First National Bank ..... Chicago First National Bank ..... Pittsburgh First National Bank ..... Milwaukee Canadian Bank of Commerce, ... Montreal, Can.
---	--

NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS - GREECE

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΣ ΩΣ ΜΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΤΑ ΟΠΛΑ ΤΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ ΕΝ ΤΩ ΣΥΓΧΡΟΝΩ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩ-- ΟΙ ΑΓΓΛΟΣΑΞΩΝΕΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΟΙ ΤΕΛΕΙΩΤΙΚΟΙ ΚΥΡΙΑΡΧΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ-- ΟΠΟΙΟΣ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΔΥΟ ΓΛΩΣΣΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙ ΜΕ ΔΥΟ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥΣ ΚΑΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ

Η ΠΡΟΟΔΟΣ των έπιστημών, ή εισηγήσεις των αποστάσεων, ή κατώτερες του ήθους, το φρόνημα και όλα τα κατασκευαστικά έργα της ζωής ή αναπόφευκτα της Κοινωνίας των Έθνών και ένεα τα νέα ήθη προς μίαν παγκόσμιον αδελφότητα τείνουν να καταστήσουν την ανθρωπότητα ως μίαν οικογένειαν.

Θ Α ΕΛΘΗ ήμερα κατά την οποίαν θα επικρατήσῃ και μία γλώσσα ως το κοινόν άργανόν όλων των λαών της γης. Και ή γλώσσα αυτή άναμφισβήτως θα είναι ή των Άγγλοσαξωνικών λαών, ή οποία σήμερα κυριαρχεί από τα τρία τέταρτα των κατοίκων της γης.

Η ΑΓΓΛΙΚΗ είναι ή γλώσσα των 110 εκατομμυρίων των Ηνωμένων Πολιτειών. Η δέ Βρετανική Διοικητορία την διέδωκεν εις τα κτήματα του Καναδά, το Κόρινθον, ή Αυστραλία, ή Νέα Ζηλανδία, ή Αίγυπτος, το Σουδάν και σχεδόν άλλωθεν ή Αραβική ήπειρον την γλώσσαν των Άγγλοσαξωνών.

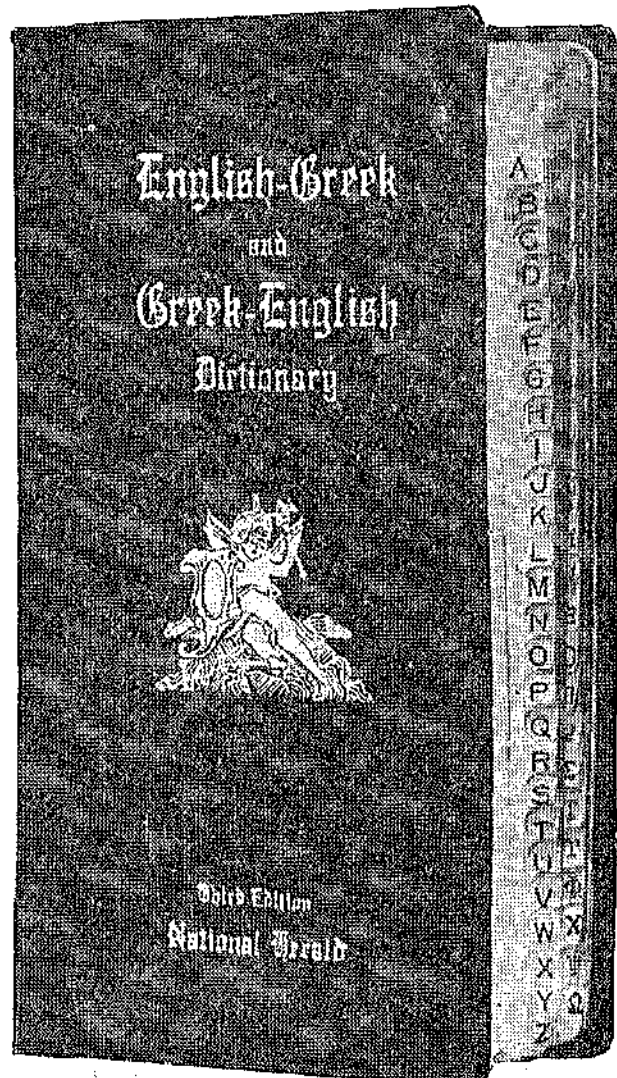
ΕΙΜΠΟΡΕΙΤΕ σήμερα μόνον με την γλώσσαν της Άγγλικής να ταξιδεύετε εις όλον τον κόσμο και να συνεννοήσθε εις όλες τις χώρες, χωρίς να υποβληθήτε κωμικών δυσκολιών. Είναι τόσον άφραστον το Άγγλικόν Κράτος, ώστε είχε δίκαιον ό ερώσας, ότι ό ήθως δεν δέει ποτέ άλλο τις κτήσεις της Βρετανικής Διοικητορίας.

ΕΝΑΣ μεγάλος συγγραφέας έβραυνωσεν την άλήθειαν, ότι ό γνωστός δευτέρα γλώσσαν έτεργεί με δύο εγκράτους, διλοσιπδέας τις νοητικάς του δυνάμεις, τις ενεργητικας του, τις γενικές του κατευθύνσεις και φθάνει με διπλάσιαν ταχύτητα εις τον σκοπόν της προόδου του και της εύτυχίας του.

ΚΥΤΤΑΣΑΤΕ την Αμερικήν, την χώραν των ελευθερίων. Όσοι όμως εξήρασαν την Άγγλικήν εγκράθειαν και επεκράτησαν. Έμαθον τον τρόπον του κατεπείθει και τις μεθόδους των Αμερικανών και επείσθησαν. Χωρίς την γνώσιν της γλώσσης του τόπου θα ήσαν καταδικασμένα να ενεργούν εις στενά όρια και να σφαιριάζονται.

ΙΔΟΥ διατί επρόβλεπον εις όλους τους Έλληνας δια φιλολογίας να προηδύσαν τις εργασίας των, να μάθουν την Άγγλικήν. Ζαχαρωμένα, ανθρωπάκια, έμποροι, ιδιοκτήται έπιτορείων, κτηματογράφοι και θεάτρων, κτηματία, εισαγωγείς και άλλοι δια της φιλοπονίας των αδιευκόμητον γίνονται κατακτητά της χώρας, όταν κατέχουν την γλώσσαν την άπαιτημένην από την πλειότητα των 110,000,000 κατοίκων των Ηνωμένων Πολιτειών.

ΔΙΑ τούτο εκείνος που χωρίζει τα καλλίτερα και προτιμότερα έργα της Εκπαίδευσης της γλώσσης, της οικονομικής σφαιρας από τα τρία τέταρτα των κατοίκων της γης, προσφέρει την μεγαλύτεραν εφόδον εις τους έμμενους του. Βοηθεί την προόδον ατόων και την επικράτησιν εν τῷ παγκοσμίῳ ανταγωνισμῷ της εποχής μας.

ΜΙΑΝ ταυτήν εδωκεσαν έπιλοδοθήσαν να παράσχουν εις τους Έλληνας το Μεγάλο Καταστήματα του Εθνικού Κήρυκος. Έδωκαν 20,000 δολάρια και διέδωκαν χρόνον τριών έτών και άποσχίσθησαν άλλωθεν. Έπιτελείον δια να έτοιμάσουν το τελειότερον και πλουσιότερον λεξικόν προς έμμάθησιν της Άγγλικής γλώσσης.

ΔΙΑ τῷ Έλληνο-Άγγλικῷ Λεξικῷ του δ' Εθνικού Κήρυκος προσφέρει μίαν ἐπὶ πλέον ἀπὸ τὰς μεγαλύτερας δημοσίας χάριν τὸν ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου δημοφώνον μας. Τὸ λεξικὸν αὐτὸ εἶναι τὸ μικρότερον εἰς σχῆμα, ἀλλὰ καὶ τὸ πλουσιότερον καὶ καλλιτεχνικώτερον συγχρόνως τὸν μέχρι τοῦδε ἀναρχόντων. Θάψατε τελειότητος καὶ τυπογραφικῆς τέχνης.

ΕΤΥΧΩΘΗ ἐπὶ λαμπροῦ χάριτος, μεταξὺ τῶν λεπτοτάτων εἰς σχῆμα τῶν, με ἀνεργητικῆς ἀλλοδίας καὶ με 80,000 λέξεις, χωροδοτεον, με ἀπάλιν πολύτιμον δέμα, με εδωκῆται, με παρουσίαται εἰς τὸ τέλος, περιλαμβάνοντα τὰ ἀνόητα ῥήματα, τοὺς ἰδιωτισμούς, με κανόνες γραμματικῆς καὶ συντακτικῆς καὶ τὸ ἀποδοτικώτερον με τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἀριῆς προφορᾶς τῶν λέξεων.

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ αὐτὸ, μοναδικόν εἰς τὸ εἶδος του, τὸ συνέταξεν ὁ φιλέλληνας καθηγητῆς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων ἐν τῷ Κολλεγίῳ τῆς Νέας Ὑόρκης κ. Κάρολος Μακάριον, βοηθούμενος ἀπὸ διδάκτορον Ἑπιτελείων συνηγορῶν. Ὅπως ἐδωκόνησαν τὴν μεγαλύτεραν πανελληνίων κριτικὴν καὶ τὰ τελειότερα κριτικὰ κριτήρια πρὸς τὰ καλλίστα Ἀμερικανὰ καὶ Ἑλληνικὰ, ἔπει ἐπιλοδοθήσαν με ἐκδόσασιν καὶ τὸ τελειότερον καὶ πλουσιότερον Λεξικόν.

ΦΥΛΑΟΜΕΤΡΗΣΑΤΕ το δια να ἀνυποβληθετε μόνοι σας εἰς εἶδος ἄλλοτε τοῦτον κωμικῶν ἐργασιῶν, χάριτα τῶν ἁρπαχῶν, τέλει, εἰς μεταξὺν χάριτα, εἰς δεξιότητων χωροδοτεον, εἰς σχῆμα ἐξαρχητων της τῶν, με 1000 σελίδας καὶ 80,000 λέξεις. Τὸ μικρότερον καὶ ταύτοχρόνως τὸ πλουσιότερον καὶ καλλιτεχνικώτερον λεξικόν εἰς τὸν κόσμον. Χωρίς κωμικὴν ἀπολύτως ὑπερβολήν.

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ, ἰσοβλήθεις εἰς θύλας τεσσάρων δια μίαν ταυτήν ἀπερτελείαν ἐκδόσιν, μοναδικὴν ἐν τῷ κόσμῳ, δικαιώται να εἶναι ἀποφραγῶς, διότι παρουσιάζει ἐν τοιαύτῳ θαυμάσιον λεξικόν δια να υποβοηθήσῃ τὴν προόδον καὶ τὴν επικράτησιν τῶν Ἑλλήνων, παρέχων τὰ τελειότερα μέσα πρὸς ἐμμάθησιν της κωμικῆς ἐν τῷ κόσμῳ γλώσσης.

Ο ΠΟΥ ἀπόσχουν τὰ πράγματα, ἐπὶ περιπέσειν αἱ λέγει. Ζητήσατε ἐν ἀντίτυπον τοῦ λεξικοῦ μας, εἰσελάσθε το, παραβάλλετε το με δια τα ἄλλα ἐκδοθέντα μέχρι σήμερα ἐν δια τῷ ἑλληνικῷ κόσμῳ καὶ θα πισθῆτε ἐπὶ με τὴν τεραστίαν δαπάνην εἰς τὴν ὁλίαν ἐπεβλήθημεν παρουσιάζασιν ἐν θαύμα τελειότητος καὶ ἐδοτικῆς τέχνης.

ΤΟ ΑΠΟΚΤΑΤΕ ΜΕ 3 ΔΟΛΛΑΡΙΑ ΜΟΝΟΝ

ΚΑΜΕΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΣΑΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

NATIONAL HERALD, 140 West 26th Street, New York City